សំណួរ និង ចម្លើយ

តើអ្នកមានអ្វីដែលត្រូវអធិប្បាយទេ? [បងប្រុស នីវិលនិយាយថា "អត់ទេ បាទ។"—អេដ។] ចុះបងប្រុស ប៊ីលឡីនៅទីនោះវិញ? ["ខ្ញុំមិនដឹងអំពីគាត់ទេ។"] បងប្រុស ប៊ីលឡី តើអ្នកមានសារសម្រាប់យប់នេះទេ? [បងប្រុស ប៊ីលឡី និយាយថា "អត់ទេ បាទ។"] ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែស្អកបន្តិច។ ខ្ញុំមាន—សំណួរមួយចំនួននៅឡើយ។ ប្រសិនបើពួកគេមិន...ប្រសិនបើបងប្អូនណាម្នាក់ក្នុងចំណោមបងប្អូនទាំងនេះយកទៅអធិប្បាយ ខ្ញុំនឹងរីករាយ។

ឥឡូវនេះ កុំរំភើបពេក។ នេះមិនមែនជា...នេះគ្រាន់តែជាសម្លៀកបំពាក់អធិស្ឋានមួយចំនួនដែលត្រូវបញ្ជូនទៅអាហ្វ្រិក។ នេះជាអ្វីដែលត្រូវកាត់ចោលដោយក្រណាត់អធិស្ឋាន ហើយពួកគេចង់ឲ្យខ្ញុំអធិស្ឋាននៅទីនេះនៅយប់នេះ រួមទាំងស្រោមសំបុត្រមួយចំនួនពេញ។ ហើយខ្ញុំគិតថា យើងគ្រាន់តែថ្វាយទាំងអស់នេះទៅ—ដល់ព្រះអម្ចាស់។ នេះជាអ្វីដែលត្រូវកាត់ចេញដើម្បីទៅអាហ្វ្រិកមុនខ្ញុំ។ ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងទេថាតើក្រណាត់អធិស្ឋានប៉ុន្មានដែលនឹងគ្រប់គ្រាន់នៅពេលវាមានមួយដុំធំនោះ រាប់ពាន់របស់វា។ បងប្រុស ហ្វ្រេដ បានយកប្រាំពីររយនៅថ្ងៃមុនក្នុងស្រោមសំបុត្រតូចមួយអំពីរឿងនោះ។ ហើយអ្នកអាចស្រមៃមើលថាតើនេះជាអ្វី—តើចំនួននេះនឹងទៅជាយ៉ាងណា។ ដូច្នេះយើង...បន្តិចទៀតនេះ ហេតុអ្វី យើងនឹងអធិស្ឋានលើវា។

2 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំស្អកបន្តិច ប៉ុន្តែខ្ញុំបាននិយាយថា ខ្ញុំនឹងត្រឡប់មកវិញ ដើម្បីឆ្លើយសំណួរមួយចំនួន—សំណួរទាំងនេះខ្ញុំនឹងឆ្លើយឱ្យបានល្អបំផុតតាមដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន។ ហើយឥឡូវនេះ ជានិច្ចកាល នៅពេលដែលការប្រជុំទាំងនេះមកជាមួយ វាចាប់ផ្ដើមរំជើបរំជួលបន្តិច។ ហើយខ្ញុំចង់—គិតថាប្រហែលជារឿងនេះនឹងកើតឡើងនៅយប់នេះជាមួយនឹងក្រុមជំនុំ អ្នកដឹងទេ ព្រោះពេលខ្លះមានអ្វីមួយត្រូវបានគេនិយាយថា ក្រុមជំនុំមិនបានយល់ពីវាទេ។ ហើយពួកគេផ្ដល់ឱកាសឱ្យអ្នកសរសេរសំណួរផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំនឹងផ្ដល់ឱ្យអ្នកនូវអ្វីដែលខ្ញុំទទួលបាន ហើយបន្ទាប់មក ប្រសិនបើអ្នកមានអ្វីទៀត អ្នកមិនចាំបាច់សរសេរវាទេ។

ហើយបន្ទាប់មកមួយក្នុងចំណោមពួកគេគឺៈ **សូមពន្យល់ពី រ៉ូម ៧:២៥។**

មួយទៀតៈ **អ្នកបាននិយាយថាមនុស្សម្នាក់អាចរស់នៅជិតស្និទ្ធនឹងព្រះ រហូតដល់គាត់មិនអាចធ្វើបាបបាន។**

តើយើងនឹងមានរូបរាងយ៉ាងណាក្នុងដំណើររស់ឡើងវិញ?

បងប្រុស ប្រាណហាំ តើមនុស្សម្នាក់ត្រូវធ្វើដូចម្ដេច នៅពេលដែលពួកគេបានធ្វើតាមការណែនាំទាំងអស់ដែលអ្នកបានបង្រៀន ហើយបន្ទាប់មក តើអ្នកទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដោយរបៀបណា?

សូមពន្យល់ហេព្រើរ ៦:៤ ហើយប្រៀបធៀបវាជាមួយហេព្រើរ ១០:២៦។

និងៈ **អ្វីដែលត្រូវបានកំណត់ដោយការកំណត់ទុកមុនមុនការចាប់កំណើតនៃផែនដី ហើយតើអ្នកនឹងរកឃើញដូចនោះនៅកន្លែងណាក្នុងគម្ពីរ?**

3 និងបងស្រី ម៉ាក-...អត់ទេ នោះហើយជា—នោះជាពាក្យសុំអធិស្ឋាន។

4 ឥឡូវនេះ នោះជាសំណួររបស់យើង ដែលយើងមានសម្រាប់យប់នេះ។ ប្រសិនបើអ្នកមានមួយទៀត ខណៈពេលដែលយើងទើបតែចាប់ផ្ដើមនៅទីនេះមែនហើយ អ្នកអាចនាំយកវាឡើងមកបាន ហើយយើងនឹងព្យាយាម...ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើមានសំណួរណាមួយនៅក្នុងចិត្តរបស់ក្រុមជំនុំទាក់ទងនឹងអ្វី—ដែលយើងមាន ហេតុអ្វីបានជាយើងគ្រាន់តែចង់—ដើម្បីអាច—ដើម្បីជួយអ្នកបានប្រសើរឡើងតាមដែលយើងដឹងពីរបៀបជួយ។ ឃើញទេ?

5 ហើយខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកចងចាំជានិច្ចនូវអ្វីដែលខ្ញុំនិយាយនៅទីនេះ ខ្ញុំមិននិយាយថាវាជាការពិតនិងអ្វីគ្រប់យ៉ាងទេ។ វាជាការល្អបំផុតតាមដែលខ្ញុំដឹងថាជាសេចក្ដីពិតដែលសង្កត់ធ្ងន់លើវា។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំអាចខុសដូចមនុស្សដែលបានស្លាប់ទៅហើយផ្សេងទៀត ប៉ុន្តែខ្ញុំគ្រាន់តែ បងប្រុស ជេកសុន—គ្រាន់តែព្យាយាមពន្យល់វាតាមរបៀបដែលខ្ញុំគិតថាត្រឹមត្រូវ (អ្នកឃើញទេ?) របៀបដែលខ្ញុំឃើញវា បងប្រុសមៃ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរគ្រាន់តែ...ហើយការសិក្សារឿងទាំងនេះ ខ្ញុំមិនយកវាពីកន្លែងតែមួយទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រឡប់ទៅយកវាចេញពីលោកុប្បត្តិ ហើយនាំវាទៅក្នុងវិវរណៈត្រង់តាមព្រះគម្ពីរ។

6 ហើយបន្ទាប់មកអ្នកអាចនាំយក—សូម្បីតែប្រធានបទតាមរយៈនោះ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើវាមិនស្របគ្នាជាមួយនឹងគម្ពីរដែលនៅសេសសល់នៅក្នុងនោះ នៅក្នុង

បទគម្ពីរផ្សេងទៀត នោះវានឹងខុស។ ប្រសិនបើអ្នកយកវាទៅកន្លែងណា ត្រូវតែទៅ—វាត្រូវតែសមជាមួយនឹងបទគម្ពីរឯទៀតទាំងអស់។ អ្នកឃើញទេ? ហើយបទគម្ពីរទាំងអស់នឹងស្របគ្នាប្រសិនបើវាបានដាក់ចូលគ្នាយ៉ាងត្រឹមត្រូវ...វាដូចជាល្បែងផ្គុំរូបដ៏ធំមួយ។ ហើយខ្ញុំមិនមានន័យ...បើខ្ញុំនិយាយខុស ព្រះជាម្ចាស់អត់ទោសអោយខ្ញុំផង។ គម្ពីរគឺជាអ្វីដែលប្រដូចទៅនឹងល្បែងផ្គុំរូប។ ឃើញទេ? វា...វាត្រូវបានបំបែកទាំងអស់ ហើយគ្រាន់តែលាយបញ្ចូលគ្នាក្នុងប្រអប់មួយ ហើយវាត្រូវការព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដើម្បីដាក់វាជាមួយគ្នា។ ឃើញទេ? ហើយ—ហើយយើងមិនអាចធ្វើវាបានទេ។ ឥឡូវនេះ មិនមានការបកស្រាយផ្សេងគ្នាប្រាំបួនរយហុកសិបប្រាំបួនចំពោះវាទេ ដោយសារព្រះគម្ពីរបាននិយាយថាបទគម្ពីរមិនមានការបកស្រាយដោយឯកជន។ វាគ្រាន់តែជាវិធីដែលវាត្រូវបានសរសេរ។ យើងគ្រាន់តែជឿវា...(សូមអរគុណបងប្រុសផាត។) យើង... វាគ្រាន់តែជាវិធីដែលវា—វាត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ នោះជាវិធីដែលយើងត្រូវយកវាដូចនេះ។ ដូច្នេះបើយើងព្យាយាមធ្វើឱ្យវានិយាយអ្វីមួយនៅទីនេះ មែនហើយ វានឹងមិននិយាយរឿងដដែលនៅទីនេះទេ។ ឃើញទេ ប្រសិនបើយើង—ប្រសិនបើយើងដាក់...អ្នកត្រូវតែធ្វើឱ្យបទគម្ពីរឆ្លើយដោយខ្លួនឯងនៅទីនេះ ឆ្លើយដោយខ្លួនឯងនៅទីនេះ ឆ្លើយដោយខ្លួនវានៅទីនេះ គ្រាន់តែខនីមួយៗចូលទៅកន្លែងរបស់វា ដើម្បីឱ្យវាសមជាមួយគ្នា។

7 ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំគិតថាប្រហែលជា...ខ្ញុំនឹងអធិប្បាយហើយនិយាយថាខ្ញុំនឹងនៅយប់នេះ *យើងបានឃើញផ្កាយរបស់ទ្រង់នៅទិសបូព៌ា ហើយបានមកថ្វាយបង្គំទ្រង់។* ប៉ុន្តែខ្ញុំគ្រាន់តែមិនមានសំឡេងគ្រប់គ្រាន់ទេ ហើយ ដើម្បីនិយាយពីវា។ នៅយប់មួយខ្ញុំក្តៅខ្លួនហើយចេញទៅ។ ហើយខ្ញុំក្តៅខ្លាំងពេលចូលឡាន ខ្ញុំក្តៅសឹងតែហុយផ្សែង។ ខ្ញុំបិទបង្អួចចុះរួចទៅផ្ទះ។ មែនហើយ—ខ្ញុំគិតថាវាជាយប់ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ឬថ្ងៃសុក្រ។ នៅយប់បន្ទាប់ ខ្ញុំចាប់ផ្តើម—ពេលថ្ងៃ—ខ្ញុំចាប់ផ្តើមស្អកបន្តិច... អូ វាជា...ខ្ញុំអត់—មិនឈឺ មិនក្តៅ មិនឈឺ មិនត្រជាក់ ប៉ុន្តែវាដូចជា—ដូចជា រលាកនៅក្នុងបំពង់ករបស់អ្នកនៅពេលយើងនិយាយ ហើយ—និងរបួសដោយការអធិប្បាយខ្លាំងពេក ហើយបន្ទាប់មក—ហើយបន្ទាប់មកវាត្រជាក់។ ប៉ុន្តែវានឹង—វានឹងមិនអីទេនៅមួយថ្ងៃឬពីរថ្ងៃទៀត ប្រហែលនៅថ្ងៃអាទិត្យ។ ខ្ញុំប្រហែលជាចុះមកជួយបងប្រុសម្តងទៀត។ បន្ទាប់ពីគាត់បាន

ឆ្លងកាត់ការអធិប្បាយរបស់គាត់ ខ្ញុំនឹងស្វែងរកមើលថានៅសល់អ្វីទៀត។

8 ហើយបន្ទាប់មក—បន្ទាប់មក ខ្ញុំចង់ឲ្យក្រុមជំនុំទាំងអស់ទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ឥឡូវកូនប្រសាស្រីខ្ញុំកំពុងអង្គុយនៅទីនេះ។ មិនមែនដោយសារនាងជាកូនប្រសារស្រីរបស់ខ្ញុំទេ មិនមែនដោយសារនាងនៅទីនេះទេ នាងគឺជាក្មេងស្រីដ៏ល្អបំផុតម្នាក់ដែលខ្ញុំស្គាល់។ នាងជាស្រីស្អាតឡូយស៍។ ហើយនាងបានចេញពីសាវតារដ៏អស្ចារ្យរបស់នាង កន្លែងដែលនាងត្រូវចេញពីគ្រួសារដែលមិនថ្វាយបង្គំព្រះជាដើម។ ខ្ញុំអាណិតកូននេះណាស់ ដែលត្រូវចិញ្ចឹមបីបាច់មកបែបហ្នឹង។ ហើយឥឡូវនេះ នាងកំពុងស្វែងរកព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយបានតមរហូតដល់នាងមិនអាចក្រោកឈរឡើងបាន ការតមអាហារ និងការអធិស្ឋានសម្រាប់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

9 ប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំ ឈ្មោះ ដេឡូរ៉េស នាងបាននិយាយថា "ប៊ីល ខ្ញុំគ្រាន់តែ... នៅពេលដែលក្រុមជំនុំ—អំណាចគឺនៅក្នុងក្រុមជំនុំ" នាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំគ្រាន់តែមានអារម្មណ៍ថាខ្ញុំអាចហោះទៅឆ្ងាយ។ ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលមនុស្សគ្រប់គ្នា—ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចាប់ផ្តើមចុះមកលើមនុស្ស" បាននិយាយថា "ខ្ញុំគ្រាន់តែអង្គុយនៅទីនោះ ហើយមើលជុំវិញ។" ឃើញទេ? មែនហើយ ឃើញទេ ហើយសំណួរនោះមាននៅទីនេះនៅយប់នេះ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំគិតថា ប្រហែលជាអាចជួយក្រុមជំនុំដើម្បី—ទទួលបាន។ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនចង់ធ្វើការប្រជុំអធិស្ឋាននៅយប់ថ្ងៃពុធ ហើយបំបែកវាទៅជារឿងបែបនោះទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ប្រាកដថាក្រុមជំនុំយល់យ៉ាងហ្មត់ចត់នូវរឿងទាំងនេះ (អ្នកឃើញទេ?) ពីមុន...

10 ហើយខ្ញុំទើបតែនិយាយជាមួយគ្រូពេទ្យនៅទីនេះកាលពីថ្ងៃអាទិត្យ បានត្រលប់មកវិញនៅខាងក្រោយព្រះវិហារនៅទីនេះ—ត្រលប់មកទីនេះវិញនៅខាងក្រោយព្រះវិហារ។ គាត់ជាគ្រូពេទ្យ។ គាត់បានបើកឡានចេញពីគ្រប់ផ្លូវ (តើទីស្នាក់ការសភានៃព្រះនៅឯណា? ក្នុង...) ស្ព្រីងហ្វីលរដ្ឋ មីសសួរី ដើម្បីចូលរួមកិច្ចប្រជុំ។

ហើយគាត់បាននិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ..." (ឥឡូវនោះគឺមកពីទីស្នាក់ការកណ្តាលរបស់អាសាំប្លី។) ហើយគាត់បាននិយាយថា "ពេញមួយជីវិតរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំឆ្ងល់អំពីរឿងនោះ។" បាននិយាយថា "វាជាលើកទីមួយហើយដែលខ្ញុំ

បានតាំងចិត្តលើវាក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។" គាត់បាននិយាយថា...បានជួបខ្ញុំនៅទីនោះ នៅក្នុងបន្ទប់ បានអង្គុយ ជាគ្រូពេទ្យ។

11 ហើយ—ដូច្នេះហើយ បងប្រុស មើស៊ី និងបងប្រុស ជេនហ្គេដ នៅខាងក្រោយនោះជាមួយអ្នកថតសំឡេង... ឥឡូវនេះ បងប្រុស មើស៊ី បាននិយាយថា គាត់ទទួលបានលទ្ធផលល្អបំផុតពីកិច្ចប្រជុំនៅកន្លែងដែល—កន្លែងដែលយើងបានពន្យល់ នោះ—គឺនៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងមកក្នុងអង្គប្រជុំ—និងបំបែកខ្លួនវា ហើយព្រះជាម្ចាស់បានបំបែកអង្គទ្រង់ក្នុងចំណោមរាស្ត្ររបស់ទ្រង់...មែនហើយ នោះជាអ្វីដែលវាធ្វើ។ ហើយបន្ទាប់មក នៅពេលរាស្ត្ររបស់ព្រះចាប់ផ្តើមប្រមូលផ្តុំគ្នាវិញ មានការប្រកបរួបរួម មានអំណាច។ ឃើញទេ? ហើយនៅពេលណាដែលរាស្ត្ររបស់ព្រះជួបជុំគ្នាទាំងស្រុង ខ្ញុំជឿថាការរស់ឡើងវិញនឹងកើតឡើងនៅពេលនោះ។ វានឹងមានពេលដ៏រំភើបមួយ នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចាប់ផ្តើមប្រមូលវាឡើង។ ពួកវា—វានឹងមាននៅក្នុងជនជាតិភាគតិច ប៉ុន្តែវានឹងមានការប្រមូលផ្តុំដ៏អស្ចារ្យ។

12 ឥឡូវនេះ ក្រណាត់អធិស្ឋានទាំងនេះ ដែលត្រូវបានផ្ញើទៅ *សំឡេងនៃការព្យាបាល*...ខ្ញុំនិយាយភ្លាមៗ លើកដំបូងនៃឆ្នាំនេះប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងទៅ យីងស្តុន ហ្សាម៉ាអ៊ីក ទៅ ហៃទី និងពីទីនោះ... ប្រ—ប្រធានាធិបតីហៃទីបានផ្ញើលិខិតអញ្ជើញមកខ្ញុំ ដោយមាន—ជាមួយកងជីវពលទាំងអស់របស់ពួកគេដើម្បីការពារ។ ពួកគេមានការបះបោរនៅទីនោះ។ ហើយអ្វីដែលគាត់ចង់នោះគឺ ចង់ឲ្យយើងមកជាមួយនឹងព័ន្ធកិច្ចបែបនេះ ដែលគាត់បានព្បានចូល—នៅ សានជូអានកាលពីឆ្នាំមុន នៅពេលដែលយើងនៅទីនោះ។ គាត់បាននិយាយថា គាត់គិតថានោះជារឿងតែមួយគត់ដែលអាចសង្គ្រោះប្រទេសរបស់គាត់។ ឃើញទេ?

13 ឥឡូវនេះ បើខ្ញុំមានមិត្តកាតូលិកអង្គុយនៅទីនេះ ខ្ញុំមិននិយាយបែបនេះ—ដើម្បីប្រមាថអ្នកឬអ្វីទាំងអស់ឡើយ ខ្ញុំមិនមានន័យថាវាតាមរបៀបនោះទេ។ ប៉ុន្តែព្រះវិហារកាតូលិកកំពុងព្យាយាមកាន់កាប់ប្រទេសហៃទី (ឃើញទេ?) ហើយរឿងតែមួយគត់ដែលនឹងជួយសង្គ្រោះវា នឹងក្លាយជាប្រូតេស្តង់ ដែលញាប់ញ័រស្វែងរកការប្រជុំនៅពេលនេះ។ ឃើញទេ? ហើយវាពិតជាល្អណាស់ ហើយខ្ញុំសូមសរសើរ។ ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំបានប្រាប់គាត់ថា ក្នុងអំឡុងសប្តាហ៍

បុណ្យណូអែល និងពីរបីថ្ងៃបន្ទាប់ ឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីថ្ងៃស្អែក យើងនឹងមានការតមអាហារហើយអធិស្ឋាន ហើយមើលថាតើព្រះអម្ចាស់នឹងដឹកនាំយើងតាមរបៀបណា។

14 បន្ទាប់មកអាមេរិកខាងត្បូង...ហើយបន្ទាប់មក ខ្ញុំពិតជាមានអារម្មណ៍ថាត្រូវទៅ—ទៅប្រទេសន័រវេស។ ខ្ញុំពិតជាត្រូវបាននាំទៅប្រទេសន័រវេសនៅឆ្នាំនេះ ហើយបន្ទាប់មកអាហ្វ្រិកផងដែរ។ ហើយនេះកំពុងត្រូវបាន—នឹងត្រូវកាត់ជាខ្សែបូតូចៗ ហើយបញ្ជូនទៅទ្វីបអាហ្វ្រិកមុនកិច្ចប្រជុំ។ នោះហើយជាចំនួនមនុស្ស...អ្នកអាចមានគំនិតទូទៅថាតើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់កំពុងហៅ សម្រាប់ក្រណាត់អធិស្ឋានឥឡូវនេះ ពេលពួកគេឮថាអ្នកកំពុងតែមក ឃើញទេ គ្រាន់តែ—ទាក់ទងម្តងទៀត។ ដូច្នេះ ទាំងនេះជាក្រណាត់តូចៗដែលត្រូវកាត់ចេញហើយត្រៀមផ្ញើចេញ—ទៅមនុស្សផ្សេងគ្នា។

15 ដូច្នេះ រួមគ្នាជាមួយនឹងក្រុមជំនុំដ៏អស្ចារ្យនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់នេះ សូមយើងឱនក្បាលរបស់យើងបន្តិចឥឡូវនេះ។ ហើយអ្នករាល់គ្នាតាមរបៀបរបស់អ្នករាល់គ្នា ចូរអធិស្ឋានសុំព្រះឲ្យចាក់ប្រេងតាំងក្រណាត់ទាំងនេះ។ ឥឡូវនេះជាដំបូងខ្ញុំដកស្រង់បទគម្ពីរដែលថា "ពីរូបកាយរបស់ប៉ុលគេបានយកកន្សែងដៃឬអាវផាយ ដាក់លើអ្នកជំងឺ ហើយវិញ្ញាណអាក្រក់បានចេញពីប្រជាជន និងទុក្ខវេទនា ហើយពួកគេបានជាសះស្បើយ។"

16 ព្រះអម្ចាស់អើយ នៅលើតុតូចមួយនេះ ដែលត្រូវបានរៀបចំនៅទីនេះអស់ជាច្រើនឆ្នាំមកនេះ និងរបៀបដែលទ្រង់បានប្រទានពរដល់ពួកយើងយ៉ាងច្រើន និង—ដំណឹងល្អបានឆ្លងកាត់រឿងនេះឥតឈប់ឈរ... ប្រសិនបើតុតូចមួយនេះអាចត្រឹមតែភ្នែកឬអាចនិយាយបាន វាអាចប្រាប់ពីអព្ភូតហេតុដ៏អស្ចារ្យរាប់រយដែលត្រូវបានអនុវត្តមុខវា: មនុស្សពិការ ខ្វិន ពិការភ្នែក កើតជំងឺមហារីក។ ហើយអំណាចនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ត្រូវបានបើកសម្តែងនៅក្នុងអគារតូចមួយនេះ។ ឱព្រះវរបិតាអើយ យើងគ្រាន់តែអរព្រះគុណទ្រង់ចំពោះការទាំងអស់នេះ។

17 ហើយឥឡូវនេះ ក្រុមជំនុំបានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅយប់នេះ ដើម្បីថ្វាយបង្គំទ្រង់។ យើងបានមក—ដើម្បីឆ្លើយសំណួរដែលត្រូវបានសួរ។ វាជាភាពស្មោះត្រង់និងចិត្តរបស់មនុស្សដែលរឿងទាំងនេះបំភ័ន្តពួកគេក្នុងចិត្ត។ ហើយព្រះអម្ចាស់អើយ

យើងខ្ញុំដឹងថា ប្រសិនបើមានអ្វីធ្វើឲ្យយើងឆ្ងល់ យើងមិនអាចមានជំនឿបានទេ ដរាបណាមានសំណួរ។ ដូច្នេះយើងមិនចង់មានចំងល់ណាមួយទេ។

18 ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងឃើញពីតម្រូវការនៃពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក្នុងចំណោមប្រជាជនរបស់យើង និងក្នុងចំណោមក្រុមជំនុំនេះ។ ហើយយើង—យើងមិនចង់មានការងឿងឆ្ងល់ណាមួយក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេទេ។ យើងចង់ឱ្យវាបានជម្រះឡើង ដើម្បីឱ្យពួកគេដឹងថាវាជាអ្វីនៅពេលដែលវាមក ហើយដឹងថាវាសម្រាប់ពួកគេ។

19 ហើយបន្ទាប់មកឆ្លងសមុទ្រ ឆ្ពោះទៅកាន់ព្រៃងងឹតដែលស្គរកំពុងវាយដំ ហើយមនុស្សឃ្លង់នៅជុំវិញ—នៅក្រោមដើមឈើ និងរុយរោម ហើយ—ជើងគេដាច់ ត្រចៀកក៏រហែក ហើយមុខក៏កើតឃ្លង់។ ក្លិនស្អុយ ព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់ស្ទើរតែមិនអាចចូលមកក្នុងប្លុកទីក្រុងរបស់ពួកគេបាន។ ហើយក្មេងតូចក្រីក្រគ្មានអាហារ គ្មានសំលៀកបំពាក់...ហើយពួកគេស្រេកឃ្លានទូលបង្គំ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ ហើយពួកគេ—ពួកគេបានជឿលើការបម្រើ បន្ទាប់ពីព្រះចេស្តានៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់បានប្រោសពួកគេជាច្រើននាក់មក។ ហើយទូលបង្គំមិនបានសម្រាកក្នុងចិត្តទេ ចាប់តាំងពីថ្ងៃដែលទូលបង្គំចាកចេញពីទ្វីបអាហ្វ្រិក ដោយដឹងថាពួកគេក្រីក្រមនុស្សដែលពិបាកចិត្ត ស្ថិតក្នុងស្ថានភាពដ៏អាក្រក់នៅទីនោះ ហើយរស់នៅក្នុងស្ថានភាពអបិយជំនឿ។ ហើយគ្រូធ្មប់ ដែលមានឆ្អឹងមនុស្សវាយពួកគេដោយម្រាមដៃរបស់គាត់ ហើយអំពាវនាវដល់វិញ្ញាណអាក្រក់ និង អូ អ្វីមួយ—ជាកន្លែងអ្វីទៅហ្ន៎ ហើយបន្ទាប់មកត្រូវគិត នៅទីនេះនៅអាមេរិក ក្រុមជំនុំនិងកន្លែងធំៗ។ ហើយព្រះទ្រង់ជ្រាបថា ជនក្រីក្រទាំងនោះមានសេចក្ដីទុក៌តណាស់ បានឃើញគេមកប្រជុំ ហើយបង្គរលើគ្នា ហើយពួកគេជាច្រើននាក់បានស្លាប់នៅទីនោះ ដោយគ្រាន់តែព្យាយាមស្ដាប់ពាក្យប៉ុន្មានម៉ាត់ពីនរណាម្នាក់ដែលពួកគេបាននិយាយថាស្គាល់ទ្រង់។ ព្រះអម្ចាស់អើយ ដួងចិត្តរបស់ពួកគេបានចាប់ផ្ដើមកើនឡើង ចាប់តាំងពីសារ និងសំបុត្រកំពុងសាយភាយពាសពេញទ្វីបអាហ្វ្រិកឥឡូវនេះ។ ភ្លើងហាក់ដូចជាចាប់ផ្ដើមឆេះម្ដងទៀត។

20 ហើយក្រុមជំនុំដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់នៅទីនោះ ដែលជាក្រុមជំនុំដ៏អស្ចារ្យ បំបែកជាបំណែកៗ អូ ព្រះជាម្ចាស់អើយ ហើយបំបែកមួយនៅក្នុងមហាវិទ្យាល័យផ្លូវការ ហើយ—ហើយអ្នកផ្សេងទៀតនៅតែព្យាយាមកាន់តាមសេចក្ដីពិត និង

ព្រះវិញ្ញាណ។ ហើយឥឡូវនេះ រាប់ពាន់នាក់កំពុងបញ្ជូនមកឥឡូវនេះ ពួកគេចង់បានក្រណាត់អធិស្ឋានយ៉ាងឆាប់រហ័ស—ទូលបង្គំបានអធិស្ឋានចប់។ នៅក្នុងស្រោមសំបុត្រតូចៗទាំងនេះមាននៅទីនេះ—គឺជាសំណូមពរអធិស្ឋាន នៃទំនិញតូចមួយដែលនឹងបញ្ជូនទៅកាន់អ្នកខ្វះខាត។ ឱព្រះនៃស្ថានសួគ៌ ដែលបានបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងផែនដី ទូលបង្គំសូមអង្វរទ្រង់ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវថា ទ្រង់នឹងញែករាល់មុខនៃទំនិញនេះ ជាបរិសុទ្ធ។ ហើយសូមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់យាងទៅជាមួយនឹងគ្រប់ស្នាមដេររបស់វា ព្រះអម្ចាស់។ ហើយនៅពេលដែលវាដាក់លើអ្នកជំងឺនិងអ្នករងទុក្ខសូមឱ្យវិញ្ញាណអាក្រក់ចាកចេញពីពួកគេ។

21 គិតពីក្នុងព្រៃទាំងនោះទៅគ្រប់កន្លែង ពួកវាជាច្រើន កន្លែងដែលពួកវានៅ—សូម្បីតែថ្វាយបង្គំអារក្ស។ ទូលបង្គំទូលអង្វរព្រះជាម្ចាស់ កុំអោយវានៅមានកន្លែងណាមួយឡើយ ថាវានឹងចាកចេញពីជំរំ ហើយប្រជាជននឹងបានស្គាល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ សូមប្រទានមក ព្រ ះអម្ចាស់។ សូមឲ្យជំងឺរបស់ពួកគេបានជាសះស្បើយ ទុក្ខលំបាករបស់ពួកគេបានព្យាបាល ហើយព្រលឹងរបស់ពួកគេបានសង្គ្រោះ ហើយព្រះចេស្តានៃព្រះបានមានមុនគេ។ សូមប្រទានមក ឱព្រះបិតា។ យើងផ្ញើរាល់មុខនៃទំនិញនេះជាប្រអប់មួយ។ អណ្តាតភ្លើងតូចៗជាច្រើនគឺនៅក្នុងយប់នេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ហើយយើងរួមគ្នាផ្ញើការអធិស្ឋានរបស់យើងទៅកាន់ទ្រង់ ថាមនុស្សគ្រប់រូបនឹងបានជាសះស្បើយនៅពេលដែលវាត្រូវបានគេដាក់លើ។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

22 ឥឡូវនេះ អ្នកស្តាប់ខ្ញុំឮទេនៅខាងក្រោយដល់ក្រោយហើយនៅយប់នេះ? វាមិនអីទេ។ ខ្ញុំគិតថាយើងនឹងសប្បាយចិត្តពេលដែលយើងទទួលបានក្រុមជំនុំផ្សេងទៀតនៅទីនេះ ដោយសាររឿងតូចៗទាំងនេះកំពុងបន្ត ច្របាច់សំឡេងរបស់អ្នកហើយអ្នក—អ្នកមិនអាចលឺវាទាល់តែសោះ។

23 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំដឹងជាថ្មីម្តងទៀតនៅយប់នេះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំជិតដល់ទឹកដី…បងប្រុសវូដ មុនពេលដែលខ្ញុំភ្លេចវា ខ្ញុំមានកន្សែងដៃនោះ។ តើអ្នកមិនបានឱ្យខ្ញុំនូវកន្សែងដៃនេះទៅនរណាម្នាក់ទេឬ? ឬបានឱ្យហើយ? មាននរណាម្នាក់ឱ្យខ្ញុំយកកន្សែងដៃមួយមកដាក់ក្នុងហោប៉ៅ និងពាក់វា ហើយខ្ញុំមានវាតាំងពីពេលនោះមក ក្នុងអំឡុងពេលប្រជុំ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាវាជានរណាទេ។ ខ្ញុំគិតថាវាគឺជាអ្នកដែលនិយាយថា "ទុកវានៅក្នុងហោប៉ៅរបស់អ្នកសម្រាប់នរណាម្នាក់។" ខ្លះ…ប្រងប្រុស

នេវីលនិយាយទៅកាន់បងប្រុស ប្រាណហាំ—អេដ។] តើនោះឬ? បងប្រុស ជេកសុន តើអ្នកមានកន្លែងសម្រាប់នរណាម្នាក់ទេ? នេះគឺជាវា។ ត្រូវហើយ។ នេះ... បាទមែនហើយ។ មែនហើយ វានឹងនៅទីនេះ បងប្រុស ជេកសុន ប្រសិនបើអ្នកចង់បានវា។ ហើយឥឡូវនេះខ្ញុំដឹងថាមាននរណាម្នាក់ឱ្យវាមកខ្ញុំ បាននិយាយថា "ទុកវានៅក្នុងហោប៉ៅរបស់អ្នក។" រួចខ្ញុំក៏យកវាទៅដាក់ក្នុងអាវ ហើយភ្លេចវាទៅ។

24 ឥឡូវនេះ...ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ហើយសំឡេងរបស់ខ្ញុំមិនអី ទាំងព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ ឬយប់ថ្ងៃអាទិត្យ តែមួយ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ខ្ញុំចង់អធិប្បាយនៅលើសារលិខិតបុណ្យណូអែល ដែលខ្ញុំមានសម្រាប់អ្នក: *ជា—ទីសម្គាល់ដែលមិនបរាជ័យ។* អ្នកឃើញទេ? ខ្ញុំនៅតែមាន...ខ្ញុំបានវាយវានៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ ហើយបន្ទាប់មក មានអ្វីមួយបានឆាបឆេះក្នុងចិត្តខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែនៅឆ្ងាយពេកជាមួយនឹងសារដើម្បីយកវាម្តងទៀត។ ដូច្នេះខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់យកវាឡើងនៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះទ័យ ឬនៅយប់ថ្ងៃអាទិត្យមួយ។ ដូច្នេះ បងប្រុសនេវីល និងខ្ញុំនឹងជួបជុំគ្នានៅពេលនោះ។

25 ឥឡូវនេះ ដូចដែលបងប្រុស នេវីល បាននិយាយ ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំចង់អរគុណអ្នកគ្រប់គ្នាសម្រាប់ការរំលឹកបុណ្យណូអែល កាតរបស់អ្នក។ បងប្រុស និងបងស្រីស្តែនសេុីរ ខ្ញុំបានទទួលកាតរបស់អ្នក។ ហើយអ្នកផ្សេងនៅទីនេះ ដែលផ្ញើកាតរបស់អ្នក មកខ្ញុំ ខ្ញុំពិតជាកោតសរសើរពួកគេ និងអំណោយ និងរបស់ដែលអ្នកបានផ្ញើមក។ យើងពិតជាពេញចិត្តចំពោះវាណាស់។ ពី—ពីប្រពន្ធខ្ញុំ និងខ្ញុំ—យើង—និងកូនៗ យើងសូមអរគុណ។ ពួកយើងចង់ផ្ញើរកាដូ បុណ្យណូអែល ដល់អ្នកទាំងអស់គ្នា ប៉ុន្តែវាប្រាកដជាពិបាកសម្រាប់អ្នកអធិប្បាយធ្វើ មែនទេ? ប្រហែលជាត្រូវផ្ញើរទៅច្រើនដូចដែល ខ្ញុំមិនអាចធ្វើវាបានទេ។ អ្នកឃើញទេ? ខ្ញុំគ្រាន់តែ... ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រាថ្នាថាខ្ញុំអាចឱ្យក្មេងៗ គ្រប់គ្នា នូវអ្វីមួយ។ ខ្ញុំប្រាកដជាចង់ធ្វើវា ប៉ុន្តែវាមិនមែនគ្រាន់តែ...អ្នកបម្រើព្រះមិនអាចធ្វើបានទេ។ ឃើញទេ? មានច្រើនណាស់ដែលត្រូវទៅទិញ។ ប៉ុន្តែ យើងទាំងអស់គ្នា ខ្ញុំប្រាកដថា ខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ និងអ្នកដទៃផងដែរ យើងដឹងគុណចំពោះក្រុមជំនុំរបស់យើង។ រឿងដ៏អស្ចារ្យបំផុតមួយដែលខ្ញុំគិតថាអ្នកបានធ្វើ គឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់របស់អ្នក និងសេចក្តីជំនឿដែលមិនស្លាប់របស់អ្នក ដែលអ្នកបានដាក់ឱ្យខ្ញុំជា—គ្រូគង្វាលម្នាក់របស់អ្នកនៅទីនេះ និង—ឆ្នាំនេះ។

26 បងប្រុស នេវីល នោះក៏សម្រាប់អ្នកដែរ បងប្រុសជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ។ ហើយវិញ្ញាណដ៏ល្អដែលបងប្រុស នេវីល តែងតែបង្ហាញ ដូចជា "មកមុន បងប្រុស ប្រាណហាំភ្លាម នេះគឺជាវេទិកា សូមយកវាទៅចុះ។ ថ្វាយព្រះពរព្រះ ខ្ញុំចូលចិត្ត អង្គុយស្តាប់។" ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំចូលចិត្តវា។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែចូលចិត្តវិធីដ៏រាបទាប និង មិនអាត្មានិយម ដែលបងប្រុស នេវីលមាន។

27 ហើយអ្នករាល់គ្នាមានជំនឿនិង...រឿងមួយដែលអ្នកអាចធ្វើឲ្យខ្ញុំពេញចិត្ត គឺ អធិស្ឋានឲ្យខ្ញុំ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងមានការប្រជុំជាច្រើនដែលបានបំរុងនៅមុនពេល ដំណើរការដ៏ធំចាប់ផ្តើម។ ឥឡូវនេះ ពួកគេ—ពួកគេនឹងត្រូវបានដាក់នៅជុំវិញ ខ្ញុំ គិតថាចុះជុំវិញទីក្រុងទីក្រុង គ្លាសគូវរដ្ឋ កេនតាគី ខ្ញុំនឹងមានពេលមួយយប់។ ប្រហែលជា ខេមប៊ែលវីលរដ្ឋ កេនតាគី ខ្ញុំនឹងមានពេលមួយយប់។ ហើយ—និង នៅកន្លែងផ្សេងទៀតនៅទីនោះក្នុងរដ្ឋ កេនតាគី វីលទ្បូ ហេ្សត ខ្ញុំជឿថា ខ្ញុំមានពេល មួយយប់។ ដ្បិត...ដូចគ្នានេះដែរ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកឲ្យបានឆាប់តាមដែលយើងអាច បញ្ជាក់បាន នៃកិច្ចប្រជុំដែលនឹងមកដល់ ដែលនឹងក្លាយជាកិច្ចប្រជុំខ្លីប៉ុណ្ណោះ ឥឡូវនេះ រហូតដល់ខ្ញុំត្រឡប់ទៅបេសកកម្មម្តងទៀត។

28 ប៉ុន្តែខ្ញុំបានថ្វាយខ្លួនខ្ញុំទាំងស្រស់និងថ្មីនៅយប់មុនចំពោះព្រះ។ ហើយដោយ ជំនួយរបស់ព្រះ និងដោយព្រះគុណរបស់ព្រះ ខ្ញុំចង់នៅក្នុងជួរដំណឹងល្អនេះ រហូតដល់ខ្ញុំស្លាប់។ ឃើញទេ? ខ្ញុំបានធ្វើវាប្រហែលសាមសិបឆ្នាំមុន។ ហើយ ខ្ញុំបានចូល...ប៉ុន្តែពេលខ្លះខ្ញុំហត់នឿយពេក ខ្ញុំហួសពីកម្លាំងខ្ញុំ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែទៅ កន្លែងមួយដែលខ្ញុំមិនអាចទៅឆ្ងាយជាងនេះ។ ឃើញទេ អ្នកទាំងអស់គ្នាគ្រាន់តែ ឃើញវានៅទីនេះ។ អ្នក—អ្នកគ្រាន់តែមិនដឹងថាវាជាអ្វីនៅទីនោះ ហើយនៅ ខាងក្រៅ និងនៅទីនេះ។ ហើយ—ហើយមិនមែនសូម្បីតែ—មិនមែនមកពីទីក្រុង មួយទេ រដ្ឋមួយ អត់ទេ មិនមែនមកពីសហរដ្ឋអាមេរិក ប៉ុន្តែពិភពលោក (ឃើញ ទេ?) នៅជុំវិញពិភពលោក។ ឃើញទេ? ហើយនោះ—នោះច្រើនណាស់ ខ្ញុំគិតថា នៅក្នុងការទាក់ទងយប់នេះ ខ្ញុំបានជួប ឬទាក់ទង មិនមែនរាប់ពាន់នាក់ទេ ប៉ុន្តែ រាប់លាននាក់។ ឃើញទេ? ហើយអ្នកនឹងភ្ញាក់ផ្អើលថាតើអ្នកទាំងនោះមានជំងឺ ប៉ុន្មាននាក់។ ឃើញទេ? ហើយពួកគេកំពុងហៅមក ហើយវាបង្កើតសម្ពាធយ៉ាង ខ្លាំង។

29 ដូច្នេះ ខ្ញុំសូមសរសើរចំពោះការអធិស្ឋានរបស់អ្នកទាំងអស់គ្នា។ ហើយដោយជំនួយ និងព្រះគុណរបស់ព្រះ រីករាយថ្ងៃណូអែលដល់អ្នករាល់គ្នា។ ចងចាំពាក្យរបស់ខ្ញុំ នេះមិនមែនជាសាន់តាក្លូសទេ គឺសម្រាប់ព្រះយេស៊ូវ។ អ្នកឃើញទេ? *បុណ្យណូអែល*មានន័យថា "ព្រះគ្រីស្ទ។" ហើយពួកយើងបានជិះតាមផ្លូវកាលពីយប់មិញ ដោយបង្ហាញក្មេងៗ ពីផ្ទះទាំងអស់ដែលតុបតែង និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ដែលល្អមែនទែន។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានគិតថាប្រសិនបើខ្ញុំធ្លាប់មាន—អ្វីទាំងអស់នៅលើផ្ទះរបស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំចង់សរសេរ នឹងក្លាយជាសញ្ញាខ្លីមួយៈ *ទុកចិត្តលើព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងថ្ងៃបុណ្យណូអែលរបស់អ្នក។* ត្រឹមត្រូវហើយ។ ដាក់ព្រះគ្រីស្ទទៅក្នុងបុណ្យណូអែល។

30 ឥឡូវនេះ ឱព្រះវរបិតាអើយ យើងកំពុងខិតជិតសំណួរឥឡូវនេះ។ យើងមកដោយស្មោះ។ ហើយ—ហើយមនុស្សដ៏មានតម្លៃទាំងនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ បានដាក់សំណួរទាំងនេះ ហើយ—នោះគឺនៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ ហើយប្រហែលជាជាច្រើនទៀតនៅក្នុងអគារនេះ ហើយពួកគេចង់ដឹងថាត្រូវធ្វើដូចម្តេច។ ហើយព្រះបិតា ទូលបង្គំ—ទូលបង្គំជាអ្នកជំនួសព្រះអង្គដ៏កំសត់ ប៉ុន្តែទូលបង្គំអធិស្ឋានសូមព្រះអង្គជួយទូលបង្គំឱ្យស្គាល់ព្រះបន្ទូលទ្រង់ ថាវានឹងនាំមកនូវចំណែកដែលពេញចិត្តចំពោះគ្រប់សំណួរ។ នេះយើងទុកនៅក្នុងព្រះហស្តទ្រង់ ហើយក្នុងព្រះនាមទ្រង់ យើងទូលសូមវា។ អាម៉ែន។

31 ឥឡូវនេះ សំណួររបស់បងប្រុស ផាត នៅទីនេះគឺល្អណាស់។ ខ្ញុំប្រហែលជាចាប់ផ្តើមពីរឿងនោះ បងប្រុស ផាត។ ឥឡូវនេះ បើអ្នករាល់គ្នាមានចម្ងល់អ្វីមួយ អ្នកគ្រាន់តែសរសេរវាហើយដាក់នៅត្រង់នេះ ឬ—ឬបងប្រុសផាត នឹងនាំយកក្រដាសមួយមកឱ្យអ្នក ប្រសិនបើអ្នកមិនមានក្រដាស ឬខ្ញុំគ្រាន់តែរីករាយក្នុងការធ្វើឱ្យអស់ពីសមត្ថភាពដើម្បីឆ្លើយវា។

ឥឡូវ នេះជាសំណួរល្អណាស់បងប្រុសផាត។ នេះស្តាប់ទៅហាក់ដូចជាការលេងសើច ប៉ុន្តែវាជាសំណួរល្អ។

101. តើវិញ្ញាណដែលបានចូលទៅក្នុងជ្រូកនោះនៅឯណា? តើវិញ្ញាណដែលចូលទៅក្នុងហ្វូងជ្រូកនោះនៅឯណានៅថ្ងៃនោះពេលព្រះយេស៊ូវដេញវាចេញពីមនុស្សឆ្កួត?

32 បាទ បងប្រុស ផាត អោយអស់ពីសមត្ថភាព...ឥឡូវនេះ យើងកំពុងចាប់ផ្តើមពីអារក្សដើម្បីចាប់ផ្តើមជាមួយវា។ ឥឡូវនេះ អារក្សគឺជារឿងដ៏ធំ។ (ឥឡូវនេះ អ្នកខ្លះមើលនាឡិកា ហើយកុំឲ្យខ្ញុំទៅយូរពេកចំពោះសំណួរមួយ។) ប៉ុន្តែអំណាចអារក្សទាំងនោះ វិញ្ញាណទាំងនោះស្ថិតនៅក្នុងបុរសឈ្មោះ កងទ័ព ជាមុនសិន។ ត្រូវទេ? ហើយដោយសារតែឈ្មោះរបស់គាត់គឺ កងទ័ព ដោយសារតែ*កងទ័ព* នៅក្នុងភាសាហេព្រើរមានន័យថា "ជាច្រើន។" ឃើញទេ? មានអ្នកទាំងនោះជាច្រើន។

33 ហើយវិញ្ញាណទាំងនោះដែលនៅក្នុងបុរសជាទីស្រឡាញ់នោះបានជំរុញគាត់ឲ្យឆ្កួត។ ហើយបើអ្នកណាធ្លាប់ឃើញមនុស្សឆ្កួត ឬត្រូវដោះស្រាយជាមួយគេពួកគេ—ពួកគេ—កម្លាំងរបស់ពួកគេគឺខ្លាំងខ្លាណាស់ ពីព្រោះពួកគេត្រូវអារក្សចូលយ៉ាងខ្លាំង។ ប្រសិនបើអ្នកធ្លាប់នៅជុំវិញកន្លែងដែល—មនុស្សម្នាក់បាត់បង់ស្មារតីអូ វាត្រូវការមនុស្សជានាជាច្រើននាក់ដើម្បីចាប់ពួកគេ។ ហើយពួកគេមានកម្លាំងពីរដងឬបីដង។

34 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលមនុស្សម្នាក់ពិការហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានចាប់ពួកគេ ប្រសិនបើអារក្សមានអំណាចខ្លាំងក្នុងការបង្កើតកម្លាំងបីទៅបួនដងលើមនុស្សនោះ តើព្រះអាចដាក់កម្លាំងបានប៉ុន្មានលើមនុស្សនោះ? ឃើញទេ? នោះជាអ្វីដែលមកលើគាត់ដើម្បីធ្វើឱ្យគាត់ដើរក្នុងកម្លាំងនៃព្រះ ជាកន្លែងដែលគាត់ត្រូវបានដាក់ឱ្យពិការអស់ជាច្រើនឆ្នាំ។ ឆ្អឹងរបស់គាត់ចេញមកត្រង់ ហើយដៃរបស់គាត់ទៅត្រង់ គាត់ដើរ ហើយដូចជាយុវជនថ្មី ព្រោះអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធសណ្ឋិតលើគាត់។

35 ឥឡូវនេះ វាអាក្រក់ខ្លាំងណាស់ រហូតដល់ពួកគេបានរុំបុរសនោះដោយច្រវាក់ ហើយគាត់អាចបំបែកវាបាន។ ហើយពួកគេបាននិយាយថាគាត់បានទាញវាដាច់។ ហើយមិនមាន—គ្មានអ្វីអាចចងគាត់បានទេ។ គាត់ពិតជាករណីធ្ងន់ធ្ងរមែនទែន ព្រោះគាត់មានកងទ័ពអារក្សនៅក្នុងគាត់។ ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលគាត់...ព្រះយេស៊ូវយាងឆ្លងកាត់ចូលទៅក្រុងកាដារ៉ា ហើយយាងចុះក្រោមផ្លូវ... ហើយគាត់អាក្រក់ណាស់ មិនមែនមនុស្សទេ (ឃើញទេ?) បុរសនោះគឺមិនអីទេ។

36 វាមិនមែនជាបុរសនោះទេ។ ពេលឃើញមនុស្សបែបនេះ កុំគិតថាវាជាបុរសនោះ វាគឺជាអារក្សដែលនៅក្នុងមនុស្សនោះ។

ឥឡូវនេះ មនុស្សឆ្កួតនៅលើវេទិកានៅយប់នោះ នឹងសម្លាប់ខ្ញុំនៅរដ្ឋ អូរីហ្គិន។ បុរសនោះ ខ្ញុំ—នៅពេលដែលគាត់មករកខ្ញុំ ជំនួសឱ្យ...គាត់ស្តោះទឹកមាត់ដាក់មុខខ្ញុំហើយហៅខ្ញុំថា "ពស់នៅក្នុងស្មៅ" នៅមុនមនុស្សជិតមួយម៉ឺននាក់ មែនហើយ វាមិនមែនអញ្ចឹងទេ វាមិនមែនជាបុរសនោះទេ។ គាត់ជាបុរសដែលហូបបាន ផឹកបាន ដេកបាន ប្រហែលនៅជាមួយគ្រួសារ មានក្តីស្រលាញ់ ហើយ—ហើយដូចខ្ញុំ ឬអ្នកដែរ។ ប៉ុន្តែវាគឺជាអារក្សនៅក្នុងខ្លួនគាត់ដែលកំពុងធ្វើដូច្នេះ។ ឃើញទេ?

37 ហើយអ្នកមិនដែលដេញអារក្សចេញដោយអាកប្បកិរិយាខុសនោះទេ។ វាត្រូវការសេចក្តីស្រឡាញ់ដើម្បីធ្វើវា។ ហើយសេចក្តីស្រឡាញ់ជាកម្លាំងដ៏ខ្លាំងក្លាបំផុតដែលមានក្នុងលោក។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកកត់សម្គាល់ អារក្សតែងតែស្អប់។ ការស្អប់គឺមកពីអារក្ស។ ហើយនៅពេលដែលមនុស្សស្អប់នរណាម្នាក់ ចូរចាំថា វាគឺជាអារក្សដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចក្នុងការមើលងាយ ឬមិនចូលចិត្ត។ អ្នកមិនត្រូវធ្វើដូច្នេះទេ។

38 អ្នកត្រូវចាំថា—នេះ...ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលនៅក្នុងការអធិប្បាយរបស់ទ្រង់ថា ពេលអ្នកអធិស្ឋាន "ព្រះបិតារបស់យើង ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌"...ហើយនៅពេលដែលទ្រង់យាងចុះមក ទ្រង់មានបន្ទូលថា "បើអ្នកមិនអត់ទោសពីការរំលងឲ្យមនុស្សគ្រប់រូបពីចិត្តរបស់ខ្លួនទេ ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់អ្នកក៏មិនអត់ទោសឱ្យអ្នកនូវការរំលងរបស់អ្នកដែរ។" ឃើញទេ? អ្នកមិនត្រូវធ្វើដូច្នេះទេ។

39 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ដែលជាកន្លែងដែលអារក្សបង្កើតអំណាចនៃការស្អប់ (ឃើញទេ?) រត់ចេញពីវេទិកាដើម្បីសម្លាប់ខ្ញុំ ដែលគាត់មានរូបរាងកាយ គាត់មានសមត្ថភាពច្រើនជាង ច្រើនដង...គាត់អាចចាប់ខ្ញុំឡើង ប្រហែលជានៅក្នុងម្រាមដៃពីររបស់គាត់ ដោយខ្សែក្រវាត់បែបនោះ ព្រោះគាត់មានទម្ងន់ពីរហុកសិប ឬពីរចិតសិប គាត់មានកំពស់ខ្ពស់ជាងប្រាំមួយហ្វីតកន្លះ ឬប្រាំពីរហ្វីត ដែលជាមិត្តធំដ៏អស្ចារ្យ។ ហើយគ្រាន់តែ...គាត់គ្រាន់តែវាយអ្នកអធិប្បាយតាមផ្លូវ ដោយកណ្តាប់ដៃរបស់គាត់ បាក់ឆ្អឹងកនិងថ្គាម ហើយបានធ្វើឲ្យគាត់របួស ហើយបញ្ជូនគាត់ទៅមន្ទីរពេទ្យ។ គាត់គ្រាន់តែស្អប់អ្នកអធិប្បាយ។ ហើយបន្ទាប់មកគាត់គ្រាន់តែរត់ទៅទីនោះដើម្បីសម្លាប់ខ្ញុំ។ ឃើញទេ?

40 ឥឡូវនេះ នៅក្នុងបុរសនោះគឺជាវិញ្ញាណមួយចំនួនដែលត្រូវបានដេញចេញពីជ្រូកនៅហ្គាដារ៉ា។ ជនកំសត់មួយចំនួននៅទីនោះនៅក្នុងស្ថាប័នឆ្កួត ដោយវាយក្បាលរបស់ពួកគេនឹងរបារ ក្រឡាឥដ្ឋ។ ចូរចាំថា អារក្សមិនដែលស្លាប់ឡើយ។ អារក្សតែងតែរស់នៅ ប៉ុន្តែនឹងមានពេលមួយដែលអារក្សនឹងត្រូវស្លាប់។ ពួកវានឹងត្រូវវិនាសទាំងស្រុង។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ពួកវានៅមានជីវិត ហើយពួកវាធ្វើការពីមួយជំនាន់ទៅមួយជំនាន់មកលើមនុស្ស។ ពួកវាមួយចំនួនគឺនៅក្នុងទម្រង់នៃជំងឺមហារីក ខ្លះស្ថិតក្នុងទម្រង់នៃជំងឺឆ្កួតជ្រូក ខ្លះស្ថិតក្នុងទម្រង់នៃជំងឺរបេង។ ពួកវាចូលទៅក្នុងសាច់ឈាម ប៉ុន្តែហាក់បីដូចជាពួកវាគ្មានអំណាចទាល់តែពួកវាអាចចូលទៅក្នុងមនុស្សបាន។ ពួកវាត្រូវតែដំណើរការតាមរយៈមនុស្សម្នាក់ ដែលនាំទៅដល់ការគិតមួយទៀតថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺ—គ្របដណ្តប់ផែនដី ប៉ុន្តែវាស្ទើរតែគ្មានទីពឹងទាល់តែវាចូលមកក្នុងអ្នក និងខ្ញុំ។

41 ព្រះគឺអាស្រ័យលើអ្នកនិងខ្ញុំ។ ឃើញទេ? ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ...ផែនដីពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ប៉ុន្តែវាបានបង្ហូរចេញ។ ប៉ុន្តែវា—វាមិនអាចដំណើរការបានទេ លុះត្រាតែវាចូលមកក្នុងខ្លួនយើង ពួកយើងជាមនុស្សដើម្បីដំណើរការ។

42 ហើយអារក្សចង់យកយើងទៅធ្វើប្រតិបត្តិការនៅក្រោមវា។ ដូច្នេះនៅពេលដែលវាទទួលបានទម្រង់ស្រាល វាចាប់ផ្តើមនៅក្នុងអំពើបាប។ បើវាអាចចាប់បានគាត់ជាមនុស្សសុចរិត ជាមនុស្សល្អ ហើយទុកឲ្យគាត់ទៅមុខ ហើយព្យាយាមធ្វើខ្លួនឲ្យបានល្អបែបហ្នឹងទៅ បើវាអាចចាប់គាត់រហូតដល់ស្លាប់ នោះជាអ្វីដែលវាចង់ធ្វើ។ វាបានចាប់គាត់ ព្រោះមិនថាអ្នកសុចរិតប៉ុណ្ណា អ្នកល្អប៉ុណ្ណា អ្នកមានសីលធម៌ប៉ុណ្ណា អ្នកស្អាតប៉ុណ្ណា តើអ្នកស្មោះត្រង់ប៉ុណ្ណា អ្នកនឹងមិនបានទៅឋានសួគ៌ទេរហូតដល់អ្នកកើតជាថ្មី។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ។ ដូច្នេះមិន...វា...អ្នកត្រូវតែកើតជាថ្មី អ្នកត្រូវតែបង្កើតឡើងវិញ មិនអញ្ចឹងទេគ្មានផ្លូវក្នុងលោកនេះសម្រាប់អ្នកចូលទៅស្ថានសួគ៌ ឬធ្លាប់បាន—ឬមករកព្រះគ្រីស្ទឡើយ។

43 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបាននិយាយមួយសន្ទុះមុន ដែលអាចនឹងកើតឡើងក្នុងការគិតរបស់អ្នកនូវសំណួរមួយទៀត ថាខ្ញុំ—ដែលខ្ញុំបានបង្រៀន ហើយវាគឺនៅលើ—នៅលើ...ដែលខ្ញុំមិនជឿថាមានជារៀងរហូត... ខ្ញុំមិនជឿថាព្រះគម្ពីរបង្រៀនពីស្ថាននរក ឆេះដ៏អស់កល្បជានិច្ចទេ។ វាមិនមែនទេ ព្រោះប្រសិនបើឋាននរកនៅ

អស់កល្បជានិច្ច ហើយមនុស្សដែលទៅទីនោះនឹងត្រូវទទួលទោសជារៀងរហូត វិធីតែមួយគត់ដែលពួកគេអាចត្រូវបានដាក់ទណ្ឌកម្មអស់កល្បជានិច្ច ពួកគេត្រូវតែមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ហើយមានតែទម្រង់មួយនៃជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយនោះគឺនៅក្នុងព្រះ។ ឃើញទេ? ដូច្នេះគេត្រូវមកវិនាស (ឃើញ?) នោះគឺផ្នែកខាងរូបកាយរបស់ពួកគេត្រូវវិនាស ហើយបន្ទាប់មកផ្នែកខាងវិញ្ញាណរបស់ពួកគេក៏ត្រូវវិនាស។ វាត្រូវបានឆេះទាំងស្រុង វាមិនមានទៀតទេ។ "ទាំងឫសឬមែក" ព្រះគម្ពីរហៅវាអញ្ចឹង។ ពួកគេត្រូវបានបញ្ចប់ទាំងស្រុង។

44 ហើយបន្ទាប់មក ខ្ញុំអាចបញ្ជាក់បានថា មានសញ្ញាបត្រនៅស្ថានសួគ៌ ថាពួកគេទាំងអស់នឹងមិនដូចគ្នាទេ ប៉ុន្តែអ្នកនឹងមានជីវិតអស់កល្បស្មើគ្នា។ ប៉ុន្តែព្រះគម្ពីរបានចែងថាស្តេចនៃផែនដី នាំមកនូវកិត្តិយសនិងសិរីល្អរបស់ពួកគេ (វិវរណៈ ២២)—នាំកិត្តិយស និងសិរីរុងរឿងរបស់គេចូលក្នុងទីក្រុង។ នេះបញ្ជាក់ថានឹងមានស្តេចនៅផែនដីថ្មី ស្តេចនិងអ្នកគ្រប់គ្រង។ ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលប្រាប់ពួកសិស្សទ្រង់...ពួកគេថា "តើយើងនឹងមានអ្វីបន្ទាប់ពីយើងបានចាកចេញពីឪពុកម្តាយ ហើយទាំងអស់គ្នាដើម្បីដើរតាមទ្រង់?"

45 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា អ្នកនឹងអង្គុយលើបល្ល័ង្កដប់ពីរជំនុំជំរះកុលសម្ព័ន្ធទាំងដប់ពីរនៃអ៊ីស្រាអែលនៅថ្ងៃនោះ។" មើល វាជាប្រព័ន្ធមួយទៀតនៅលើផែនដីដែលនឹងកើតឡើង—នោះនឹងខ្ពស់បំផុតចំពោះអ្វីមួយ។ ក្នុងការនោះ ពួកគេនឹងមិនមានអំពើបាបទេឡើយ ប៉ុន្តែពួកគេនឹងមានអ្នកគ្រប់គ្រងនៅក្នុងក្រុងនានា នៅពេលដែលអ្វីៗទាំងអស់នឹងបន្តទៅតាមផ្លូវនៃជីវិតអស់កល្ប។

46 ប៉ុន្តែមនុស្សអាក្រក់នឹងត្រូវទទួលទោសចំពោះអំពើបាបរបស់ខ្លួន តាមអំពើដែលបានធ្វើក្នុងខ្លួន ហើយបន្ទាប់មកនឹងត្រូវវិនាសទាំងស្រុង។ ឥឡូវនេះគ្រាន់តែចាំថា។ អ្នកដែលកំពុងកត់ចំណាំ សូមចងចាំវា។

47 ហើយដាក់ខ្ញុំក្នុងការកត់ត្រាថា មានតែទម្រង់មួយទេនៃជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយយើងកំពុងស្វែងរកវា ហើយព្រះតែមួយអង្គមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។

មិនមានពីរប្រភេទនៃជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ជីវិតអស់កល្បគឺតែមួយ ហើយនោះជាជីវិតរស់នៅទាំងអស់។ ហើយត្រូវចាំថា ចូរដាក់វានៅក្នុងកំណត់ត្រារបស់

អ្នកផងដែរ៖ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលបានបង្កើតឡើង មានការចាប់ផ្តើម មានទីបញ្ចប់។ អ្វីៗដែលមានការចាប់ផ្តើមមានទីបញ្ចប់ ហើយអ្វីៗដែលគ្មានការចាប់ផ្តើមគឺគ្មានទីបញ្ចប់។ ហើយមានរឿងតែមួយគត់ដែលមិនដែលមានការចាប់ផ្តើម ហើយនោះគឺជាព្រះ។ ហើយនោះជាវិធីតែមួយគត់ដែលអ្នកអាចរស់ឡើងវិញបាន គឺការមានជីវិតដ៏អស់កល្បនោះនៅក្នុងខ្លួនអ្នក។ ឃើញទេ? នោះជាវិធីតែមួយគត់ដែលអ្នកមិនដែលត្រលប់មកវិញនោះគឺជាអ្វីដែលមិនមានការចាប់ផ្តើម។ ហើយនៅពេលដែលអ្នកបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះនៅក្នុងអ្នករស់នៅក្នុងជីវិតមួយដែលមិនបានចាប់ផ្តើមនិងមិនអាចបញ្ចប់បាន ហើយអ្នកមានជីវិតនោះនៅក្នុងអ្នក បន្ទាប់មកអ្នកបានទទួលជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយជាបុត្រាបុត្រីរបស់ព្រះ។ ឃើញទេ? ហើយអ្នកមិនអាចស្លាប់ដូចជាព្រះទ្រង់មិនអាចស្លាប់បានទេ ព្រោះអ្នកជាផ្នែកមួយនៃព្រះ។

48 យើងទទួលបានសំណួរនៅទីនេះមួយសន្ទុះមុននេះ នៅកន្លែងណាមួយនៃការកំណត់ទុកជាមុន នាំវាឱ្យត្រឹមត្រូវចំពោះរឿងដូចគ្នា។ អ្នកមកជាផ្នែកមួយនៃព្រះ។ ហើយប្រសិនបើព្រះបានបែងចែកទ្រង់នៅក្នុងបង្គោលភ្លើងដ៏ធំនោះ ហើយលិទ្ធតូចៗទាំងនោះក៏ចេញទៅលើមនុស្សម្នាក់ៗនោះ ហើយវានៅតែធ្វើដូចគ្នានៅថ្ងៃនេះ។ យើងអាចបញ្ជាក់វាបានតាមរយៈបទពិសោធន៍ដែលយើងមាន ដោយការបង្រៀននៃព្រះគម្ពីរ ដោយការស្រាវជ្រាវតាមបែបវិទ្យាសាស្ត្រ រូបភាពដើម្បីបង្ហាញថានោះហើយ ដែលព្រះបានបែងចែកអង្គទ្រង់ក្នុងចំណោមរាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ "ហើយដោយសារខ្ញុំរស់ អ្នកក៏រស់ដែរ" ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូល។ យើងមិនអាចស្លាប់បានទេ។ មិនមានអ្វីដូចជាការស្លាប់របស់គ្រីស្ទានទេ "ដ្បិតអ្នកណាដែលជឿលើខ្ញុំ ទោះជាស្លាប់ទៅក៏ដោយនៅតែមានជីវិតដែរ។ ហើយអ្នកណាដែលរស់នៅ ហើយជឿលើខ្ញុំ នឹងមិនស្លាប់ឡើយ។" ឃើញទេ?

49 "ស្លាប់" ពាក្យ*ស្លាប់*មានន័យថា "ញែកចេញ។" ឥឡូវនេះ រាងកាយយើងញែកចេញពីផ្នែករាងកាយរបស់យើង ពីព្រោះវានៅតែជាអំពើបាប ប៉ុន្តែវិញ្ញាណរបស់យើងគឺមកពីព្រះដែលមិនអាចត្រូវបានបំបែកចេញពីព្រះ ដោយសារយើងជាផ្នែកនៃព្រះ។ ពួកយើង—យើងកំពុងនាំយក...យើងត្រូវបាននាំត្រឡប់មកក្នុងគំនិតពីព្រះវិញ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលព្រះធ្វើគឺល្អឥតខ្ចោះ និងអស់កល្បជានិច្ច។ ហើយនៅពេលដែលគំនិតរបស់ព្រះបានចេញទៅសម្រាប់រាជាណាចក្រនៃមនុស្ស

ដែលនឹងថ្វាយបង្គំទ្រង់ គំនិតរបស់ពួកគេគឺអស់កល្បជានិច្ច។ ឃើញទេ? ពួកគេមិនបាត់បង់ទៀតទេ។ គ្រប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺអស់កល្បជានិច្ច។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "ផ្ទៃមេឃនិងផែនដីនឹងកន្លងផុតទៅ ទាំងមេឃនិងផែនដីនឹងកន្លងផុតទៅ ប៉ុន្តែពាក្យរបស់ខ្ញុំនឹងមិនរលាយបាត់ឡើយ។" ឃើញទេ? ពួកគេនៅជារៀងរហូតជាមួយព្រះ។ ហើយ "បើអ្នករាល់គ្នានៅជាប់នឹងខ្ញុំនិងពាក្យរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងអ្នក..." ឃើញទេ? យើងក្លាយជាផ្នែកមួយនៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ជាផ្នែកនៃជីវិតរបស់ទ្រង់ ដ្បិតយើងជាសាច់នៃសាច់របស់ទ្រង់ ហើយជាឆ្អឹងនៃឆ្អឹងទ្រង់ ហើយជាជីវិតនៃជីវិតរបស់ទ្រង់។ ពេលនោះយើងមិនអាចវិនាសបានដូចព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ផ្ទាល់មិនអាចវិនាសបានឡើយ។ នោះជាអ្វីដែលជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

50 ប្អូនប្រុស អ៊ីវ៉ាន បានចាកចេញពីទីនេះពីហ្សកហ្ស៊ី។ គាត់នៅគ្រប់ទីកន្លែងទូទាំងប្រទេស។ ហើយគាត់គឺជាអ្នកគាំទ្រដ៏អស្ចារ្យរបស់មិត្តល្អរបស់ខ្ញុំ អូរ៉ល រ៉ូប៊ីត ហើយគាត់—គាត់បានគាំទ្ររាល់ការចាក់ផ្សាយរបស់ទូរទស្សន៍របស់គាត់នៅទីនោះ និងរឿងជាច្រើនដែលគាត់បានធ្វើ។ តែថ្ងៃមុនគាត់និយាយមកខ្ញុំ ថា "បងប្រុសប្រាណហាំ ខ្ញុំបានទៅសាលារបស់បងប្រុស ដេកឃី។ ខ្ញុំបានទៅគ្រប់ទីកន្លែង ខ្ញុំបានស្នាក់នៅទីនោះអស់រយៈពេលបីខែ។ ខ្ញុំកំពុងបរបាញ់ ខ្ញុំបានទៅកន្លែងមួយៗ ហើយយកមកវិញនូវរឿងដូចគ្នា។ ខ្ញុំមិនអាចទទួលបានកន្លែងដែលខ្ញុំមានការធានាណាមួយទេ (អ្នកឃើញទេ?) ប្រសិនបើខ្ញុំធ្វើ*ការនេះ* ឬប្រសិនបើខ្ញុំធ្វើ*ការនោះ* ហើយតើខ្ញុំអាចធ្វើអ្វីនៅ*ទីនេះ* ឬជាខ្ញុំ ឬមិនមែនជាខ្ញុំ" បាននិយាយថា "រហូតដល់ខ្ញុំបានស្ដាប់ការបង្រៀនរបស់អ្នក។" បាននិយាយថា "បន្ទាប់មកបានដោះស្រាយវាបានទាំងអស់។" "ពីព្រោះបញ្ញាចិត្តនៃពួកអ្នកដែលថ្វាយបង្គំ នោះមិនបានដឹងថាមានបាបទៀតទេ។" គាត់បានឆ្លងផុតពីសេចក្ដីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត ហើយគាត់មានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចនៅក្នុងខ្លួនគាត់ហើយមិនអាចស្លាប់ដូចជាព្រះមិនអាចស្លាប់បានដែរ។ ពិតប្រាកដណាស់ព្រះគម្ពីរបានចែង។ ឃើញទេ? គាត់ត្រូវបានសង្គ្រោះជារៀងរហូត ពីព្រោះគាត់មានជីវិតអស់កល្ប។

51 ឥឡូវនេះ នោះមិនមានន័យថាអ្នកអាចធ្វើបាប ហើយវាមិនអីទេ ពីព្រោះនៅពេលដែលអ្នកធ្វើបាប នោះអ្នកនឹងត្រូវទទួលទោសចំពោះអំពើបាបរបស់អ្នក។ ត្រូវណាស់។ ប៉ុន្តែដរាបណាជីវិតអស់កល្បនៅទីនោះ អ្នកនឹងរស់នៅជារៀងរហូត។

ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "អ្នកណាដែលស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ខ្ញុំ (យ៉ូហាន ៥:២៤)—អ្នកណាដែលស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ជឿលើព្រះអង្គដែលចាត់ខ្ញុំឲ្យមក មានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយនឹងមិនមកដល់ការជំនុំជំរះឡើយ។—ប៉ុន្តែបានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត។" ឃើញទេ? អស់អ្នក..."គ្មាននរណាអាចមករកខ្ញុំបានឡើយ លើកលែងតែព្រះបិតារបស់ខ្ញុំដែលទាញគាត់មុនប៉ុណ្ណោះ ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដែលមករកខ្ញុំ...ហើយអ្វីទាំងអស់ដែលព្រះបិតាបានប្រទានមកខ្ញុំនឹងមកឯខ្ញុំ។" ត្រូវហើយ។ "អ្វីៗទាំងអស់ដែលទ្រង់បានប្រទាននឹងមក ហើយគ្មានអ្នកណាម្នាក់ត្រូវបាត់បង់ឡើយ។ ខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយនឹងប្រោសគាត់ឱ្យរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។" (យ៉ូហាន៦) អូ ការធានាដ៏មានពរ។ ឃើញទេ? បន្ទាប់មក អ្នកមិនចាំបាច់ទៅខ្លាចស្លាប់ និងសង្ស័យឡើយ។

52 ព្រះបានផ្តល់ឱ្យយើងនូវការធានាដ៏ល្អឥតខ្ចោះថាយើងជាកូនរបស់ទ្រង់។ ហើយក្នុងនាមជាកូនរបស់ទ្រង់ ទ្រង់បានកែតម្រូវយើង ដូចជាខ្ញុំកែកូនរបស់ខ្ញុំ អ្នកកែកូនរបស់អ្នក។ ពេលខុស យើងកែគេ។ ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើកូនខ្ញុំធ្វើខុស នោះវាជាកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្ញុំក្នុងនាមជាឪពុកក្នុងការកែពួកគាត់។ ហើយបន្ទាប់មក បើកូនរបស់ព្រះធ្វើខុស វាជាកាតព្វកិច្ចរបស់ទ្រង់ក្នុងនាមជាព្រះវរបិតា ហើយទ្រង់នឹងកែតម្រង់អ្នក។ គ្រាន់តែចាំថាអ្នកនឹងត្រូវបានកែតម្រូវ។ ប៉ុន្តែដរាបណាអ្នកជាកូនរបស់ទ្រង់ លោកិយកាន់តែយកដៃពួកគេចាប់អ្នក (ត្រូវហើយ!) ដ្បិតទ្រង់មានបន្ទូលថា "បើគេយកថ្មត្បាល់កិនយ៉ាងធំ ទៅចងកអ្នកនោះ ទំលាក់ចុះទៅក្នុងសមុទ្រ នោះមានប្រយោជន៍ដល់អ្នកនោះ ជាជាងទុកឲ្យនៅធ្វើហេតុនាំឲ្យកូនតូចណាមួយនេះរវាតចិត្តវិញ។" ត្រូវហើយ។ តើការជំនុំជំរះនោះនឹងទៅជាយ៉ាងណា?

53 ឥឡូវនេះ បងប្រុសផាត ត្រឡប់ទៅសំណួររបស់អ្នកវិញ។ វិញ្ញាណដែលចេញពីបុរសនោះ ដែលនៅក្នុងគាត់ដូចមនុស្សឆ្កួត (ឃើញទេ?) ធ្វើដូចគ្នាសព្វថ្ងៃនេះចំពោះមនុស្ស។ ឃើញទេ? វាជាវិញ្ញាណរបស់ពួកវារាប់ពាន់ដងរាប់លានដង។ ហើយអារក្សចូលមកដូចជាអាភៀនបន្តិច។ វាដូចជាពួកគេយកក្មេងស្រីនៅរៀនម្នាក់ រឿងដំបូងដែលពួកគេនឹងធ្វើគឺឱ្យនាងជក់បារី។ ឃើញទេ? នោះធ្វើឱ្យនាងចាប់ផ្តើម។ ហើយរឿងបន្ទាប់ដែលពួកគេធ្វើ គឺពួកគេនឹងដាក់កាន់តែខ្លាំងបន្តិច។ ហើយបន្ទាប់មក រឿងដំបូងវាបញ្ចប់ទៅ វាមកជាកញ្ឆា ហើយបន្ទាប់ពីនោះមក

ចូលទៅក្នុងទម្លាប់សារធាតុញៀនពិតប្រាកដ។ តើវាធ្វើអ្វី? វាជំរុញឱ្យពួកគេឆ្កួត។ ពួកគេគ្រាន់តែឆ្កួត ហើយអារក្សបានចាប់ពួកគេ។ ឃើញទេ?

54 ដូច្នេះអារក្សកំពុងជក់បារី។ នោះជាទម្រង់ស្រាលរបស់វា។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើវាឃើញអ្នកឆ្លាតគួរសមហើយនឹងអាចចាប់បាន វានឹងមិនទុកឱ្យឆ្ងាយជាងបារីឡើយ។ ឃើញទេ? ដរាបណាវាអាចកាន់អ្នកនៅទីនោះបានយូរល្មម ដរាបណាវាអាចចាប់បាន ធ្វើឱ្យជីវិតរបស់អ្នករលត់ទៅវិញ ដោយសារវាដឹងថា អ្នកមិនអាចទៅបានរហូតដល់ព្រះមានបន្ទូលដូច្នេះ។ ប៉ុន្តែអ្នកនឹងបានឮសេចក្តីអធិប្បាយមួយបន្ទាប់ពីសេចក្តីអធិប្បាយមួយ សារមួយបន្ទាប់ពីសារមួយ និងដាល់ហើយដាល់ទៀតនៅលើវា និងការព្រមានមួយបន្ទាប់ពីការព្រមានមួយនៅលើវា ហើយប្រសិនបើគាត់អាចធ្វើឱ្យអ្នកនៅស្ងៀម ហើយរក្សាគំនិតរបស់អ្នកលើអ្វីផ្សេងទៀត ក្នុងនាមជាមនុស្សពេញនិយម ឬអ្នកត្រូវមានវា ឬអ្វីមួយដូចនោះ បន្ទាប់មកវាគ្រាន់តែកាន់អ្នកនៅទីនោះរហូតដល់វាយកអ្នកចេញបាន។ ឬបើវាអាចឲ្យអ្នកចូលរួមព្រះវិហារ ហើយនិយាយថា "ខ្ញុំនឹងក្លាយជាមនុស្សល្អម្នាក់។ ខ្ញុំនឹងបើកទំព័រថ្មី។ ខ្ញុំនឹងមាន...ខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងឡើងទៅព្រះវិហារហើយចូលក្នុងព្រះវិហារ។" ប្រសិនបើវាអាចរក្សាអ្នកនៅក្រោមនោះ នោះជាអ្វីដែលវាត្រូវធ្វើ។ វាចាប់អ្នកបានហើយ ពីព្រោះអ្នក...ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "ប្រាកដហើយ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា (នោះជាដាច់ខាត) ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា លើកលែងតែមនុស្សកើតចេញពីទឹក និងពីព្រះវិញ្ញាណប៉ុណ្ណោះ គាត់នឹងមិនចូលទៅក្នុងរាជាណាចក្រដោយប្រាជ្ញាឡើយ។"

អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំបង្ហាញអ្នកនូវអ្វីមួយ។ ខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយបងប្រុសម្នាក់នៅរសៀលនេះ បងប្រុស វូដ ពេលយើងធ្វើដំណើរ គ្រាន់តែចេញ ព្យាយាមសម្រាកគំនិត ខ្ញុំមិននិយាយដើម្បីបានមានពាក្យគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីនិយាយយប់នេះទេ។

55 ពេលនេះ សូមចំណាំ! យើងចុះមកទីនេះ ហើយមានពោតមួយដុំធំល្អ។ វាជាគ្រាប់ពោតដ៏ល្អឥតខ្ចោះបំផុតនៅក្នុងប្រទេស។ ហើយខ្ញុំនឹង...មែនហើយ ពោត ឬត្រចៀក អ្វីក៏ដោយដែលអ្នកចង់ហៅវា។ ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងយកវាមកទីនេះសម្រាប់ពិព័រណ៍ ខោនធីក្លាក ហើយខ្ញុំនឹងឈ្នះខ្សែបូពណ៌ខៀវនៅលើវា។ វាជាគ្រាប់ពោតដ៏ល្អបំផុត ជាពោតដ៏ល្អឥតខ្ចោះបំផុតដែលមិនធ្លាប់ឃើញ។ ខ្ញុំនឹងទទួលបានខ្សែបូពណ៌ខៀវនៅលើវា។ ខ្ញុំនឹងយកវាទៅ ហ្គ្លយខោនធី ខ្ញុំនឹងយកវាទៅ ហា

វិសុនខោនធី។ ខ្ញុំនឹងយកវាទៅរដ្ឋ ហើយខ្ញុំនឹងយកវាទៅប្រទេសជាតិ។ ហើយវាឈ្នះរាល់ខ្សែរបូពណ៌ខៀវ។ វាជាគ្រាប់ពោតដ៏ល្អឥតខ្ចោះបំផុត។ ហើយអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រដែលមានវ៉ែនតាដ៏អស្ចារ្យរបស់ពួកគេ ពួកគេមើលវា ហើយពួកគេពិនិត្យមើលវា ឃើញ...វាជាបរិមាណដ៏ល្អឥតខ្ចោះនៃប៉ូតាស្យូម និងបរិមាណកាល់ស្យូមដ៏ល្អឥតខ្ចោះ ហើយ—និងសំណើមល្អឥតខ្ចោះ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលមាននៅក្នុងគ្រាប់ពោតនោះគឺពិតជាល្អឥតខ្ចោះ។ ឥឡូវនេះ អ្នកនិយាយថា "ខ្ញុំនឹងដាំវា ហើយយកគ្រាប់ធញ្ញជាតិល្អឥតខ្ចោះមួយទៀតមកចេញពីវា។" ហើយអ្នកដាំវានៅក្នុងដី។ លុះត្រាតែពោតនោះ ដែលជាគ្រាប់ធញ្ញជាតិដ៏ល្អឥតខ្ចោះនោះមានមេជីវិតនៅក្នុងវា នោះវានឹងដាក់នៅទីនោះហើយរលួយ ហើយនោះជាទីបញ្ចប់របស់វា។ វានឹងមិនរស់ឡើងវិញទេ ទោះវាល្អឥតខ្ចោះប៉ុណ្ណាក៏ដោយ។ វា—វានឹងមិនកើតឡើងរហូតទាល់តែវាដុះពន្លកជាមួយជីវិតថ្មីនៅក្នុងវា។

56 ហើយអ្នកអាចយកបុរសម្នាក់...ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនមានន័យថាចង់ធ្វើឲ្យខូចអារម្មណ៍ទេ ខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយប៉ុណ្ណោះ... នេះគឺជាក្រុមជំនុំ នេះជារោងឧបោសថរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំមានសេរីភាពដូចសត្វស្លាប។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកចងចាំនៅក្នុងនេះថាបុរសម្នាក់អាចល្អ គាត់អាចថ្វាយមួយភាគដប់របស់គាត់ គាត់អាចស្មោះត្រង់ គាត់អាចជួយស្ត្រីមេម៉ាយ គាត់អាចជួយកុមារកំព្រា។ គាត់អាចជាសមាជិកក្រុមជំនុំ។ អ្នកមិនអាចរកឃើញកំហុសមួយអំពីបុរសនោះទេ។ រាល់ពេលដែលមានអ្វីកើតឡើង ត្រូវលូកចុះក្នុងហោប៉ៅរបស់គាត់ យកកាក់ចុងក្រោយដែលគាត់មាន ហើយចែកជូនជនក្រីក្រ។ គាត់នឹង—គាត់នឹងឈរក្បែរអ្នកទោះមានក្រាស់ឬស្តើង។ គាត់នឹងក្លាយជាមិត្តសម្លាញ់របស់អ្នក នៅពេលដែលសូម្បីតែអ្នកដ៏ទៃជាច្រើននឹងធ្វើឱ្យអ្នកចុះចាញ់ ហើយអ្វីៗដូចនោះ។ ហើយបុរសនោះនៅតែនៅក្រៅអាណាចក្រនៃព្រះលុះត្រាតែគាត់ត្រូវបានពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ជាជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច។ ត្រូវហើយ! នោះហើយជារបៀបដែលវាសំខាន់។

57 នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំព្យាយាមធ្វើឲ្យក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំឃើញរឿងនេះ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំសុំកុំឱ្យអ្នកគិតថាខ្ញុំគ្រាន់តែព្យាយាមធ្វើឱ្យឆ្លាតអំពីវា។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ប្រាប់អ្នកថា អារក្សប៉ិនបោកប្រាស់ណាស់ វាបោកបញ្ឆោតរហូតដល់វានឹង—វានឹងធ្វើឱ្យអ្នកធ្វើដូចជាគ្រីស្ទានធម្មតា។ វានឹងធ្វើអ្វីមួយ ហើយក្លែងខ្លួនជាព្រះគ្រីស្ទ

ភ្លាមៗចំពោះអ្នករើសតាំង។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា វានឹងដូចគ្នាខ្លាំងណាស់។ អ្នកនឹងក្លាយជាមនុស្សល្អ។ អ្នកនឹងមាន...

58 ឥឡូវនេះមើលទៅនៅទីនេះ ខ្ញុំសូមបង្ហាញអ្នកនូវឧទាហរណ៍ដើម្បីឱ្យប្រាកដឥឡូវនេះ។ យើងចង់រក្សាវានៅក្នុងបទគម្ពីរ ពេលយើងនៅលើវិញ្ញាណទាំងនេះ។ អេសាវជាបុរសល្អជាងលោកយ៉ាកុបក្នុងគ្រប់មធ្យោបាយដែលអ្នកចង់យកជាគំរូទៅទៀត។ ឥឡូវនេះ អេសាវ (ព្រះអត់ទោសឱ្យខ្ញុំសម្រាប់ការកត់សម្គាល់នេះ) គាត់គ្រាន់តែជាបុរសស្បែកត្រឹមប៉ុណ្ណោះ។ ហ្នឹងហើយ។ ឥឡូវនេះ បើអ្នកសម្គាល់គាត់ តើគាត់ជាអ្វី? រឿងនិទានខ្លីនិងជាអ្នកកុហកដ៏ធំ។ ឥឡូវនេះប្រសិនបើ—បើខ្ញុំនិយាយខុស ព្រះជាម្ចាស់អត់ទោសអោយខ្ញុំ ប៉ុន្តែគាត់បានកុហក។ ហើយការបោកប្រាស់ មិនដែលមានមនុស្សដូចគាត់ទេ។ ពេលគាត់យកដំបងគ្រញូងទៅដាក់ក្នុងទឹក ដើម្បីធ្វើឲ្យគោក្របី និងចៀមផើមនៅទីនោះ ដើម្បីយកចៀមពព្លាក់និងគោក្របីមកចិញ្ចឹមដោយដៃខ្លួនគាត់—ផ្ទាល់... តើគាត់បានធ្វើអ្វី? គាត់បានពាក់អាវរបស់អេសាវ និងស្បែកចៀមមួយដុំ និងអ្វីៗផ្សេងទៀត រួចឡើងទៅ ហើយបានក្លែងខ្លួនអេសាវនៅចំពោះមុខឪពុកពិការភ្នែករបស់គាត់ ដែលជាហោរា។ ត្រូវហើយ? ហេតុអ្វី គាត់មានការខ្មាស់អៀន គាត់ពិតជាអញ្ចឹង។ ហើយអេសាវគឺជា...ខ្ញុំមិនគួរ—ប្រហែលជាខ្ញុំមិនគួរនិយាយបែបនោះទេ។ ឃើញទេ? ខ្ញុំមិនមានន័យបែបនេះទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងយកវាមកវិញ។ គាត់—គាត់ ជា-...គាត់—គាត់គឺជាម្នាក់...ខ្ញុំមិនដឹងទេ អ្នកដឹងថាគាត់ជាអ្វី។ ឃើញទេ? អ្នកគ្រាន់តែគិតនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក ខ្ញុំនឹង...គាត់គឺជា—គាត់គឺជាបុរសដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះ ហើយខ្ញុំមិនចង់និយាយអ្វីអាក្រក់អំពីគាត់ទេ (អ្នកឃើញទេ?) ប៉ុន្តែខ្ញុំគ្រាន់តែព្យាយាមចង្អុលបង្ហាញបន្តិច—រឿងតូចតាចដែលគាត់បានធ្វើ។ មើលទៅថាគាត់ល្ងីល្ងើប៉ុណ្ណា។ កុហក? ប្រាកដណាស់ គាត់គ្រាន់តែ—គាត់គឺគួរឱ្យភ័យខ្លាច។ ប៉ុន្តែតើគាត់កំពុងព្យាយាមធ្វើអ្វី?

59 សូមមើលអេសាវ។ អេសាវជាមនុស្សល្អ មានសីលធម៌ ជាសមាជិកក្រុមជំនុំដ៏ល្អម្នាក់សព្វថ្ងៃនេះ។ តើគាត់បានធ្វើអ្វី? គាត់ជាអ្នកប្រមាញ់។ គាត់បានចេញទៅក្រៅ...ពិតណាស់ នោះហើយជារបៀបដែលពួកគេបានរស់នៅ។ គាត់បានមើលថែគោឲ្យឪពុកគាត់។ ឪពុករបស់គាត់ពិការភ្នែក។ ហោរា ហោរារបស់ព្រះអម្ចាស់ពិការភ្នែក ហើយត្រូវបានបញ្ឆោតដោយកូនប្រុសរបស់គាត់ ដែលជាហោរាម្នាក់ឈ្មោះអ៊ី

សាក។ ព្រះគ្រីស្ទយាងមកតាមរយៈគាត់។ អ្នកអាចហៅគាត់ថាជាហោរា ព្រះគម្ពីរបានចែងថាគាត់ជាហោរា ហើយពិការភ្នែក? ហេតុអ្វីបានជាគាត់មិនព្យាបាលខ្លួនឯង? ហើយហេតុអ្វីបានជាគាត់មិនដឹងថានោះជាអេសាវ—នោះជាយ៉ាកុបជំនួសអេសាវ? ឃើញទេ? ព្រះមិនប្រាប់ហោរារបស់ទ្រង់ទាំងអស់នោះទេ។ ទ្រង់គ្រាន់តែប្រាប់ពួកគេពីអ្វីដែលទ្រង់ចង់ឱ្យពួកគេដឹង។ ឃើញទេ?

60 ពេលនោះ ព្រះកំពុងរៀបចំផែនការ ហើយទ្រង់ត្រូវធ្វើការក្នុងនោះ។ ព្រះ… ប្រសិនបើអ្នកនឹងចុះចូលនឹងព្រះ នោះព្រះនឹងធ្វើឱ្យអ្នកធ្វើការត្រឹមត្រូវតាមផែនការរបស់ទ្រង់។

61 ឥឡូវនេះ ចូរកត់សម្គាល់នូវអ្វីដែលគាត់បានធ្វើ អ្វីដែលអ្នកនោះបានធ្វើ។ អេសាវបានចេញទៅមើលថែឪពុកពិការភ្នែកកំសត់ ទាំងចាស់ ររបស់គាត់ ហើយយ៉ាកុប ហាក់ដូចជាគាត់មិនខ្វល់ពីអ្វីដែលកើតឡើងចំពោះគាត់ទេ។ ប៉ុន្តែមានរឿងមួយដែលយ៉ាកុបចង់បាន នោះគឺជាសិទ្ធិកូនច្បង។ ទោះបីជាមកដល់យ៉ាងណាក៏ដោយ របៀបដែលគាត់ត្រូវទទួលបានកម្រិតណា ដែលគាត់ត្រូវមកដល់កម្រិតណា សិទ្ធិពីកំណើតនោះគឺជាអ្វីដែលគាត់យកចិត្តទុកដាក់។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា អេសាវបានមើលងាយសិទ្ធិកូនច្បងរបស់គាត់ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយដូច្នេះ។ ហើយព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "លើកតែមានអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើប្រាសចាកសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទ ដូចអេសាវជាមនុស្សអាក្រក់ដែលមើលងាយសិទ្ធិកូនច្បងរបស់ខ្លួន ហើយបានលក់វាដើម្បីតែស៊ុបមួយចាន…"

62 ឥឡូវនេះ តើអ្វីជាសិទ្ធិកូនច្បង? វាជាសិទ្ធិ។ នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងព្យាយាមប្រាប់អ្នកឥឡូវនេះ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាសិទ្ធិកូនច្បងរបស់អ្នក។ នោះជាសិទ្ធិកំណើតរបស់អ្នក។ នោះជាព្រះរបស់អ្នកដែលបានប្រទានឲ្យ។ ឥឡូវនេះមនុស្សនិយាយថ្ងៃនេះថា "ខ្ញុំនឹងទៅព្រះវិហារ។ ខ្ញុំធ្វើល្អដូចអ្នកបន្ទាប់។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ ធ្វើដូចជាមនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកដ៏វិសុទ្ធ? មិនមែនខ្ញុំទេ។" មែនហើយ អេសាវគឺអញ្ចឹង! ឃើញទេ? វាជារឿងដដែលដែលមើលងាយសិទ្ធិកូនច្បង។ ម៉េចក៏គាត់ដូរវាសម្រាប់តែបបរសណ្ដែកមួយចាន។ ហើយអ្នកលក់វា…ខ្ញុំមិននិយាយថាអ្នកទេ ប៉ុន្តែពិភពលោកលក់វាបានតិចជាងនោះ។

63 អេសាវឃ្លាន។ ប៉ុន្តែ អ្នកឃើញទេ ថាភាពល្អនឹងត្រូវរាប់បញ្ចូល…ប្រសិនបើនរណាម្នាក់… ប្រសិនបើយើងដើរទៅទីនោះ ហើយស្នាក់នៅជុំវិញតង់—ពីរបីថ្ងៃ

យើងបានដឹងថាអេសាវ...យើងបានរើសយកកន្លែងអេសាវ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែក្នុងចិត្តគាត់ចង់បានសិទ្ធិកូនច្បងនោះ។ គាត់មិនខ្វល់ពីអ្វីផ្សេងទៀត គាត់ចង់បានសិទ្ធិកូនច្បងនោះ។ នោះហើយជាអ្វីដែលគាត់ចង់បាន។

64 ហើយអេសាវចង់ធ្វើជាមនុស្សល្អម្នាក់ ហើយមើលថែគ្រប់យ៉ាង ហើយធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងឲ្យបានត្រឹមត្រូវ ហើយធ្វើអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដូច...គាត់គឺជាអ្នកច្បាប់ដ៏ល្អម្នាក់ គឺអេសាវ។ គាត់ចង់បានអ្វីគ្រប់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ។ ហើយយ៉ាកុបចង់បានរឿងមួយ ហើយនោះជាសិទ្ធិកូនច្បង ហើយនោះជាអ្វីដែលគាត់យកចិត្តទុកដាក់។ ហើយអេសាវ...អ្នកឃើញអ្វីដែលបានកើតឡើងចំពោះក្មេងប្រុសទាំងពីរ។ ឃើញទេ? ហើយសូម្បីតែពូជពង្សទាំងដប់ពីររបស់យ៉ាកុបក៏មកដែរគឺកុលសម្ព័ន្ធទាំងដប់ពីរនៃអ៊ីស្រាអែល ដែលចេញពីយ៉ាកុប។ ហើយគាត់បានហៅ—ហើយព្រះជាម្ចាស់ហៅយ៉ាកុបជាកូនរបស់ទ្រង់។ តើអ្នកឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ?

65 ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគួរតែសំខាន់ចំពោះអ្នកជាងអ្វីៗទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងលោកិយ កិត្យានុភាពរបស់អ្នក ជីវិតរបស់អ្នក ការងាររបស់អ្នក អ្វីៗដែលមាន។ អ្នកមិនគួរឈប់រហូតដល់អ្នកមានវា។ អ្នកត្រូវតែទទួលវា។ វាត្រូវតែច្រើនបំផុត... ហើយអ្នកនិយាយថា "អញ្ចឹង ខ្ញុំខ្លាចពួកគេ—ពួកគេនៅកន្លែងធ្វើការរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំខ្លាចប្ដីរបស់ខ្ញុំ..." កុំខ្លាច សូមឱ្យវាក្លាយជាកន្លែងដំបូង។ ទុកឱ្យអ្វីៗផ្សេងទៀតទៅចុះ។ សូមឱ្យវាក្លាយជាទីមួយ។ "មែនហើយ ខ្ញុំរំពឹងថានឹងទទួលបានវានៅថ្ងៃណាមួយ បងប្រុស ប្រាណហាំ។" មិនមែនថ្ងៃនេះទេ! នេះគឺជាពេលវេលា។ "សូមឱ្យវាជាលើកដំបូងមុនពេលខ្ញុំ—មុនពេលខ្ញុំធ្វើអ្វីផ្សេងទៀត។ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំមានវាឥឡូវនេះ!" ភាពអស់សង្ឃឹម! វានឹងជួយឆ្លើយសំណួររបស់យើង។ អ្នកគឺ-... នៅពេលដែលអ្នកអស់សង្ឃឹមសម្រាប់វា ប្រាកដជាត្រូវមានវា ឬស្លាប់ (ឃើញទេ?) នោះគឺជាពេលដែលអ្នកនឹងទទួលបានវា។

66 ជនជាតិយូដាតូចមួយធ្លាប់នៅទីនេះនៅក្នុងទីក្រុង។ ខ្ញុំមិនដឹងថាអ្នកស្គាល់គាត់ឬអត់ទេ។ គាត់បានជាសះស្បើយពីជំងឺមហារីក។ ពួកគេអោយ—បានបោះបង់គាត់ចោល។ ហើយនៅពេលដែលគាត់បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះពួកគេពិតជាបានបោះបង់គាត់ចោលដាក់គាត់នៅក្នុងទីធ្លា។ ហើយបន្ទាប់មកគាត់បានទៅចូលរួមព្រះវិហារមេតូឌីស្ទ។ ហើយគេបានដឹងថាគាត់បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវ

ហើយពួកគេបាននាំគាត់ចេញទៅក្រៅក្នុងអាកាសធាតុសូន្យអង្សា ប្រហែលដប់ចុះក្រោម នៅអូហៃអូ ដាក់គ្រែឱ្យគាត់នៅទីនោះ (បងប្រុសហ្គីមែន អ្នកគួរតែចងចាំបងប្រុសវ៉ាន់មែនទេ?)—ដាក់គាត់ចោល នៅទីនោះ និងម៉ាស៊ីនបូមទឹកនៅទីនោះ ហើយបាននិយាយថា "មានទឹកគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់អ្នកដើម្បីទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ តាមខ្ញុំស្មាន។"

67 យ៉ាងណាមិញ គាត់បានប្រាប់ខ្ញុំរឿងខ្លីម្តង។ គាត់បាននិយាយថានៅពេលដែលប្រជាជន*នេះ* ប្រពន្ធរបស់គាត់—ពួកគេបានស្នាក់នៅជាមួយ... ហើយគាត់បានប្រមូលវត្ថុចាស់ទាំងអស់របស់គាត់ឡើងលើឡានខូចចាស់ ហើយចេញពីទីក្រុង។ ហើយប្រពន្ធរបស់គាត់បាននិយាយថា "តើអ្នកដឹងពីអ្វីទេ? ខ្ញុំគួរតែផឹកទឹកមុនពេលខ្ញុំចាកចេញពីកន្លែងនោះ។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំស្រេកទឹក។"

អញ្ចឹងគាត់បាននិយាយថា "អូនសម្លាញ់ មានទឹកអ៊ីនៅទីនោះ។"

បាននិយាយថា "អញ្ចឹង បន្តរហូតដល់អ្នកទៅដល់កន្លែងល្អជាង។" អ្នកឃើញទេ?

ហើយគាត់បន្តទៅមុខបន្តិច ហើយគាត់និយាយថា "មានអណ្តូងទឹកមួយទៀត។"

បាននិយាយថា "មែនហើយ គ្រាន់តែទៅមុខ។" អ្នកឃើញទេ?

68 ប៉ុន្តែបាននិយាយថា "ពេលនោះពេលចេញទៅក្រៅស្រុក អត់មានអណ្តូងទឹកទេ។" បាននិយាយថា "នាងគ្រាន់តែតស៊ូដើម្បីមួយ—ចាំផឹកទឹក។" ហើយបាននិយាយថា "មួយសន្ទុះក្រោយមក ផ្លូវនៅវាលស្រែ គឺជាស្នប់អ្នកស្រុកចាស់ ផ្លូវចេញនៅវាលស្រែ ស្នប់ឆ្លងកាត់ហ្វូងគោមួយហ្វូង ហើយនាងខ្លាចសត្វគោ។" ប៉ុន្តែគាត់បាននិយាយថា "នាងបាននិយាយថា 'លើវី ខ្ញុំទើបតែផឹកហើយ!" ដូចនេះពួកគេ—គាត់បានឈប់ឡាន។ ហើយបាននិយាយថា មុនពេលដែលគាត់អាចឈប់ឡានបាន នាងក៏ចេញទៅក្រៅ ហើយបានដើរកាត់របងនោះ។ នាងត្រូវតែមានទឹក។ ហើយនៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់ក្លាយជាការពិតចំពោះអ្នក នៅពេលដែលអ្នកស្រេកទឹកបែបនេះ ថាវាជាព្រះ មិនអញ្ចឹងទេអ្នកនឹងស្លាប់ អ្នកមិនអាចទ្រាំទ្របានទៀតទេ បន្ទាប់មកមានអ្វីមួយនឹងកើតឡើង។ វាមាន—បន្ទាប់មកអ្នកអាចប្រកបជាមួយព្រះ។ នោះហើយជាពេលដែលអ្នកឱ្យ—វាកើតឡើង។

69 ឥឡូវនេះ វិញ្ញាណអាក្រក់ទាំងនេះបញ្ឆោតមនុស្ស។ ហើយក្នុងចំនោមពួកគេ វិញ្ញាណជាច្រើនគឺមានជំនឿខ្លាំងណាស់។ ឥឡូវនេះអ្នកនិយាយថា "អ្នកមានន័យថាអ្នកជឿ?" បាទ មែនហើយ! សូម្បីតែបានបង្រៀនក្នុងបទគម្ពីរ ក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ពួកគេប្រាកដជាជឿ។

70 ឥឡូវសម្គាល់! ព្រ ះយេស៊ូវយាងមកជួបមនុស្សមួយក្រុមដែលជាបូជា ចារ្យដ៏វិសុទ្ធ។ ហើយពួកគេបានរក្សាច្បាប់នៅក្នុងលិខិត ហើយពួកគេមានជំនឿខ្លាំងណាស់។ ហើយព្រះយេស៊ូវ—យ៉ូហានបានហៅពួកគេថា "ពូជពស់វែក (នោះជាពស់) តើនរណាបានព្រមានអ្នកឲ្យរត់ចេញពីសេចក្ដីក្រោធដែលនឹងមកដល់?" កាលព្រ ះយេស៊ូវទតឃើញគេ ទ្រង់មានព្រ ះបន្ទូលថា "អ្នករាល់គ្នាមានឪពុកជាអារក្ស។" នោះគឺជាព្រះបានមានបន្ទូលដូច្នេះ។ មានជំនឿតាមតែអាចធ្វើទៅបាន។

71 ចាំថា ពេលណា—អារក្សចាប់មនុស្សរបស់វា ប៉ុន្តែមិនដែលចាប់វិញ្ញាណរបស់គេឡើយ។ ព្រះយកមនុស្សរបស់ទ្រង់ ប៉ុន្តែមិនដែលព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ឡើយ។ ឃើញទេ? ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចូលមកក្នុងជីវិតរបស់អ្នក ហើយញែកវិញ្ញាណរបស់អ្នកជាបរិសុទ្ធ រស់នៅតាមរយៈអ្នក ហើយផ្ដល់ឱ្យអ្នកនូវអំណាចដើម្បីរស់នៅ។ ប៉ុន្តែនៅពេលណា—នៅពេលដែលវិញ្ញាណរបស់អ្នកបន្ត វិញ្ញាណរបស់អ្នកនឹងនៅជាមួយព្រះ។ ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានសណ្ឋិតលើអ្នក យាងមកលើអ្នកផ្សេង និងអ្នកផ្សេងទៀត និងនរណាម្នាក់...

72 ព្រះវិញ្ញាណដែលសណ្ឋិតលើអេលីយ៉ា មកសណ្ឋិតលើអេលីសេ ជាចំណែកពីរនៃវា ប្រាំពីររយឆ្នាំក្រោយមក ឬប្រាំបីរយឆ្នាំក្រោយមក មកលើយ៉ូហានបាទីស្ទ បានធ្វើឱ្យគាត់ធ្វើសកម្មភាព... មើលអេលីយ៉ា មើលទៅអេលីយ៉ាយ៉ាងម៉េចដែរៈ បុរសចំណាស់មានពុកចង្ការវែង ពាក់ស្បែកចៀម មើលទៅដូចដង្កូវចចក មុខរបស់គាត់ចេញមកបែបនោះ ដើរចុះក្រោមនៅទីនោះដោយមានស្បែកមួយដុំធំនៅជុំវិញ ហើយក្រវាត់ចង្កេះរបស់គាត់ដូចជា—ចងចង្កេះរបស់គាត់ ដូចនេះ។ ប្រសិនបើអ្នកនឹងមាន...បើគាត់ដើរទៅផ្ទះអ្នកនិយាយថា "អូ ខ្ញុំអើយ! ហៅប៉ូលីសឱ្យលឿន។ មនុស្សបែបនេះឈរនៅមុខទ្វាររបស់ខ្ញុំ។" ប៉ុន្តែ នោះគឺជាហោររបស់ព្រះអម្ចាស់។ ប្រាកដហើយ! ហើយបន្ទាប់មក នៅពេលដែលគាត់បានស្លាប់ មួយផ្នែកនៃវិញ្ញាណរបស់គាត់បានមកសណ្ឋិតលើអេលីយ៉ា ហើយបន្ទាប់មកប្រាំបីរយឆ្នាំក្រោយមក

បានមកដល់យ៉ូហានបាទីស្ទ ហើយបានធ្វើឱ្យយ៉ូហានប្រព្រឹត្តដូចដែលពួកគេបានធ្វើ ព្រោះវាជាវិញ្ញាណរបស់អេលីយ៉ា។

73 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើវិញ្ញាណរបស់អេលីយ៉ាមកលើយ៉ូហាននឹងធ្វើឲ្យយ៉ូហានធ្វើដូចអេលីយ៉ា ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះសណ្ឋិតលើអ្នក នឹងធ្វើឱ្យអ្នកធ្វើដូចព្រះយេស៊ូវ។ ឥឡូវនេះ មានកន្លែងដែលអ្នករកឃើញព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ឃើញទេ? នោះហើយជាអ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើ។ វាធ្វើឱ្យអ្នកស្លូតបូត ធ្វើឱ្យអ្នកបន្ទាបខ្លួន ធ្វើឱ្យអ្នកអភ័យទោស។

74 តើគេអាចទាញពុកចង្ការពីមុខអ្នកបានទេ បើអ្នកមានវានៅទីនោះ ទាញវាចេញ ហើយស្តោះទឹកមាត់ដាក់មុខរបស់អ្នក នៅពេលដែលអ្នកមានអំណាចហៅ—កងពលទេវតាបាន? តើអ្នកអាចធ្វើបែបនេះដើម្បីក្តីស្រឡាញ់របស់មនុស្សដែលកំពុងតែស្តោះទឹកមាត់ដាក់មុខអ្នកបានទេ? តើអ្នកអាចធ្វើវាបានទេ? ប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់ដើរមករកអ្នក ហើយនិយាយថា "ហ៊ឺ អ្នកលាក់ពុត!" ហើយទះកំភ្លៀងអ្នកម្ខាង តើអ្នកអាចអធិស្ឋានសុំការអភ័យទោសពីគេបានទេ? ឥឡូវនេះ នោះហើយជាកន្លែងដែលការជឿទុកចិត្ត—សាកល្បងថាតើអ្នកបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឬអត់។ ឃើញទេ? ពេលនរណាម្នាក់និយាយអ្វីអាក្រក់ប្រឆាំងនឹងអ្នកណាម្នាក់ ពេលខ្លះដែលអះអាងថាមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ "ខ្ញុំនឹងចុះសម្រុងជាមួយនាងប្រសិនបើវាយកពេលខ្ញុំនៅថ្ងៃចុងក្រោយក៏ដោយ។" ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ មានកន្លែងដែលអ្នកពិនិត្យមើលអំពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់អ្នក។ ឃើញទេ? "អ្នករាល់គ្នាមានពរ ក្នុងកាលដែលគេជេរ បៀតបៀន ហើយនិយាយបង្ខុសគ្រប់ទាំងសេចក្តីអាក្រក់ ពីអ្នករាល់គ្នា ដោយព្រោះខ្ញុំ។" ប៉ុន្តែតើអ្នកទៅជាមួយពួកគេទេ? អត់ទេ! "ចូរមានចិត្តអំណរហើយរីករាយជាខ្លាំងចុះ ពីព្រោះគេក៏បានធ្វើទុក្ខដល់ពួកហោរា ដែលនៅមុនអ្នករាល់គ្នា បែបដូច្នោះដែរ។" ឃើញទេ?

75 នៅពេលនរណាម្នាក់និយាយអាក្រក់អំពីអ្នក ចូរនិយាយអ្វីដែលល្អ។ ប្រសិនបើអ្នកមិនអាចនិយាយអ្វីដែលល្អអំពីពួកគេទេ នោះកុំនិយាយអ្វីទាំងអស់។ គ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យវាទៅ។ ឃើញទេ? ហើយបន្ទាប់មក នៅពេលអ្នកទៅដល់ខ្លួនអ្នក ចូរអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ។

76 ប្រសិនបើមានរឿងមួយក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំដែលបានជួយខ្ញុំឱ្យយល់ ថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងមកសណ្ឋិតលើខ្ញុំនៅទីនោះ នៅថ្ងៃនោះ។ ខ្ញុំក្តៅក្បាល ក្តៅក្រហាយ អៀនឡង់ទាំងសងខាង។ ហើយខ្ញុំតែងតែមិនអាចញ៉ាំអ្វីបានទាល់តែសោះ មាត់ខ្ញុំតែងតែហើមត្រង់កន្លែងដែលអ្នកខ្លះទះវា លោតឡើងកន្លែងដែលខ្ញុំមិនគួរលោតឡើង។ ខ្ញុំបានបាក់ធ្មេញមួយចំនួនហើយឥឡូវនេះបានពេញកន្លែងដែលខ្ញុំ—ខ្ញុំបាននិយាយកន្លែងដែលខ្ញុំមិនគួរនិយាយ (អ្នកឃើញទេ?) ហើយបាននិយាយរឿង...តែងតែមានបញ្ហា។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយ...មាននរណាម្នាក់និយាយមកខ្ញុំ គ្រូរបស់ខ្ញុំនៅសាលា...ខ្ញុំបាននិយាយថា "ស្ត្រីអើយ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចជួយវាបានទេ។" ឃើញទេ ខ្ញុំនឹងជួបបញ្ហាគ្រប់ពេល។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនអាចជួយវាបានទេ។" ផ្ទះម្តាយចាស់ដ៏កំសត់ នាងទើបតែទៅកាន់សិរីល្អនៅថ្ងៃមុន។

ហើយនាងបាននិយាយថា "មើលចុះ កូនសម្លាញ់។" នាងបានចាប់ខ្ញុំនៅលើភ្លៅរបស់នាង ហើយនាងបានទាញខ្ញុំឡើងដោយដៃរបស់នាង ហើយចាប់ផ្តើមយំ។ លើកទីមួយហើយដែលខ្ញុំធ្លាប់មានសេចក្តីស្រឡាញ់បែបនេះពីនរណាម្នាក់ដែលជាស្ត្រីចំណាស់ម្នាក់។ នាងគ្រាន់តែយំពីលើខ្ញុំ។ នាងបាននិយាយថា "ប៊ីលី ខ្ញុំនឹងធ្វើអ្វីមួយសម្រាប់អ្នក កូនសម្លាញ់ ខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវបំណែកតូចមួយ។" ហើយបាននិយាយថា "ប្រសិនបើក្មេងប្រុសណាម្នាក់លោតមកលើអ្នក..."

77 បានហៅខ្ញុំ "នំពោតកែកឃឺ" ព្រោះខ្ញុំមកពីរដ្ឋ កេនតាគី អ្នកដឹងទេ ហើយ—និង...ខ្ញុំគឺ—ខ្ញុំស្លៀកពាក់ខោអាវចាស់ខ្លាំងណាស់។ ហើយគេនឹងសើចចំអកនឹងសក់ខ្ញុំ ដោយដុះវែងស្ទើរតែដូចបែបនេះ ហើយដុះមកលុបមុខខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំមានពេលវេលាដ៏អាក្រក់ អ្នកដឹងទេ។ ហើយ—ហើយគេនឹងវាយខ្ញុំ ហើយទះកំផ្លៀងខ្ញុំ។ ពេលណាមានអ្នកណាខឹង គេដើរមក ចាប់ខ្ញុំ ហើយទះកំផ្លៀងខ្ញុំ។ ហើយនៅទីនេះ ខ្ញុំធំឡើងមក។ ឃើញទេ? ហើយ—ដូច្នេះ—និងការប្រយុទ្ធមួយ។ ហើយយើងមាន—យើងបានសូម្បីតែ ខ្ញុំថែមទាំងមានកាំបិត និងអ្វីៗផ្សេងទៀត។

78 ហើយបានយកកាំភ្លើងរីនឆេស្ទ័រហើយព្យាយាមបាញ់វា ផ្ទុងវាទៅជាក្មេងប្រុសបួនឬប្រាំនាក់ ពីការវាយខ្ញុំរហូតដល់ខ្ញុំមិនអាចក្រោកឈរឡើង។ នឹងសម្លាប់ពួកគេរាល់គ្នា ប្រសិនបើវាមិនមែនសម្រាប់ព្រះ។ រើសសំបកចេញពីដី ដាក់ក្នុង

កាំភ្លើងវិញ ពួកគេគ្រាន់តែបាញ់បានល្អដូចដែលពួកគេធ្លាប់ធ្វើ។ ឃើញទេ? ខ្ញុំប្រហែលជាឃាតកសម្លាប់មនុស្សប្រាំនាក់ ឬក្មេងប្រុសប្រាំនាក់។

79 ទើបតែអាយុដប់ពីរឆ្នាំ ចិត្តខឹង! ហើយគ្រូបាននិយាយថា "អ្នកយកខ្សែតូចនេះ ប៊ីលី ហើយនៅពេលណាដែលអ្នកខឹង អ្នកគ្រាន់តែឈប់ហើយចងខ្សែប្រាំបួននៅក្នុងខ្សែនោះ។" បាននិយាយថា "ពេលអ្នកធ្វើដូច្នេះហើយ អ្នកយកខ្សែមកឱ្យខ្ញុំវិញ។ ខ្ញុំនឹងភ្នាល់ថាកំហឹងរបស់អ្នកនឹងចប់។"

80 ខ្ញុំបាននិយាយថា "លោកស្រីវ៉ាឡិន ខ្ញុំប្រាកដថាអ្នកពិតជាល្អណាស់។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងសាកល្បង។" ឃើញទេ? (ឬលោកស្រី ថេមផលខ្ញុំនិយាយថាលោកស្រី វ៉ាឡិន ខ្ញុំនិយាយថាលោកស្រី...លោក វ៉ាឡិន ធ្លាប់ជាគ្រូបង្រៀននៅទីនេះ។) ដូច្នេះខ្ញុំ—ខ្ញុំដាក់ខ្សែនៅក្នុងហោប៉ៅរបស់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំមិនបានចេញទៅក្រៅក្នុងទីធ្លាប្រាំនាទីរហូតដល់មាននរណាម្នាក់មករកខ្ញុំ។ មែនហើយ ខ្ញុំបានទៅ—បានចាប់ផ្ដើមលើពួកគេ អ្នកដឹងហើយ។ ខ្ញុំបានឈោងចាប់ខ្សែរបស់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំចាប់ផ្ដើមចងចំណងមួយ ខ្ញុំបានបោះខ្សែចុះក្រោម ហើយខ្ញុំក៏ចេញទៅ។ ឃើញទេ? ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនអាចធ្វើវាបាន។ ឃើញទេ?

81 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនអាចក្លាយជាគ្រីស្ទានទេ។" ប៉ុន្តែខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា នៅយប់នោះនៅលើផ្លូវ មហាវិថីអូហៃអូនៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានចូលមកក្នុងខ្ញុំ ដែលបានដោះស្រាយកំហឹង។ នោះចប់ហើយ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនអាចធ្វើវាបានទេ។ ខ្ញុំមិនអាចក្លាយជាគ្រីស្ទានទេ ព្រោះខ្ញុំមិនដែលឆ្លងផុតរឿងនោះឡើយ" ខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្វីមួយដែលកើតនៅក្នុងខ្ញុំ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "កូនអើយ ប៉ាខ្ញុំឈឺក្បាល។ ហើយ—និងម្ដាយរបស់ខ្ញុំជាជនជាតិឥណ្ឌាពាក់កណ្ដាល មានកំហឹងគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីប្រយុទ្ធជាមួយការភ្ញាក់ផ្អើល។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំ? អូ ខ្ញុំ...កូនប្រុស អ្នកណាដែលលោតមកលើខ្ញុំ នឹងត្រូវទទួលវា ហ្នឹងហើយ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "បើខ្ញុំត្រូវឡើងលើជណ្ដើរដើម្បីវាយគេ" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំប្រាកដជានឹងធ្វើវា។" ឃើញទេ?

82 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ អ្នកអាចទាញខ្ញុំចេញពីទីនោះ ហើយបិទជញ្ជាំងខ្ញុំ... ឃើញទេ? ហេតុអ្វី? មិនមែនខ្ញុំទេ! តើខ្ញុំកំពុងព្យាយាមរកចំណុចអ្វីនៅទីនេះ? មានអ្វីមួយបានកើតឡើង។ អំណាចចាស់នោះ លោក វីលៀម ប្រាណហាំ ចាស់នោះបានស្លាប់ ហើយមានអ្នកផ្សេងទៀតចូលមក។ [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត

—អេដ។] ហើយវាធ្វើឱ្យខ្ញុំអាណិតដល់សត្រូវរបស់ខ្ញុំ។ ពេលមានអ្នកណាធ្វើអ្វីខុស ចំពោះខ្ញុំ ខ្ញុំមិនដែលអធិស្ឋានប្រឆាំងនឹងគេទេ ខ្ញុំអធិស្ឋានឲ្យគេ។ ហើយនោះជាកន្លែងដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រទានការសាកល្បងនោះនៅយប់ផ្សេងទៀតក្នុងរដ្ឋ ប្រទេសអង់គ្លេសថ្មី មុនពេលវាកើតឡើងនៅទីនេះ។ នៅពេលនោះ—នៅពេលដែលទ្រង់ប្រទានអំណាច ទ្រង់មានបន្ទូលថា "គ្រាន់តែនិយាយអ្វីដែលអ្នកចង់ប្រាប់ពួកគេទៅមនុស្ស។" វិធីដែលពួកគេបានធ្វើ...ហើយខ្ញុំបានមើលចុះនៅទីនោះ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំអត់ទោសអោយអ្នកបាន។" នោះជាអ្វីដែលទ្រង់ចង់បាន។ ឃើញទេ? អត់ទោសឱ្យសត្រូវរបស់អ្នក។ ឃើញទេ? ទាំងនេះគឺជាវិញ្ញាណដែលធ្វើឱ្យអ្នកអាក្រក់។ មើលពីវិញ្ញាណរបស់ពួកគេ។

83 មាននរណាម្នាក់បានមកដល់។ គាត់បាននៅទីនោះនៅក្នុងផ្ទះមួយ។ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា បើមានអ្នកណាម្នាក់មកដល់ គាត់នឹងរត់ចេញ ហើយយកឈ្មោះពួកគេភ្លាម។ គ្មាននរណាម្នាក់—គាត់គួរឱ្យគ្រោះថ្នាក់ខ្លាំងណាស់ រហូតដល់គ្មាននរណាម្នាក់អាចឆ្លងកាត់ផ្លូវនោះបានទេ។ ប៉ុន្តែថ្ងៃមួយមានអំណាចខ្លាំងជាងបានឆ្លងកាត់។ គាត់ត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយការស្អប់ ការព្យាបាទ ដោយអារក្ស កងទ័ពនៃពួកគេដើរជុំវិញ ជាមនុស្សមាឌធំ។ ពួកគេបានចេញទៅទីនោះ ហើយយកពួកទ័ពទៅចាប់គាត់ដាក់ច្រវាក់ ហើយគាត់បានបំបែកខ្សែសង្វាក់បាន។ ហើយអារក្សក៏នៅក្នុងគាត់។ វានៅទីនោះ។ វាគឺជាអ្វីមួយ។ វាធ្លាប់ជា—វាបានក្លាយជារូបចម្លាក់ពិតប្រាកដសម្រាប់វិទ្យាល័យ ដេហ្វីសាន់វិល។ មានមែន! វានៅទីនោះ គ្រប់បែបនេះ...ឬពួកជំទង់ទាំងនេះ អ្នកដឹងទេ "អូ វាជាបុរសពិត។" ខ្ញុំបានឃើញបុរសដែលមានទម្ងន់ពីររយផោនតែគ្មាននិស្ស័យមនុស្សសូម្បីមួយអោននៅក្នុងគាត់។ នោះមិនមែនជាមនុស្សទេ នោះជាអារក្ស។ ឃើញទេ?

84 ប៉ុន្តែមានអ្នកមាឌតូចល្អិត ស្មាធ្លាក់បន្តិចដើរមកតាមផ្លូវនោះនៅថ្ងៃមួយរាងកោងខ្នង (ព្រះគម្ពីរបានចែងថាគ្មានភាពស្រស់ស្អាតដែលយើងគួរប្រាថ្នាចង់បានក្នុងទ្រង់ទេ អាយុសាមសិបឆ្នាំ ហើយឆ្លងផុតរយៈពេលហាសិប) ដើរតាមផ្លូវថ្ងៃមួយ។ ហើយគាត់បានរត់ចេញទៅជួបទ្រង់។ បាននិយាយថា "អញនឹងទៅចាប់អាល្អិតនោះមកគ្រវីវាជុំវិញ។" ប៉ុន្តែ ឱ ខ្ញុំអើយ ពេលវាបានជួបទ្រង់នោះ វាក៏ដួលនៅទាមជើងទ្រង់។ ពួកអារក្សចូលកាន់កាប់គាត់...ឥឡូវនេះមើលចុះ។ ថ្ងៃនោះ...គាត់ត្រូវបានអារក្សចូលយ៉ាងខ្លាំង...

85 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ដាក់រឿងនេះ—សម្រាប់អ្នក។ គាត់គឺជា—បុរសនោះត្រូវបានអារក្សចូលទាំងស្រុង រហូតដល់អារក្សប្រើអណ្ដាតគាត់ទៅនិយាយ។ ឥឡូវនេះ អ្នកអាចត្រូវបានគ្រប់គ្រងទាំងស្រុងចំពោះព្រះរហូតដល់ព្រះអាចប្រើអណ្ដាតរបស់អ្នកដើម្បីនិយាយ។ ត្រូវហើយ! នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំទាមទារ។ ការអធិប្បាយណាដែលខ្ញុំធ្លាប់អធិប្បាយមានអត្ថន័យដល់វា គឺពេលដែលខ្ញុំបានទទួល បានយក វីលៀម ប្រាណហាំចេញ ហើយព្រះគ្រីស្ទអាចចូល ហើយចាប់ផ្ដើមនិយាយ។ ឃើញទេ? ហើយទ្រង់អាចនិយាយជាភាសាបាន។

86 ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់។ គាត់ត្រូវបានវិញ្ញាណអាក្រក់ចូល ហើយវិញ្ញាណនោះបានធ្វើឱ្យគាត់ស្ទើរតែ...ពួកអារក្សបានដឹងថាពេលវេលារបស់វាបានមកដល់ ដោយសារតែពួកវាបានជួបសេចក្ដីស្រឡាញ់។ ឃើញទេ? ហើយពួកវាបាននិយាយថា "យើងនឹងល្បួងគាត់។" ហើយធ្វើអីផ្សេងទៀត... ឥឡូវនេះ សូមកត់សម្គាល់នូវអ្វីដែលបានកើតឡើង។ វាបាននិយាយថា "ហេតុអ្វី យើងស្គាល់ថាទ្រង់ជានរណា។ ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់នៅក្នុងខ្លួនមនុស្សដ៏តូចល្អិតបែបនេះ ជាមនុស្សទន់ខ្សោយបែបនេះ?" បាននិយាយថា "ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់មកជាបែបនោះ?" បាននិយាយថា "យើងដឹងថាទ្រង់ជានរណា។ ទ្រង់គឺជាព្រះដ៏វិសុទ្ធរបស់អ៊ីស្រាអែល ហើយហេតុអ្វីបានជាទ្រង់...?" (ឥឡូវនេះចូរមើល! បើអ្នកមិនជឿថាមានទារុណកម្មសម្រាប់អារក្សនាពេលអនាគត សូមស្ដាប់ការសារភាពទាំងនេះចុះ។) "ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់មកធ្វើទារុណកម្មយើងមុនពេលពេលវេលាកំណត់?" ពួកគេដឹងថាមានការរងទុក្ខនាពេលខាងមុខ។ "ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់មកធ្វើទារុណកម្មយើងមុនពេលពេលវេលាកំណត់មកដល់?" ឃើញទេ?

ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "តើឯងឈ្មោះអ្វី?" ទ្រង់បានដឹង ទ្រង់ចង់ឱ្យពួកវាសារភាព។

បានឆ្លើយថា "យើងជាកងពល ព្រោះមានពួកយើងជាច្រើន។" វាបានបន្តថា "ប្រសិនបើទ្រង់នឹងដេញយើងចេញពីបុរសនេះ..."

87 មើល មនុស្សដែលទន់ខ្សោយដូចព្រះយេស៊ូវកំពុងឈរនៅទីនោះ (ឃើញទេ?) និងបុរសម្នាក់ដែលអាចវាយស្ទើរតែកងទ័ពទាំងមូលបាន ខ្សែសង្វាក់មិនអាចសូម្បីតែចងគាត់បានផង។ សូមមើល វាមិនមែនជាកម្លាំងផ្នែកសាច់ឈាម

ទេ។ នោះមិនមែនជាអ្វីដែលរាប់បញ្ចូលនោះទេ។ វាជាព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលមាននៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកដែលត្រូវរាប់បញ្ចូល។ ឃើញទេ?

88 វាបាននិយាយថា "កុំធ្វើទារុណកម្មយើងមុនពេលពេលវេលាកំណត់មកដល់ ប៉ុន្តែប្រសិនបើទ្រង់នឹងដេញយើងចេញ... (មើលពីភាពអាក្រក់ របស់ពួកវា។) បើទ្រង់ដេញយើងចេញ កុំឲ្យយើងចេញទៅក្នុងលោកដោយទទេរៗ ព្រោះវាធ្វើឱ្យពិបាកប្រាប់កន្លែងដែលយើងនឹងទៅរកអ្នកផ្សេង។ ប្រសិនបើទ្រង់នឹងដេញយើងចេញ...យើងចង់នៅក្នុងនរណាម្នាក់ យើងចង់ធ្វើអ្វីមួយ យើងចង់ធ្វើឲ្យមានន័យបន្ថែមទៀត។" នោះគឺជាអារក្ស។ "ខ្ញុំនឹងត្រលប់មកជាមួយគាត់វិញ។ ហ៊ឺ!" ឃើញទេ? នោះគឺជាអារក្ស។ "ខ្ញុំនឹងសូម្បីតែនៅជាមួយគាត់។" ឃើញទេ? សូមចាំថា វាជាបងប្រុសរបស់អ្នកដែលឈរនៅទីនោះ ប៉ុន្តែអារក្សបានមកសណ្ឋិតលើគាត់។ ឃើញទេ? "សូមឱ្យយើងធ្វើអ្វីមួយដែលមានន័យ។ យើងអាចធ្វើឱ្យ ហ្គាដារិននៅទីនេះរងទុក្ខសម្រាប់រឿងនេះ" ប្រហែលជាបាននិយាយថាជាមេម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ។ បាននិយាយថា "ចូរយើងចុះទៅក្នុងហ្វូងជ្រូកនោះ។"

89 ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "ចូរឯងចេញទៅ។ ចេញពីមនុស្សនេះទៅ!" អូ ខ្ញុំអើយ! មនុស្សមាឌតូចដែលនិយាយទៅកាន់កងទ័ពដ៏ធំនោះ។ "ចេញពីគាត់ទៅ! ឯងត្រូវចាកចេញ។" ហើយពួកវាបានចូលទៅក្នុងសត្វជ្រូកទាំងនោះ ហើយពួកវាមានរូបរាង ហើយឱ្យវារត់ចូលទៅក្នុងរូបកាយជ្រូកនោះ។ ចុះតាមផ្លូវពួកគេបានទៅមាត់ទន្លេហើយលោតចូលទន្លេ ក៏លង់ទឹកស្លាប់ជាប់ក្នុងទន្លេ។ តើត្រូវទេ?

90 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលពួកវាធ្វើអញ្ចឹង...ពិតណាស់ អារក្សចេញពីពួកវា ព្រោះវាសម្លាប់សត្វជ្រូក។ វាគ្រាន់តែចូលទៅក្នុងរូបមួយ។ ពួកវាមានរូបកាយដូចគ្រប់គ្នាដែរ។ តើអ្នកធ្លាប់ឃើញមនុស្សម្នាក់មានចរិតក្អេងក្អាងទេ? មែនហើយ នោះគ្រាន់តែជា—នោះហើយជាអ្វីដែលជាវា។ នោះគ្រាន់តែជាពួកអារក្សប៉ុណ្ណោះ។ នោះហើយជាអ្វីដែលបានកើតឡើងចំពោះពួកគេ។ អ្នកធ្លាប់ឃើញម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេមាននិស្ស័យក្អេងក្អាងនឹងអ្នកហើយនិយាយថា "អូហូ ខ្ញុំដឹងថាមានអ្វីកើតឡើងនៅហ្គាដារ៉ាឥឡូវនេះ។" ឃើញទេ? នោះជាការពិត។ គ្រាន់តែពីរបីទៀតចូលមកក្នុងនោះ វាធ្វើឱ្យគាត់ឆ្កួតទាំងស្រុង ព្រោះគ្រូពេទ្យនឹងប្រាប់អ្នកថា កំហឹងគឺជាដំណាក់កាលដំបូងនៃភាពឆ្កួត។ នោះហើយជាអ្វីដែលម៉ែយូនិយាយ ដំណាក់កាលដំបូងនៃភាពឆ្កួត។

91 បងប្រុស ផាត វាប្រហែលជាឈ្លើយបន្តិច។ នោះជាការល្អបំផុតដែលខ្ញុំដឹងដែលមិននឹកស្មានដល់។ មិនអីទេ។

102. រ៉ូមជំពូកទី៧ ខទី២៥។

92 ខ្ញុំត្រូវតែ...ខ្ញុំភ្លេច ខ្ញុំមើលនៅថ្ងៃមុននៅពេលដែលខ្ញុំបានវា ប៉ុន្តែខ្ញុំភ្លេចថាវាជាអ្វី។ ចូរយើងឆ្លើយសំណួររបស់មនុស្សជាទីស្រឡាញ់នេះប្រសិនបើយើងអាចធ្វើបាន។ រ៉ូម ៧:២២ មិនអីទេ ឬ :២៥ ខ្ញុំសូមអភ័យទោស។ រ៉ូម ៧...ខ្ញុំបានបើកពីរទំព័រក្នុងពេលតែមួយ។ ចឹងតើ...

អរព្រះគុណដល់ព្រះអង្គ គឺដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា។ ដូច្នេះ ខ្លួន—ខ្ញុំគោរពប្រតិបត្តិតាម—ក្រឹត្យវិន័យ—របស់ព្រះ ដោយគំនិតខ្ញុំ តែខាងសាច់ឈាមខ្ញុំ នោះតាមច្បាប់របស់អំពើបាបវិញ។

ឥឡូវនេះ សូមរង់ចាំបន្តិច។ ខ្ញុំមិនបានអានត្រឹមត្រូវទេ។

អរព្រះគុណដល់ព្រះអង្គ គឺដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា។ ដូច្នេះ ខ្លួនខ្ញុំ...(បាទ ត្រឹមត្រូវហើយ។)... *គោរពប្រតិបត្តិតាមក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ ដោយគំនិតខ្ញុំ តែខាងសាច់ឈាមខ្ញុំ នោះតាមច្បាប់របស់អំពើបាបវិញ។*

93 ត្រូវហើយ។ នោះជាអ្វីដែលប៉ុលបាននិយាយជាច្រើនដង។ ពេលខ្ញុំធ្វើល្អ អំពើអាក្រក់ក៏តាំងនៅ។ ឃើញទេ? នោះជាអ្វីដែលអ្នកធ្វើផងដែរ។ *ដោយគំនិតរបស់អ្នក* នោះជាចិត្តរបស់អ្នក។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ ចូរចាំថា អ្នកមិនគិតដោយគំនិតរបស់អ្នកទេ។ អ្នកក៏មិនឃើញដោយភ្នែកដែរ។ អ្នកក៏មិនមែន...អ្នក—អ្នកឃើញដោយចិត្តរបស់អ្នក។ តើអ្នកដឹងទេ? តើអ្នកដឹងទេថាចិត្តរបស់អ្នកមានអ្នកផ្សេងនៅក្នុងនោះ ក្រៅពីខ្លួនអ្នក? វិទ្យាសាស្ត្រទើបតែរកឃើញប្រហែល ៤ ឆ្នាំមុន តើអ្នកដឹងទេ។ បន្ទប់តូចមួយនៅក្នុងចិត្តពួកគេនិយាយថាមានព្រលឹងរស់នៅ។

94 តើអ្នកធ្លាប់លឺពីមនសិការទេ? អ្នកចាប់ផ្តើមធ្វើអ្វីក៏បាន ហើយអ្នកគិតថា "អូ ខ្ញុំគ្រាន់តែជាខ្យល់បក់ពីលើវា" ប៉ុន្តែមនសិការរបស់អ្នកប្រាប់អ្នកខុសគ្នា។

95 ពួកគេអាចយកឧបករណ៍ចាប់កុហក...ខ្ញុំឃើញមិត្តល្អរបស់ខ្ញុំ មេធាវី រ៉ូប៊ីនសុន អង្គុយនៅខាងក្រោយ។ ហើយខ្ញុំមិនដឹងថាគាត់ធ្លាប់ឃើញវាធ្វើឬអត់ទេ

ប៉ុន្តែខ្ញុំធ្លាប់មានវា—ព្យាយាម—វាដាក់មកលើខ្ញុំម្តង អំពីទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់នៅទីនេះ។ ហើយពួកគេបានដាក់ឧបករណ៍ចាប់កុហកលើអ្នក ហើយអ្នកព្យាយាមចូល—សារភាពតាមចំណេះដឹងរបស់អ្នក ល្អបំផុតដែលអ្នកអាចធ្វើវាបាន គ្រាន់តែស្អាតនិងរលោងជាងដែលអ្នកមិនបានធ្វើ*រឿង—ឧក្រិដ្ឋ*បែបនេះទេ។ ឧបករណ៍ចាប់កុហកនោះនឹងត្រឡប់មកវិញ ហើយនិយាយថាអ្នកកំពុងកុហក។ ឃើញទេ? ហេតុអ្វី? វាគឺជាការរំញ័រនៃសរសៃប្រសាទរបស់អ្នក ដែលពួកគេចាប់យកនៅលើឧបករណ៍ចាប់កុហកនោះ។ ឃើញទេ? វា—វានឹងប្រាប់អ្នក។ ព្រោះហេតុអ្វី? បុរសមិនត្រូវបានគេបង្កើតឱ្យកុហកនៅដើមដំបូងរបស់ខ្លួនទេ។ វាជាអំពើបាប ហើយអារក្សដែលនៅក្នុងអ្នកដែលធ្វើឱ្យអ្នកកុហក។ ឃើញទេ?

96 អ្នកមិនមែន—ការតុបតែងមុខរបស់អ្នកមិនសំរាប់កុហកទេ។ នោះហើយជាហេតុផលដែលអ្នកត្រូវតែរស់ម្តងទៀត ពីព្រោះអ្នកត្រូវបានបង្កើតឡើង បង្កើតឱ្យរស់នៅជារៀងរហូត រស់នៅជានិច្ច។ ប៉ុន្តែមើលចុះ អំពើបាបបានចូលមក ហើយនាំឲ្យមានសេចក្តីស្លាប់ដល់រូបកាយ។ ហើយកាលណាបាបចូលមកនាំសេចក្តីស្លាប់មកក្នុងខ្លួន នោះរូបកាយត្រូវស្លាប់។ ប៉ុន្តែ វាអាចរស់នៅក្នុងជីវិតអស់កល្បជានិច្ច នៅពេលដែលវិញ្ញាណនេះត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងអ្នក ហើយអ្នកបានទទួលជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ព្រះនឹងលើករូបកាយនោះឡើងវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ទ្រង់នឹងធ្វើវា។

97 ដូច្នេះជាមួយនឹងគំនិតរបស់ខ្ញុំ—ចិត្ត...គាត់បាននិយាយថានៅកន្លែងមួយទៀត "ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំមានគំនិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។" ឥឡូវនេះ នៅក្នុងចិត្តនោះអ្នកបម្រើ—ដោយគំនិតនៃព្រះគ្រីស្ទ អ្នកបម្រើព្រះ។ ឃើញទេ ផ្នែកខាងក្នុង (ឃើញទេ?) ផ្នែកខាងក្នុង អ្នកបម្រើព្រះ។ សតិសម្បជញ្ញៈ នោះជាទីដែលមានសេចក្តីជំនឿ។

98 ខ្ញុំចង់សួរអ្នក។ តើមានអ្នកនៅទីនេះជាច្រើនដង អ្នកជាច្រើនបានឃើញពេលដែលអ្នកនឹង—អ្នកទើបតែដឹងថាមានអ្វីមួយនឹងកើតឡើង។ វាហាក់ដូចជាវាមិនអាចទៅរួចនោះទេ ប៉ុន្តែអ្នកគ្រាន់តែដឹងថាវានឹងកើតឡើង។ តើអ្នកធ្លាប់មានវាទេ? នោះហើយជាសេចក្តីជំនឿ ដែលមនសិការធ្វើការ។

ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើវាក្តៅបន្តិចនៅទីនេះ អ្នកអាចចុចឧបករណ៍នោះចុះទាបបន្តិច ប្រសិនបើវាក្តៅបន្តិចសម្រាប់អ្នក។

99 ឥឡូវនេះនៅក្នុងមនសិការនោះ (ឃើញទេ?) នោះហើយជាកន្លែងដែលចិត្តរបស់អ្នកនៅ... ឥឡូវនេះ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "លើកតែមនុស្សកើតជាថ្មី..." (ឥឡូវនេះ នោះមិនមែនជាអ្វីដែលខ្ញុំចង់បានទេ។) "ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា លើកតែមនុស្សកើតជាថ្មី មិនអញ្ចឹងទេគាត់មិនអាច*ឃើញ*អាណាចក្ររបស់ព្រះបានឡើយ។" ឥឡូវនេះ អ្នកមិនអាចឃើញរាជាណាចក្ររបស់ព្រះទេ ព្រោះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ "អ្នកខ្លះដែលឈរនៅទីនេះនឹងមិនបានស្គាល់រស់ជាតិស្លាប់ឡើយ រហូតដល់ឃើញរាជាណាចក្រមកដោយព្រះចេស្តា" ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នេះ។ បន្ទាប់មក "ព្រះរាជាណាចក្រនៃព្រះ" ព្រះគម្ពីរបានចែងថា "គឺនៅក្នុងអ្នក។" វាស្ថិតនៅក្នុងអ្នក ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយអ្នកមិនអាចមើលឃើញវាដោយភ្នែករបស់អ្នក។ ដូច្នេះ*សូមមើល*ន័យដែលថា "ដើម្បីយល់ដឹង។"

100 តើអ្នកធ្លាប់មើលអ្វីមួយ មើលទៅចំលើវា និយាយថា "មែនហើយ ខ្ញុំមិនឃើញវាសោះ។" ឃើញទេ? "ខ្ញុំមិនឃើញវាសោះ។" អ្នកមានន័យថាអ្នកមិនយល់។ ឃើញទេ? អ្នកមិនយល់វា។ *ដើម្បីមើល*គឺ "ដើម្បីយល់ដឹង។" ប៉ុន្តែដោយភ្នែករបស់អ្នកអ្នកឃើញអ្វីទាំងអស់។ ប៉ុន្តែជាមួយនឹងអ្វីដែលនៅខាងក្នុងអ្នក ជាមួយការយល់នោះ អ្នកឃើញជាមួយរឿងនោះ។ ឃើញទេ? ដោយភ្នែករបស់ព្រះអ្នកសម្លឹងទៅ។

101 ហើយឥឡូវនេះ រក្សាចំណុចរបស់អ្នកឥឡូវនេះ។ នេះជារឿងល្អ ប្រសិនបើអ្នកត្រៀមខ្លួនសម្រាប់វា: គ្រីស្ទានមើលអ្វីដែលគាត់មើលមិនឃើញដោយភ្នែករបស់គាត់ (ឃើញទេ?) ត្បិតយើងមើលទៅអ្វីដែលមើលមិនឃើញ។ ឃើញទេ? តើអ្នកមើលវាដោយរបៀបណា? ដោយភ្នែកខាងក្នុងរបស់អ្នក។ អ្នកឃើញវាដោយជំនឿ។ ហើយឥឡូវនេះ ដើម្បីបញ្ជាក់ថា: គ្រឿងសឹកគ្រីស្ទានទាំងមូលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយគុណសម្បត្តិដែលមើលមិនឃើញ។ តើគ្រឿងសឹកគ្រីស្ទានជាអ្វី? នរណាម្នាក់និយាយថា "បានឃើញទើបជឿ។" បុគ្គលនោះនឹងមិនក្លាយជាគ្រីស្ទានពិតទេ ពីព្រោះគ្រឿងសឹករបស់គ្រីស្ទានត្រូវបានបង្កើតឡើងពីនេះ: សេចក្តីស្រឡាញ់។ តើអ្នកធ្លាប់ឃើញវាទេ? អ្នកបានឃើញវានៅក្នុងសកម្មភាព ប៉ុន្តែអ្នកមិនដែលឃើញក្តីស្រលាញ់ទេ។ បើអ្នកអាច ទាញផ្នែកនៃក្តីស្រលាញ់របស់អ្នកចេញ ហើយឱ្យខ្ញុំមើលថាតើវាមើលទៅដូចអ្វី។ ឃើញទេ? សេចក្តី

ស្រឡាញ់ ស្រឡាញ់ អំណរអរ មេត្រីភាព អត់ធ្មត់ សុភាព សប្បុរស ស្មោះត្រង់ ស្លូតបូត (ឃើញទេ?) គ្រឿងសឹកគ្រីស្ទានទាំងមូលគឺមិនអាចមើលឃើញដោយភ្នែកធម្មជាតិបានទេ តែយល់ដោយចិត្ត! ហ្នឹងហើយ។ អ្នកនៅទីនោះ។

102 ប៉ុលបាននិយាយថា "ដោយគំនិតខ្ញុំ...(ហើយខ្ញុំមានគំនិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ" អ្នកឃើញទេ គាត់បាននិយាយ។) ខ្ញុំបម្រើព្រះដោយគំនិតរបស់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែសាច់ឈាមរបស់ខ្ញុំ (តើគាត់និយាយយ៉ាងណានៅទីនោះ?)—ប៉ុន្តែជាមួយនឹងសាច់ឈាម ជាច្បាប់នៃអំពើបាប។" តើវាគឺជាអ្វី? សាច់ឈាមខ្ញុំនិយាយយប់នេះ "អ្នកនឿយហត់ពេកហើយ។ បំពង់ករបស់អ្នកឈឺពេក។ អ្នក—អ្នកបានចេញទៅក្រៅខ្យល់ថ្ងៃនេះ។ អ្នកមិនត្រូវទៅព្រះវិហារនៅយប់នេះទេ។" នោះជាច្បាប់នៃសាច់ឈាម។ "អ្នកក៏អាចហៅពួកគេមកប្រាប់បងប្រុសនេវិលផងដែរថា...ផ្ញើសំណួរចុះហើយប្រាប់គាត់ឱ្យឆ្លើយវា។" ប៉ុន្តែអ្នកឃើញទេ ខ្ញុំបានសន្យាថានឹងធ្វើវា។ ឃើញទេ?

103 ឥឡូវនេះ គំនិតរបស់ខ្ញុំ នៅខាងក្នុងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបាននិយាយថា "អ្នករក្សាការសន្យារបស់អ្នក។"

ប៉ុន្តែសាច់ឈាមបាននិយាយថា "អ្នកនឿយហត់ពេកហើយ។" ឃើញទេ?

104 ឥឡូវនេះសាច់ឈាមនិយាយថា "ឥឡូវនេះ មិនចាំបាច់ទេ អ្នកតូចស្អាត អ្នកគឺជារបស់តូចស្អាតបំផុតនៅក្នុងសាលា។ ឥឡូវនេះ អ្នកកុំយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះម្ដាយដ៏បរិសុទ្ធរបស់អ្នក ឬឪពុកដែលនិយមជ្រុលនោះ។ ឃើញទេ? អ្នកគឺជាក្មេងស្រីដែលមើលទៅល្អបំផុតនៅក្នុងសាលា។" "អ្នកជាក្មេងប្រុសស្អាតបំផុត ក្មេងប្រុសដែលមើលទៅល្អបំផុត ចិញ្ចឹមបានល្អបំផុត។ អ្នកគឺជាអ្នកពេញនិយមបំផុតនៅទីនោះនៅក្នុងទីក្រុង។" អ្នកឃើញទេ? នោះ—នោះ...ហើយអ្នកឲ្យសមាជិករបស់អ្នកទៅវា ហើយតើអ្នកចេញនៅឯណា? ចុងស្មែងតូចរាល់ពេល។ ឃើញទេ?

105 ប៉ុលបាននិយាយថា "សាច់ឈាមខ្ញុំចង់បាន—តែងតែចង់បានវា។" សាច់ឈាមរបស់អ្នកក៏ធ្វើដូចគ្នាដែរ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែក្រឹត្យវិន័យនៃព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះដែលនៅក្នុងចិត្តឈ្នះលើសាច់ឈាម ហើយធ្វើឲ្យរាងកាយគោរពតាមអ្វីដែលចិត្តនិយាយ។ ហាលេលូយ៉ា!

106 មើលចុះ ប្រសិនបើវាធ្វើដូច្នេះសម្រាប់មនុស្សមានបាប នោះវានឹងមិនដំណើរការសម្រាប់ជំងឺផងដែរ? ច្បាប់នៃព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះនៅក្នុងចិត្តដែលដឹងនោះ "ដោយស្នាមរបួសរបស់ទ្រង់ យើងបានជាសះស្បើយ" ពួកគេឈរដោយអំណាចរបស់ខ្លួន ហើយធ្វើឲ្យជំងឺក្នុងរូបកាយនោះស្តាប់បង្គាប់ពួកគេពីព្រោះវាជាអារក្ស។ ហ្នឹងហើយ។ វ៉េវ! វាមានក្រែមនៅលើវាច្រើន។ ខ្ញុំប្រាប់អ្នក។ នោះហើយជាវា។ ឃើញទេ?

107 ឥឡូវនេះ ច្បាប់នៃអំពើបាប និងសេចក្តីស្លាប់ដំណើរការនៅក្នុងសាច់ឈាមរបស់អ្នក ប៉ុន្តែច្បាប់នៃព្រះវិញ្ញាណនៃជីវិត ដំណើរការនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក។ ដូច្នេះ ចិត្តរបស់អ្នក វិញ្ញាណរបស់អ្នកនៅក្នុងចិត្តអ្នកនឹងធ្វើឱ្យរាងកាយរបស់អ្នកស្តាប់តាមអ្វីដែលវានិយាយ។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវណាស់។ ឥឡូវនេះ នោះហើយជាអ្វីដែលប៉ុលបាននិយាយ។ តែងតែជាសាច់ឈាមជានិច្ច "ខ្ញុំនឿយហត់ណាស់; ខ្ញុំមិនអាចទៅរួច ខ្ញុំមិនគ្រប់គ្រាន់ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើវាបានទេ។"

ខ្ញុំបាននិយាយទៅ—ទៅ ឡូយស៍ ឬ—ឬ ដេឡូរ៉េស ឬនរណាម្នាក់ដែលកំពុងនិយាយជាមួយខ្ញុំអំពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ខ្ញុំបាននិយាយអំពីអ្វីមួយឬផ្សេងទៀតដូចនោះ—បាននិយាយថា "អ្វី..."

ដេឡូរ៉េសបាននិយាយថា "តើ—តើអ្វីបានធ្វើឱ្យខ្ញុំមានអារម្មណ៍បែបនោះនៅពេលដែលខ្ញុំគួរតែមានអារម្មណ៍ល្អ?"

108 ខ្ញុំបាននិយាយថា "អារក្ស។ វាឃើញអ្នកទើបតែត្រៀមខ្លួនទទួលវា។ វាបាននិយាយថា 'ខ្ញុំនឹងដាក់ទឹកបន្តិចទៅលើនាងៈ ភីវ! ធ្វើឱ្យនាងល្បីបន្តិច អ្នកដឹងទេ គួឱ្យស្ញប់ស្ញែងបន្តិច។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែ អូ ខ្ញុំអើយ នោះហើយជាពេលដែលអ្នកក្រោកឡើង! ទាមទារសិទ្ធិដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឱ្យអ្នក។" នោះជាអ្វីដែលប៉ុលចង់មានន័យ។ ឃើញទេ? នេះ..."ជានិច្ចកាល" វាបាននិយាយថា "ពេលដែលខ្ញុំចង់ធ្វើល្អ អំពើអាក្រក់ក៏មាន។"

109 ខ្ញុំប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលអ្នកធ្វើ។ ខ្ញុំបានកត់សម្គាល់រឿងនេះ ប្រពន្ធខ្ញុំ និងខ្ញុំ... ហើយខ្ញុំនឹងប្រញាប់ត្រឡប់មកវិញ ព្រោះខ្ញុំមានពេលប៉ុន្មាននាទីទៀត ហើយខ្ញុំមានសំណួរធំៗមួយចំនួននៅទីនេះ។ ខ្ញុំមិនចង់ឱ្យអ្នកឃើតពេលទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ចូលក្នុងសំណួររបស់អ្នកឱ្យបានល្អបំផុតតាមដែលខ្ញុំអាចធ្វើទៅបាន។

110 សូមចំណាំ! ខ្ញុំអាចចាប់ផ្ដើមនៅពេលព្រឹក ហើយនិយាយថាខ្ញុំនឹងទៅ បើព្រះអម្ចាស់ដឹកនាំខ្ញុំទៅកន្លែងជាក់លាក់មួយសម្រាប់ការប្រជុំ មែនហើយ បងប្រុសអ្នកគ្រាន់តែមើលអ្វីគ្រប់យ៉ាងកើតឡើង។ ឬមួយអ្នកឱ្យខ្ញុំទៅផ្ទះ ហើយមានអ្នកខលហៅមកពីឆ្ងាយ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំត្រូវអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជម្ងឺ។ យ៉ូសែបតូចនឹងឡើងជិះលើករបស់ខ្ញុំ។ សារ៉ាចង់សួរខ្ញុំមួយសំណួរ។ ប៊ែគីនឹងចាប់ផ្ដើមលេងព្យាណូ។ ខ្ញុំនិយាយ "ស៊ ស៊ ស៊!" ដាក់ដៃខ្ញុំលើ "ហេ ស៊ ស៊ ស៊ ខ្ញុំនឹងទៅ—ប៉ានឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកឈឺ។"

"មែនហើយ ប៉ា មើលទៅ ចូ បានធ្វើរឿងនេះ..." អ្នកឃើញទេ? គ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យវាចាប់ផ្ដើម។ ហើយដរាបណាការអធិស្ឋានបានបញ្ចប់ ពួកគេទទួលបានប្រដាប់ប្រដាក្មេងលេងលេងជាធម្មតា ហើយស្ងប់ស្ងៀម។ វាគឺជាអារក្ស។ ពិតមែនហើយ។

111 ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងបែរមកហើយនិយាយថា "យ៉ូសែប អ្នកមិនគួរធ្វើរឿង*អញ្ចឹង*ទេ។" ហើយអ្នកដឹងទេ រឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង គាត់មានទម្លាប់។ ហើយអ្នកនឹងឃើញនៅក្នុងកូនរបស់អ្នក ពួកគេនឹងកុហកអ្នក។ មែនហើយ នោះជាវិញ្ញាណកុហកលើទារកនោះ។ មានមធ្យោបាយដោះស្រាយតែមួយគត់សម្រាប់វា។ ឈើព្យួកាំភ្លើងមិនមែនជាគំនិតរបស់ខ្ញុំទេ អ្នកដឹងទេ រំពាត់តូចដែលយើងធ្លាប់វាយ បងប្រុសជេស។ នៅពេលដែលយើងមាន—មាន—មានបញ្ហាដែលយើងធ្លាប់មាន យកឈើព្យួកាំភ្លើងចាស់នោះ អ្នកស្គាល់ទេ ឈើគ្រញូង ឧបករណ៍ផ្ទុកផ្តុំរូបចាស់។ នោះមិនមែនជាគំនិតល្អទេ។ ប៉ុន្តែការអធិស្ឋាន ចូរដេញអារក្សអាក្រក់នោះចេញពីកូននោះ។ ត្រូវហើយ។ ត្រូវឱ្យការអធិស្ឋានធ្វើវា។

112 បើម៉ាថាតូចចាប់ជើងតូចរបស់នាង ហើយរត់ចេញ ហើយងើបច្រមុះឡើង អ្នកអាចវាយនាងរហូតទាល់តែនាងគ្មានសម្លៀកបំពាក់លើនាង នាងនឹងធ្វើវាតាមរបៀបណាក៏ដោយ។ ប៉ុន្តែអ្នកគ្រាន់តែដាក់នៅចំពោះព្រះ ហើយទាមទារព្រលឹងកុមារនោះពីព្រះ។ គ្រាន់តែស្នាក់នៅទីនោះជាមួយវា។ ខ្ញុំជឿថាវាជារឿងល្អបំផុតដែលខ្ញុំដឹង។ បាទ មែនហើយ! នោះជាមធ្យោបាយដោះស្រាយដ៏ល្អបំផុតដែលខ្ញុំដឹង គឺការអធិស្ឋាន។

103. ឥឡូវនេះ សូមមើល។ ឥឡូវនេះ អត្ថបទបន្ទាប់នៅទីនេះនិយាយថា **តើដែលកំណត់ទុកជាមុន មុនពេលពិភពលោកចាប់ផ្ដើមមានន័យដូចម្ដេច**

តើវានៅឯណាក្នុងព្រះគម្ពីរ? ការកំណត់ទុកជាមុន មុនពេលពិភពលោកចាប់ផ្តើម។

113 មែនហើយ មិត្តដ៏មានតម្លៃរបស់ខ្ញុំ អនុញ្ញាតឱ្យយើងត្រឡប់ទៅអេភេសូរជំពូកទី១ សម្រាប់កន្លែងមួយ។ យើងនឹងមិនចំណាយពេលយូរពេកទេលើរឿងនេះតាមដែលខ្ញុំមិនគិត លុះត្រាតែវាឆ្លើយមិនត្រូវ។ ហើយសូមចាប់ផ្តើមអាននៅទីនេះនៅអេភេសូរជំពូកទី១។

114 ឥឡូវនេះរឿងដំបូងខ្ញុំចង់និយាយនេះ *ការកំណត់ទុកជាមុន*នោះជាពាក្យអាក្រក់សម្រាប់អ្នកបម្រើ—ប្រើចំពោះមុខក្រុមជំនុំដែលមិនបានបណ្តុះបណ្តាល។ ឃើញទេ? វាគឺមែន។ ខ្ញុំមិនប្រើវាទេ។ ពេលខ្លះនៅទីនេះនៅព្រះវិហារ...ប៉ុន្តែនៅក្នុងទស្សនិកជន ចេញនៅក្នុង...កន្លែងធំណា—អ្វីគ្រប់យ៉ាងត្រូវបានប្រមូលផ្តុំពីអ្វីគ្រប់យ៉ាង ខ្ញុំមើលពាក្យនោះ។ ខ្ញុំតែងតែប្រើពាក្យថា *ការដឹងទុកជាមុន* ព្រោះការកំណត់ទុកជាមុនគ្រាន់តែជាការដឹងជាមុនរបស់ព្រះប៉ុណ្ណោះ។ ព្រះគឺជាគ្មានដែនកំណត់ ដោយការដឹងទុកជាមុន ទ្រង់បានដឹងគ្រប់យ៉ាង មិនអញ្ចឹងទេទ្រង់មិនមានកំណត់ទេ។ ឃើញទេ? ទ្រង់ដឹងពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើង។ ដូច្នេះ តាមរយៈការដឹងទុកមុន ទ្រង់អាចកំណត់ទុកជាមុន។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំជឿថាព្រះ—ថាព្រះគ្រាន់តែមិន...

115 ដូចជាខ្យល់ដែលអ្នកកំពុងដកដង្ហើម ខ្ញុំមិនយល់ស្របនឹងស្មរបន្ទាល់ព្រះយេហូវ៉ាចំពោះគំនិតនោះដែលថាដង្ហើមរបស់អ្នកជាវិញ្ញាណរបស់អ្នក។ វាមិនអាចទេ។ ឃើញទេ? វិញ្ញាណរបស់អ្នកគឺនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក។ ឃើញទេ? ហើយអ្នកបានទទួលវិញ្ញាណរបស់អ្នកមុនពេលអ្នក—មិនទាន់មកពិភពលោកម្លេះ។ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់យេរេមាថា ទ្រង់ស្គាល់គាត់ ហើយញែកគាត់ជាបរិសុទ្ធ ហើយតាំងគាត់ជាហោរាលើជាតិសាសន៍—លើប្រជាជាតិនានា មុនពេលគាត់មានគភ៌ក្នុងផ្ទៃម្តាយគាត់ (ឃើញទេ?) យេរេមា ១:៤។

116 ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់។ ដូច្នេះយើងឃើញថារឿងទាំងអស់នេះគឺជាការដឹងទុកជាមុន។ ប្រាំពីររយដប់ពីរឆ្នាំមុនព្រះយេស៊ូវប្រសូត—មុនពេលលោកយ៉ូហានកើតមក អេសាយបានឃើញគាត់នៅក្នុងការនិមិត្តមួយ បាននិយាយថាគាត់គឺជាសំឡេងរបស់មនុស្សដែលយំនៅទីរហោស្ថាន—ប្រាំពីររយដប់ពីរឆ្នាំ។ ពីសួនច្បារអេដែន ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ មុនកំណើតពិភពលោក...

117 យ៉ាងម៉េច...? តោះអានរឿងនេះ។ អេភេសូរ១ សូមចាប់ផ្តើមនៅជំពូកទី១ ដូច្នេះ—ឬខទី១។

ប៉ុល ជាសាវ័ក...(ឥឡូវមើលពីរបៀបដែលគាត់និយាយនេះ។ ខ្ញុំចូលចិត្តវិធីនេះរបស់ប៉ុល។ ខ្ញុំចូលចិត្តប៉ុល ចុះអ្នកវិញ? អូគាត់ជាអ្នកបំរើដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ឥឡូវមើលរឿងនេះ។)

សំបុត្រប៉ុលខ្ញុំ ជាសាវ័ករបស់ផងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដោយនូវបំណងព្រះហឫទ័យព្រះ ផ្ញើមកពួកបរិសុទ្ធ ដែលនៅក្រុងអេភេសូរ ជាពួកអ្នក... ស្មោះត្រង់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។

118 ចំណាំ នេះមិនត្រូវបានបង្ហាញពីលោកិយទេ នេះមិនត្រូវបានបញ្ជូនទៅអ្នកខាងក្រៅទេ។ នេះគឺសម្រាប់ក្រុមជំនុំដែលនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ (អូ តើមិនគួរឲ្យស្រឡាញ់ទេឬ?) ក្រុមជំនុំនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ គឺថា...តើអ្នកចូលក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទឥឡូវនេះដោយរបៀបណា? ដោយវិញ្ញាណតែមួយ យើងទាំងអស់គ្នាបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងរូបកាយតែមួយ។ ឥឡូវនេះ—តើ... ហើយ—ហើយគាត់កំពុងសំដៅរឿងនេះទៅព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានបំពេញមនុស្ស (ឃើញទេ?) មិនមែនទៅកាន់ពិភពខាងក្រៅនោះទេ។

សូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកបដោយព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្តអំពីព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃយើង ហើយអំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។

សូមសរសើរដល់ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា—នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ—ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ដែលទ្រង់បានប្រទានពរមកយើងក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដោយគ្រប់ទាំងព្រះពរខាងព្រលឹងវិញ្ញាណ នៅស្ថានដ៏ខ្ពស់*—តាមដែលទ្រង់បានរើសយើងរាល់គ្នាក្នុងព្រះគ្រីស្ទ!*

119 អូ ខ្ញុំអើយ! តើអ្នកមិនចង់បានវាខ្លះទេឬ? មែនហើយ យើងចង់បាន។ ប្រាកដណាស់! ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដូចគ្នា។ ទ្រង់បានមានបន្ទូលឥឡូវនេះថា ដូចជាអ្នកកំពុងអង្គុយរួមគ្នានៅស្ថានសួគ៌*ក្នុង*ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ព្រះបានប្រទានពរយើងដោយពរជ័យខាងវិញ្ញាណ*ទាំងអស់* បងស្រី រ៉ូស។ ខ្ញុំជឿជាក់—នោះ—នោះហើយជា...ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចគិតពីឈ្មោះរបស់អ្នកនៅថ្ងៃមុនទេ។ ខ្ញុំជឿថាអ្នកស្ថិតនៅក្នុងបន្ទាត់អធិស្ឋាន ឬអ្វីមួយ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំចាំថាព្យាយាមគិតវាពេលក្រោយ ហើយខ្ញុំ

—ប៉ុន្តែឈ្មោះរបស់អ្នកគឺរ៉ូស អូស្ទីន តើត្រូវទេ? ខ្ញុំនៅចាំ-…អ្នកធ្លាប់មកទីនេះនៅរោងឧបោសថគ្រប់ពេលវេលា។ នោះហើយ។ ត្រូវហើយ។ ឥឡូវនេះ ៈ

សូមសរសើរដល់—ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃ…ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ដែលទ្រង់បានប្រទានពរមកយើងក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដោយគ្រប់ទាំង…ព្រះពរខាងព្រលឹងវិញ្ញាណ-…នៅស្ថានដ៏ខ្ពស់… (ចាំមើលថាតើខ្ញុំកំពុងអានវា—ដកស្រង់ត្រឹមត្រូវឬអត់។)

សូមសរសើរដល់ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតានៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា ដែលទ្រង់បានប្រទានពរមកយើងក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដោយគ្រប់ទាំងព្រះពរខាងព្រលឹងវិញ្ញាណ នៅស្ថានដ៏ខ្ពស់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវៈ (ឥឡូវនេះបានជួបជុំគ្នានៅស្ថានសួគ៌ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។)

តាម…(តោះស្ដាប់ទាំងអស់គ្នា! ត្រៀមខ្លួនហើយឬនៅ?)…*តាមដែលទ្រង់បានរើសយើងរាល់គ្នាក្នុងព្រះគ្រីស្ទ តាំងពីមុន…* (ខ្ញុំបានអធិប្បាយដល់អ្នក។)…*មុនកំណើតលោកីយ៍មក…*

120 ឥឡូវនេះ មើល គាត់អាចនិយាយទៅកាន់ក្រុមជំនុំ។ គាត់នឹងមិននិយាយបែបនោះដល់ទារកទេ ប៉ុន្តែគាត់កំពុងនិយាយជាមួយក្រុមជំនុំដែលមានស្រាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ ឥឡូវ គាត់មិនអាចចេញទៅព្រះវិហារមួយចំនួនហើយនិយាយថា "មែនហើយ ឥឡូវនេះ *គឺអញ្ចេះ*។" គឺអ្នកដែលបានរើសតាំងនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។

121 ឥឡូវនេះ អ្នកនិយាយថា "មែនហើយ ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។" ប្រសិនបើអ្នកមែន អ្នកបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ព្រោះនោះជាវិធីតែមួយគត់ដែលអ្នកអាចចូលទៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ កូរិនថូសទី១ ១២:១៣ (ឃើញទេ?)—កូរិនថូសទី១ ជំពូកទី១២។ ត្រូវហើយ។ "ដ្បិតយើងទាំងអស់គ្នាបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងរូបកាយតែមួយដោយព្រះវិញ្ញាណតែមួយ (ជារូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ)។" ឥឡូវនេះ! បន្ទាប់មកយើងបានជួបជុំគ្នានៅស្ថានសួគ៌ដោយឯកភាពគ្នា (ហ៊ឹម!) ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើការនៅក្នុងចំណោមយើង បង្រៀនយើង បង្ហាញយើងនូវរឿងដ៏អស្ចារ្យ នាំរឿងមក។ អូ កន្លែងណាហ្នំ!

122 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ឥឡូវនេះ អ្នកដែលត្រូវបានហៅបែបនោះ ខ្ញុំចង់និយាយទៅកាន់អ្នក អ្នកដែលបានជ្រើសតាំង។ ថាព្រះបានជ្រើសរើសយើងនៅក្នុងទ្រង់មុនពេលបង្កើតផែនដី។" គិតមើលទៅ។ ព្រះបានជ្រើសរើសយើងនៅក្នុងទ្រង់មុនការបង្កើតផែនដី។ ព្រះទ្រង់ជ្រាបមុនកំណើតផែនដីថា ខ្ញុំនឹងនិយាយរឿងដដែលនេះនៅយប់នេះ។ ទ្រង់គឺគ្មានដែនកំណត់។ ហើយមុនពេលមានផែនដី...អូ! វើរ! នៅទីនេះ សូមទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឥឡូវនេះ។ ព្រះបន្ទូលនឹងនាំវាមក។ ឃើញទេ? នោះហើយជារបៀបដែលវាមកៈ "ពេលពេត្រុសនិយាយពាក្យទាំងនេះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងមកសណ្ឋិតលើពួកគេ។" ឃើញទេ?

123 មុនពេលមានផែនដី អ្នកនៅក្នុងគំនិតរបស់ព្រះ ដើម្បីប្រទានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដល់អ្នក ដោយសារទ្រង់បានដឹងថាអ្នកនឹងត្រូវបានវា ហើយទ្រង់បានជ្រើសរើសអ្នកដោយអង្គទ្រង់ដោយសារតែអ្នកចង់បាន... ទ្រង់បានជ្រើសរើសអ្នកនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ មុនពេលអ្នកឬព្រះយេស៊ូវ អ្នកណាម្នាក់ នៅលើផែនដី។ ហើយទ្រង់បានបញ្ជូនព្រះយេស៊ូវទៅសុគត ដើម្បីរៀបចំផ្លូវបញ្ជូនព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដើម្បីនាំអ្នកទៅឯទ្រង់។ ហ៊ឺ! អូ នោះគ្រាន់តែ...ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំអាច...នេះគឺជាក្រុមជំនុំដូច្នេះខ្ញុំនៅផ្ទះឥឡូវនេះ អ្នកឃើញទេ។ អូ វាសម្បូរណាស់សម្រាប់ខ្ញុំ។ គិតថាវាមិនមែនជាអ្វីដែលខ្ញុំចង់បានទេ វាមិនមែនជាបំណងប្រាថ្នារបស់ខ្ញុំទេ វាមិនមែនជាឆន្ទៈរបស់ខ្ញុំទេ វាមិនមែនជាការជ្រើសរើសរបស់ខ្ញុំទេ ខ្ញុំមិនមានរឿងមួយដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ។ ប៉ុន្តែមុនពេលផែនដីចាប់ផ្តើម ព្រះជាម្ចាស់បានឃើញយើង ហើយដាក់ឈ្មោះរបស់យើងនៅលើសៀវភៅជីវិតរបស់កូនចៀម។ មុនពេលមានផែនដី! និយាយពីព្រះ! វើរ!

124 ខ្ញុំបានឈរនៅខាងក្រៅកន្លែងដែលកញ្ចក់ធំនោះ...អ្នកអាចមើលឃើញលំហពន្លឺមួយរយម៉្មឺលានឆ្នាំ។ ពេលខ្ញុំមើលហើយឃើញរឿងនោះ (ខ្ញុំមិនបានឃើញតាមកញ្ចក់ទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឃើញរូបភាពដែលពួកគេថតវា)—ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែលើកដៃឡើងនៅទីនោះ នៅកន្លែងនោះ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ទ្រង់ណាស់ណាទ្រង់ធំអស្ចារ្យ!" ហើយមុនពេលដែលភពមួយក្នុងចំនោមភពទាំងនោះបានប្រែទៅ (ហាលេលូយ៉ា!) ព្រះបានជ្រើសរើសយើងនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ឥឡូវនេះតើទ្រង់អស្ចារ្យប៉ុណ្ណា។ បាទ មែនហើយ!

125 មុនមានពិភពលោក មុនមានភពមួយ មុនមានព្រះអាទិត្យ មុនមានព្រះច័ន្ទ មុនពេលមានពន្លឺ មុនពេលមានអ្វីមួយ នៅពេលដែលវានៅតែជាព្រះ ជាព្រះ និង គំនិតរបស់ទ្រង់ គំនិតដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះបានជ្រើសរើសអ្នកតាមការកំណត់ទុកជាមុន ដោយការដឹងជាមុន ដើម្បីដឹងថាអ្នកនឹងនៅលើផែនដី ដើម្បីដឹងថានឹងមានអំពើបាប។

126 មាននរណាម្នាក់បាននិយាយថា "បន្ទាប់មកហេតុអ្វីបានជា—ហេតុអ្វីបានជាមានអំពើបាប?" ប្រសិនបើមិនដែលមានអំពើបាបទេ លក្ខណៈរបស់ទ្រង់នឹងមិនដែលជាព្រះអង្គសង្គ្រោះឡើយ។ ត្រូវតែមានបាប ទើបទ្រង់អាចក្លាយជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ។ ត្រូវតែមានបុរសឈឺ ទើបទ្រង់អាចជាអ្នកព្យាបាលបាន។ អាម៉ែន! ហ្នឹងហើយ។ វាត្រូវតែជាវិធីនោះ។ វាគឺជាព្រះដែល—ដែលបានឃើញវាហើយបានកំណត់ទុកជាមុន។ អារក្សក៏មិននៅក្នុងការបង្កើតដែរ។ អូ វាគ្រាន់តែជាគល់ឈើនៅម្ខាងផ្លូវដែលព្រះប្រើសម្រាប់នាំក្មេងៗមករកទ្រង់ ក្មេងដែលយំ "រកអាប៉ា ព្រះបិតា។" កុំឆ្ងល់នៅថ្ងៃនោះ តើទេវតានឹងច្រៀងយ៉ាងណា! នៅពេលដែលយើងកំពុងច្រៀងបទប្រោសលោះ ទេវតានឹងអោនក្បាល។ មិនដឹងថាយើងកំពុងនិយាយអំពីអ្វីទេ។ ប្រាកដណាស់! ពួកគេមិនដែលបាត់បង់ឡើយ។ ពួកគេមិនដឹងថាវាជាអ្វីទេ។ ពួកគេមិនដឹងថាយើងមានអារម្មណ៍ល្អប៉ុនណាទេ ដោយដឹងថាយើងដែលធ្លាប់ជាមនុស្សមានបាប ហើយបានឃ្លាតចេញពីព្រះ ដោយគ្មានក្តីសង្ឃឹម ដោយគ្មានមេត្តា ដោយគ្មានព្រះនៅក្នុងពិភពពុករលួយ ស្លាប់ទៅនរករបស់អារក្ស។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានឈរចុះ ហើយចាប់យើងឡើង ហើយលោះយើង។ ហើយឥឡូវនេះយើងនៅពីលើទេវតា។ ឥឡូវនេះ!

127 តើវាជាមួយណា? ទេវតាគឺជាអ្នកបំរើ។ យើងជាកូនប្រុសស្រី។ តើអ្នកបម្រើឬកូនប្រុសស្រីរបស់អ្នក តើអ្នកគិតមួយណាជាងគេ? អូ ខ្ញុំអើយ! ការអធិស្ឋានពីពួកបរិសុទ្ធនឹងខ្ពស់ជាងទេវតាមួយលានដង (បាទ!) ព្រោះគាត់ជាកូន។ អូ វើរ ត្រឹមត្រូវហើយ ប្អូនប្រុស បងស្រី។

128 អ្នកមិន...ក្រុមជំនុំ...ខ្ញុំមិនជឿផ្នែកនេះទេ—នៃភាពអស់កល្បជានិច្ច តើយើងនឹងដឹងថាអ្នកជាអ្វី ឋានៈដែលអ្នកមាន គឺព្រះជាម្ចាស់បានដាក់ឱ្យអ្នក ជាមនុស្សដែលពោរពេញដោយវិញ្ញាណ។ អ្នកគឺជាកូនរបស់ព្រះ។ ហេតុអ្វី ទេវតាជាអ្នកបំរើ។ អ្នកជាកូន! ទេវតាអាចនាំសារមកអ្នកបាន តែអ្នកត្រូវធ្វើសកម្មភាព។ អាម៉ែន! អ្នក

គឺជាតារាសម្ដែងនៅកន្លែងកើតហេតុ។ អ្នកគឺជាកូន។ ទេវតាជាអ្នកបម្រើរបស់អ្នក ដើម្បីនាំដំណឹងមកអ្នក ពោលថា "នៅទីនេះ ខ្ញុំបាននាំសារនេះមកឱ្យអ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នកធ្វើ*ដូច្នេះ*។ នេះមកពីព្រះបិតា។ ខ្ញុំយកវាមកជូនអ្នក។" បាទ។ នោះហើយជាការងារគាត់។ អាម៉ែន! អ្នកជាបុត្រាបុត្រីរបស់ព្រះ។ កំណត់យើងទុកជាមុន! ឥឡូវនេះ មើលបន្តិចទៀត។

> *តាមដែលទ្រង់បាន—រើសយើងរាល់គ្នា*...(ឥឡូវនេះ យើងមិនបានជ្រើសរើស...តើខ្ញុំអាចជ្រើសរើសទ្រង់ដោយរបៀបណា? បួនរយពាន់លាន ពាន់លាន ពាន់លាន រាប់ពាន់លានឆ្នាំមុន តើខ្ញុំអាចជ្រើសរើសទ្រង់ដោយរបៀបណា? ប៉ុន្តែទ្រង់បានជ្រើសរើសខ្ញុំ។ អាម៉ែន! អូ បងប្រុស វ៉ូដ នោះហើយជាវា។ ឃើញទេ?) ...*បានរើសយើងរាល់គ្នាក្នុងព្រះគ្រីស្ទ តាំងពីមុនកំណើតលោកីយ៍មកប្រយោជន៍ឲ្យយើងរាល់គ្នាបានបរិសុទ្ធ*... (ឥឡូវនេះ កុំព្យាយាមធ្វើវាដោយខ្លួនឯង ព្រោះអ្នកមិនអាចទេ។) ...*ហើយឥតកន្លែងបន្ទោសបាននៅចំពោះទ្រង់ ដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់:*

អូ បងប្រុស នោះនឹងឆ្លើយសំណួរដែលខ្ញុំបានឃើញនៅទីនេះកាលពីប៉ុន្មាននាទីមុននេះ។ កន្លែងណាមួយខ្ញុំ—ខ្ញុំបានឃើញវាគ្រាន់តែ...អូ នឹងហើយ។

អ្នកបាននិយាយ...របៀបដែលបុរសអាចរស់...រស់នៅជិតស្និទ្ធនឹងព្រះ គាត់នឹងគ្មានបាបទេ?

ស្ដាប់រឿងនេះ៖

> ...*បរិសុទ្ធ*...តាំងពី*មុនកំណើតលោកីយ៍មកប្រយោជន៍ឲ្យយើងរាល់គ្នាបានបរិសុទ្ធ ហើយឥតកន្លែងបន្ទោសបាននៅចំពោះទ្រង់ ដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់:*

129 សេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់បានធ្វើ។ សេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់បានបង់សម្រាប់អំពើបាបរបស់ខ្ញុំ។ សេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់បានយកវាទៅឆ្ងាយ។ សេចក្ដីស្រឡាញ់គឺជាកម្លាំងខ្លាំងបំផុតនៅទីនោះ។ យកប្ដីដែលស្រឡាញ់ប្រពន្ធពិត គាត់នឹងស្លាប់ដើម្បីនាង។ និងសេចក្ដីស្រឡាញ់ជាបងប្អូន...

130 មានបុរសម្នាក់ មកព្រះវិហារនេះ មួយភ្លែត នៅក្រៅប្រទេស។ នៅផ្ទះបងប្រុសរបស់គាត់កាលពីថ្ងៃមុន។ គាត់បាននិយាយថា "ចុះបើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះបងប្រុសប៊ីល?" គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំរីករាយនឹងយកទ្រូងខ្ញុំដើម្បីទៅពាំងគ្រាប់កាំភ្លើងជំនួសគាត់។" ឃើញទេ? ស្លាប់ដើម្បីអ្នក។ នោះជាសេចក្ដីស្រឡាញ់។ សេចក្ដីស្រឡាញ់ដ៏អស្ចារ្យគ្មានមនុស្សណាដែលនឹងលះបង់ជីវិតដើម្បី—រក្សាបងប្អូនរបស់ខ្លួនគាត់។ ឃើញទេ?

131 សេចក្ដីស្រឡាញ់បានជ្រើសរើសយើងដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់មុនការបង្កើតពិភពលោក។ ឥឡូវនេះមើលៈ

> *ពីព្រោះទ្រង់បានតម្រូវយើងរាល់គ្នាទុកជាមុន...*(ឥឡូវនេះ មានពាក្យដែលបានកំណត់ទុកជាមុន។)...ពីព្រោះទ្រង់បានតម្រូវយើងរាល់គ្នាទុកជាមុន *សំរាប់ឲ្យទ្រង់បានទទួលយើងជាកូនចិញ្ចឹម ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ តាម—តាមបំណងព្រះហឫទ័យទ្រង់។*

132 ចុះយ៉ាងម៉េចវិញ បងប្រុសមែ? អស្ចារ្យមែនអត់? ទ្រង់ស្រឡាញ់អ្នក។ ទ្រង់ស្រឡាញ់អ្នកមុនពេលមានផែនដី។ ទ្រង់បានដឹងពីធម្មជាតិរបស់អ្នក ទ្រង់ដឹងពីចំណុចខ្សោយរបស់អ្នក ទ្រង់ដឹងពីទម្លាប់របស់អ្នក។ ទ្រង់ដឹងទាំងអស់អំពីអ្នកអ្វីដែលអ្នកនឹងក្លាយជា។ ហើយបន្ទាប់មក នៅពេលដែលទ្រង់ទតមើលជុំវិញសកលលោកដ៏អស្ចារ្យ ដូចដែលវាមក ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំជ្រើសរើសអ្នក។" ហើយនៅពេលដែលទ្រង់បានធ្វើរឿងនោះ ពីមុនមានចំនុចពិសេសមួយ—នៃពន្លឺបន្ទាប់មកអ្នកនៅជារៀងរហូតជាមួយព្រះ។ ពេលអ្នកទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនោះអ្នកក្លាយទៅជាអស់កល្បជានិច្ច ដោយសារអ្នកមាន—អ្នកនៅជាមួយព្រះ អ្នកជាផ្នែកនៃព្រះ។ តើអ្នកអាចឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ? អ្នកគឺជាអ្នកនៅអស់កល្បជានិច្ចដូចជាព្រះគឺ ពីព្រោះតែអ្នក...

133 ខ្ញុំជាប្រាណហាំច្រើនដូចឪពុកខ្ញុំជា ប្រាណហាំ ព្រោះខ្ញុំជាឈាមរបស់ ប្រាណហាំ។ ខ្ញុំជា ប្រាណហាំ ជាមួយឪពុករបស់ខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំកើតពីឪពុករបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំជា ប្រាណហាំជាមួយគាត់។ អ្នកគឺជាវូដ ពីព្រោះឪពុករបស់អ្នកគឺជាវូដ។ អ្នកមានភិនភាគជាច្រើនដូចនឹងលោកជីមវូដ អ្នកគ្រាន់តែជាប៊ែងវូដប៉ុណ្ណោះ។ អាម៉ែន! អូខ្ញុំអើយ! អ្នកគឺជា នេវីល ដោយសារតែឪពុករបស់អ្នកគឺជា នេវីល។ អ្នកគឺនេវីលមានភិនភាគច្រើនដូចគាត់ជានេវីល។ ថ្វាយសិរីល្អ! យើងនៅអស់កល្បជានិច្ចដូចព្រះ

ដែរ ព្រោះយើងជាផ្នែកនៃព្រះ ជាបុត្រាបុត្រីនៃព្រះ បានទទួលជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយមិនអាចវិនាសបានឡើយ។ "ខ្ញុំនឹងលើកវាឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។"

134 កុំឆ្ងល់នៅពេលដែលពួកគេកំពុងរៀបចំដើម្បីកាត់ក្បាលរបស់ប៉ុលចេញនៅទីនោះ...គាត់ត្រូវតែដើរតាមផ្លូវមរណៈនោះ។ គាត់បានសរសេរសំបុត្រចុងក្រោយនោះទៅកាន់ធីម៉ូថេ "ខ្ញុំបានប្រយុទ្ធយ៉ាងល្អ ខ្ញុំបានបញ្ចប់វគ្គប្រណាំងរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានរក្សាជំនឿ! ចាប់ពីពេលនេះតទៅ មានមកុដដែលចៅក្រមសុចរិតនឹងប្រគល់ឱ្យខ្ញុំនៅថ្ងៃនោះ មិនត្រឹមតែខ្ញុំប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែអស់អ្នកដែលស្រឡាញ់ការបើកសម្ដែងរបស់ទ្រង់។"

បន្ទាប់មកសេចក្ដីស្លាប់បាននិយាយថា "ខ្ញុំតាមចាប់អ្នក។"

គាត់បាននិយាយថា "តើទ្រនិចរបស់ឯងនៅឯណា?"

ផ្នូរបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងចាប់អ្នក។"

135 បាននិយាយថា "តើជ័យជំនះរបស់ឯងនៅឯណា?" ប៉ុន្តែគាត់មានឧទាហរណ៍មួយ។ គាត់បានមើលទៅកាល់វ៉ារីវិញ ហើយនិយាយថា "ប៉ុន្តែសូមអរព្រះគុណដល់ព្រះដែលប្រទានឲ្យយើងមានជ័យជំនះតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាអម្ចាស់នៃយើង។" ហ្នឹងហើយ។ ហ៊ឹម! វាត្រូវតែរំជើបរំជួលអារម្មណ៍ វាត្រូវអញ្ចឹង។

136 ជីវិតគឺ...ព្រះបន្ទូលនឹងចេញ។ ជីវិត ពាក្យថាជីវិតចាប់ជីវិត ហើយនៅក្នុងខ្លួនមនុស្ស មានអ្វីដែលត្រូវស្រែក។

អ្នកដឹងទេ មាននរណាម្នាក់បាននិយាយថា "ប៊ីលី អ្វីដែលធ្វើឱ្យមនុស្សងើបឡើងលើកដៃឬនិយាយថា 'សរសើរតម្កើងព្រះអម្ចាស់!' 'អាម៉ែន!'?" មើលអ្វីដែលព្រះគម្ពីរចែង។

137 ប៉ុលបាននិយាយថា "បើយើងនិយាយភាសាដទៃ តើអ្នកមិនបានរៀនឬយ៉ាងណា?...នៅពេលដែលគាត់ត្រូវបានប្រទានពរ—ប្រសិនបើគាត់ទទួលបានពរ តើគាត់អាចនិយាយយ៉ាងណា 'អាម៉ែន'?" ឃើញទេ? អ្នកត្រូវដឹងពីអ្វីដែលអ្នកកំពុងនិយាយ។ ភាសាដែលមិនស្គាល់ លុះត្រាតែមានការបកស្រាយ ឬបើកសម្ដែង...បន្ទាប់មកគាត់អាចនិយាយថា "អាម៉ែន!" ប្រសិនបើគាត់អាចយល់បាន។ គាត់ដឹងពីអ្វីដែលគាត់និយាយ។ ឃើញទេ?

138 ឥឡូវនេះ! អូ ខ្ញុំអើយ! មើលទៅថ្ងៃនោះដែលខ្មាំងសត្រូវចូលមកលើដាវីឌ។ ហើយគាត់ក៏ផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវរង្វាន់នៃស្រានិង—និង—សាច់និងនំប៉័ងល្អ។ ហើយ—ពេលខ្មាំងសត្រូវមកដល់ ពួកគេមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។ ហើយពួកគេបានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅទីនោះ ហើយជនជាតិអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់បានប្រមូលផ្តុំគ្នាក្រោមការកាត់ស្បែក។ (ឥឡូវនេះ នេះគឺស្ថិតនៅក្រោមការកាត់ស្បែកចាស់របស់សាសន៍យូដា។) ហើយគេលើកដៃឡើងនិយាយថា "ព្រះអើយ ទ្រង់ជាព្រះរបស់យើង។ ទ្រង់បានការពារយើង។ ព្រះអង្គបាននាំហោរាម៉ូសេ ហើយព្រះអង្គបាននាំកូនចៅអ៊ីស្រាអែលចេញពីស្រុកអេស៊ីប។ ទ្រង់បាននាំពួកគេឡើងកាត់វាលរហោស្ថាន។ ពេលគេដេកនៅទីនោះ គ្មានអ្នកណាភ័យខ្លាចឡើយ—គ្រប់គ្នាខ្លាចមិនហានប៉ះគេទេ គ្មានអ្នកណាមកជិតមរតករបស់ទ្រង់ឡើយ។ ពួកគេភ័យខ្លាច។" ទោះជាយ៉ាងណាពួកគេស្ថិតនៅក្នុងក្រុមភាគតិច ប៉ុន្តែគ្រប់គ្នាបានលែងច្បាំងនិងពួកគេ។ ចំពោះអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលបានចូលមកលើពួកគេ ពួកគេត្រូវបានគេវាយតបវិញ។ គាត់បាននិយាយថា "អូ! ទ្រង់ជាព្រះដ៏អស្ចារ្យ។ ហើយឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ប្រសិនបើយើងបានប្រព្រឹត្តអំពើបាប...នេះគឺជាប្រពន្ធរបស់យើង នេះគឺជាកូនតូចៗរបស់យើង ហើយយើងមានទុក្ខនៅម៉ោងនេះ។" បាននិយាយថា "អូ តើយើងអាចធ្វើអ្វីបាន? សត្រូវកំពុងមក។" គាត់បាននិយាយថា "តើយើងអាចធ្វើអ្វីបាន?"

139 ពេលដែលពួកគេកំពុងអធិស្ឋាន ព្រះវិញ្ញាណក៏យាងមកសណ្ឋិតលើមនុស្សម្នាក់នៅទីនោះ ហើយលោកក៏ទាយថា "**ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ** អ្នកនឹងមិនច្បាំងឡើយ។ ឈរ! (អាម៉ែន!) ចុះទៅតាមផ្លូវ*នេះ* ហើយជួបពួកគេនៅទីនោះ។" ហើយទ្រង់បានធ្វើឲ្យមានការច្របូកច្របល់ក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយពួកគេបានសម្លាប់គ្នាទៅវិញទៅមក។ ហ៊ឹម! ហ្នឹងហើយ។ កំណត់ទុកជាមុនដើម្បីជ្រើសរើសនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវមុនកំណើតពិភពលោក។ ឥឡូវនេះ។

104. អ្នកបាននិយាយថាមនុស្សម្នាក់អាចរស់នៅយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយព្រះដែលគាត់មិនអាចធ្វើបាបខណៈពេលដែលនៅទីនេះនៅលើផែនដីនេះ។ អញ្ចឹងសូមពន្យល់ យ៉ូហានទី១ ១:៨ ដល់១០។

140 សូមមើល យ៉ូហានទី១ ១:៨ ដល់ ១០។ ប្រសិនបើខ្ញុំមានពេលបន្តិចទៀតដើម្បីមើលរឿងទាំងនេះ...ខ្ញុំមានមើលវា ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនបានមើលវាទេ មិត្ត។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំបាន

ព្យាយាម—ចេញក្រៅ...មែនហើយ ខ្ញុំនឹងរក យ៉ូហានបន្ទាប់ពីមួយរយៈ។ វានឹង—វានឹងនៅផ្នែកម្ខាងទៀតនៃភាសាហេព្រើរ។ ត្រឹមត្រូវ។ យ៉ូហានទី១ ១:៨ ដល់ ១០—យ៉ូហានទី១ ១:៨ ដល់ ១០។

បើសិនជាយើងថា...យើងគ្មានបាបសោះ នោះឈ្មោះថាយើងបញ្ឆោតដល់ខ្លួន ហើយសេចក្តីពិតមិនស្ថិតនៅក្នុងយើងទេ។

បើយើងលន់តួបាបវិញ នោះទ្រង់មានព្រះហឫទ័យស្មោះត្រង់ ហើយសុចរិត ប្រយោជន៍នឹងអត់ទោស...បាបឲ្យយើង ហើយនិងសំអាតយើង ពីគ្រប់អំពើទុច្ចរិតទាំងអស់ផង។

បើយើងថា យើងមិនដែលធ្វើបាបសោះ នោះឈ្មោះថាយើងធ្វើឲ្យទ្រង់ទៅជាអ្នកកុហកវិញ ហើយព្រះបន្ទូលទ្រង់មិននៅក្នុងយើងទេ។

141 ឥឡូវនេះ រង់ចាំបងប្រុសជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ។ គ្រាន់តែបើកត្រង់ទៅជំពូកទី៣ នៅទីនេះនិងខទី៩។ អ្នកគឺត្រូវនៅលើទំព័រដូចគ្នានៅក្នុងព្រះគម្ពីររបស់ខ្ញុំ។ ខទីប្រាំបីដើម្បីចាប់ផ្តើមជាមួយៈ

តែអ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាបវិញ នោះគឺមកពីអារក្សទេ ពីព្រោះអារក្សបានធ្វើបាប ចាប់តាំងពីដើមរៀងមក។ ដោយហេតុនោះបានជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះបានលេចមក គឺដើម្បីនឹងបំផ្លាញការរបស់អារក្សចេញ។ (គ្រាន់តែជាអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយ ឃើញទេ ព្រះជាម្ចាស់កំណត់ទុកជាមុន ដោយស្គាល់អ្នក។)

អស់អ្នកណាដែលកើតពីព្រះ នោះមិនដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាបទេ *ពីព្រោះពូជព្រះនៅក្នុងអ្នកនោះឯងៈ បានជាពុំអាចនឹងធ្វើបាបបានឡើយ ដ្បិតគាត់—គាត់—បានកើតពីព្រះមក។*

142 នោះជាអ្វីដែលព្រះបន្ទូលចែង។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកនឹងមើលនៅទីនេះ។

បើយើងថា...យើងមិនដែលធ្វើបាបសោះ នោះឈ្មោះថាយើងធ្វើឲ្យទ្រង់ទៅជាអ្នកកុហកវិញ ហើយ*ព្រះបន្ទូលទ្រង់មិននៅក្នុងយើងទេ។*

ឥឡូវនេះ អ្នកខ្លះនិយាយថា "ឥឡូវនេះ នេះគ្រាន់តែជាក្មេងស្រីតូចល្អ ឬក្មេងប្រុសល្អប៉ុណ្ណោះ។ ពួកគេមិនដែលធ្វើបាបតាំងពីដំបូង។" អ្នកកើតនៅក្នុងអំពើបាប មានរាងជាអំពើទុច្ចរិត ចូលមកក្នុងពិភពលោកដែលនិយាយកុហក។

ពេលកើតក្នុងលោកនេះ អ្នកជាមនុស្សកុហក អ្នកជាចោរ អ្នកគឺជាអ្វីៗទាំងអស់ អំពើបាបទាំងអស់ មិនមែនចោរទេ ព្រោះអ្នកមិនបានលួច។ ប៉ុន្តែអ្នក—ប៉ុន្តែអ្នកកំពុងមាន...អ្នកមិនមែនកុហកទេ ព្រោះអ្នកមិនបានកុហក។ ប៉ុន្តែវិញ្ញាណនោះស្ថិតនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នាពេលអ្នកកើតមក ព្រោះអ្នករាល់គ្នាកើតមកក្នុងលោកិយ។ នោះហើយជាហេតុផលដែលអ្នកមិនអាចមានកំណែទម្រង់ ដើម្បីកែទម្រង់ អ្នកត្រូវតែស្លាប់ហើយកើតជាថ្មី។ ហើយអ្នកមិនអាចកើតជាថ្មីដោយគ្មានការឆ្កាងបានទេ។ អ្នកមិនអាចរស់ឡើងវិញបានទេ អ្នកត្រូវឆ្កាងចំពោះអ្វីៗក្នុងលោកិយដើម្បីបានរស់ឡើងវិញក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។

143 ប្រសិនបើអ្នកនឹងពឹងផ្អែកលើ—គំនិតបញ្ញារបស់អ្នកជាដើម អ្នកនឹងមិនកើតមកពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះឡើយ។ អ្នកត្រូវតែបំភ្លេចចោល ដូចប៉ុលបានធ្វើ អ្វីទាំងអស់ដែលគាត់ធ្លាប់ដឹង ហើយមិនស្គាល់អ្វីក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាក្រៅតែព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ហើយកើតជាថ្មី ជាថ្មី។ អូប្រសិនបើ...នៅទីនេះ...ប្រសិនបើខ្ញុំអាចយកវាទៅកាន់អ្នក។ ឃើញទេ? វាជាកំណើតដែលបង្កើតជំនាន់ថ្មី...ការបង្កើតថ្មី។ ពាក្យក្រិកនៅទីនេះ ដូចដែលខ្ញុំកំពុងរកមើលវានៅក្នុងវចនានុក្រមក្រិកកាលពីថ្ងៃមុន ពាក្យ*កំណើត*មានន័យថា "ការបង្កើត។" នៅពេលដែលវានិយាយថា "អ្នកគឺជា—មនុស្សថ្មីនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ" មានពាក្យមួយ *ជីវិត*គឺជាពាក្យ*ការបង្កើត*។ អ្នកគឺជា*ការបង្កើត*ថ្មី មិនមែននៅក្នុងលោកិយទេ ប៉ុន្តែនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។ អ្នកបានក្លាយជាថ្មី។

144 ឥឡូវនេះ អ្នកបាននៅក្នុងលោកិយ ហើយបាននិយាយថា អូ អ្នកដឹងទេ របស់ប្រណិតៗ សំលៀកបំពាក់ល្អ ឬរបស់ស្អាតខ្លះ។ ហើយ "បា!" ជំនឿគឺនៅម្ខាង។ ឃើញទេ? "អូ ខ្ញុំទៅព្រះវិហារ។ ខ្ញុំមិនចង់ទៅនរកទេ ប៉ុន្តែអ្នកដឹង..." ហើយភ្នែកពណ៌ត្នោតដ៏ស្អាតចំពោះក្មេងស្រី ឬសក់រលកតូចសម្រាប់ក្មេងប្រុស ឬគាត់ជាមនុស្សម្នាក់ដែលអ្នកដឹងថាជាអ្វីមួយផ្សេងទៀត គ្រាន់តែជាអ្វីមួយដើម្បីទាក់ទាញចំណាប់អារម្មណ៍ ឬចំណង់ ឬផឹកស្រា ឬអ្វីមួយ ឬផ្សេងទៀតនៅទីនោះ។ នោះហើយជាលោកិយ អ្នកគឺជា—អ្នកនៅក្នុងលោកិយ។ ហើយព្រះគម្ពីរបានចែងថា "បើអ្នកស្រឡាញ់លោកិយ និងរបស់លោកិយ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះមិនស្ថិតនៅក្នុងអ្នកឡើយ។" ដូច្នេះដើម្បីយកវាចេញពីអ្នក អ្នកត្រូវតែស្លាប់ ត្រូវតែ

ស្លាប់ ត្រូវឆ្កាង ហើយបញ្ចុះសព ហើយប្រោសឱ្យរស់ឡើងវិញនូវការបង្កើតថ្មី នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។

145 ឥឡូវនេះ មុនពេលអ្នកទទួលបានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ អ្នកកំពុង*ជឿលើ*ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ប៉ុន្តែអ្នកមិនមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចទេ រហូតទាល់តែអ្នកទទួលបានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ពីព្រោះវាជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាព្រះ វាជាជីវិតរបស់ព្រះនៅក្នុងអ្នក។ បន្ទាប់មក អ្នកមានជីវិតអស់កល្ប។ តើអ្នកយល់ទេឥឡូវនេះ? ឃើញទេ? មើល! ឃើញទេ? អ្នកកំពុង*ជឿលើ*។

146 រង់ចាំបន្តិច នេះជារឿងល្អ។ អ្នកជាស្ត្រីសូមអភ័យទោសចំពោះរឿងនេះ ប្រសិនបើវាស្តាប់ទៅដូចជាធ្ងន់ពេក (ឃើញទេ?)...បង្កើតចំណុចមួយ។ ម្តាយម្នាក់: មានជីវិត ប៉ុន្តែកូននោះមិនទាន់កើតទេ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកព្យាបាលទារកនោះបានត្រឹមត្រូវ និងធ្វើតាមច្បាប់ធម្មជាតិ ទារកនោះនឹងកើតមកជាធម្មតា។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកមិនអនុវត្តអ្វីគ្រប់យ៉ាងទៅនឹងច្បាប់នៃធម្មជាតិទេ នោះអ្នកទុកឲ្យមានស្នាមជាំខ្លាំង ឬប៉ះពាល់ ឬ—ឬអ្វីមួយកើតឡើង វា—វា—វានឹងបំផ្លាញវា (ឃើញទេ?) វានឹងសម្លាប់ទារកមុនពេលកើត។

147 មែនហើយ នោះហើយជាបញ្ហា។ ស្នាមជាំបានមកពីសាតាំង។ សាតាំងយកព្រួញពុលនៃឋាននរក ហើយព្យាយាមបំផ្លាញក្រុមជំនុំដែលកំពុងតែមានកូន។ ហើយមុននឹងកើតមក គេសម្លាប់វាចោល។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែយកព្រះគម្ពីរ ហើយចិញ្ចឹមវានៅក្នុង—ផ្តល់អាហារដល់ទារក ម្តាយលេបវីតាមីន... មែនហើយ នេះគឺជាវីតាមីនល្អបំផុតដែលខ្ញុំស្គាល់ វីតាមីនខាងវិញ្ញាណ។ ឃើញទេ? វាកសាងអ្នកឡើង។

148 ឥឡូវនេះ ក្រុមជំនុំគួរតែទទួលយកវីតាមីនខាងវិញ្ញាណ។ ហើយវីតាមីនគឺនៅទីនេះ សៀវភៅទាំងមូលដែលពោរពេញទៅដោយវា។ ហើយអ្នកត្រូវតែទទួលទានវីតាមីនខាងវិញ្ញាណ រៀនសូត្រ ហើយដែលនាំកូនទៅកាន់កំណើត។ ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ?

149 ឥឡូវនេះ មិត្តតូចនៅពេលដែលគាត់—គាត់—គាត់មានជីវិត—គាត់—គាត់មានជីវិត ដោយសារតែកោសិកាតូចៗកំពុងធ្វើការនិងទាត់ធាក់ពោះបន្ទាប់ពីប្រហែលបីខែ—ឬបួន។ រួចហើយគាត់ទាត់ហើយរើ ប៉ុន្តែគាត់មិនទាន់កើតទេ។

ប៉ុន្តែពេលដែលគាត់ត្រូវបានគេនាំចូលមកក្នុងលោកិយ គ្រូពេទ្យ ម្ដាយ ឬនរណាម្នាក់ ចាប់គាត់ឡើង ហើយ [បងប្រុស ប្រាណហាំ ទះដៃរបស់គាត់—អេដ។] ទះឱ្យគាត់តិចៗ។ "ហ្វា!" នៅទីនោះគាត់ស្រែក (ឃើញទេ?) ហើយបន្ទាប់មកគាត់ចាប់ផ្ដើមដកដង្ហើម។ ហើយដរាបណាគាត់ដកដង្ហើមចេញពីជីវិត នោះគាត់ក៏ក្លាយជាមានព្រលឹងរស់។

150 ហើយនោះជាអ្វីដែលពេលខ្លះ...តើអ្នកត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធហើយឬនៅ? អ្នកស្ថិតនៅក្នុងដំណើរការ អ្នកចង់ចែកចាយ។ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះ ដែលស្ថិតក្នុងរូបរាងនោះឥឡូវនេះ ដោយចង់ទទួលពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ពិតជាចង់ដឹងថាវាជាអ្វី ចង់ទទួលបាន—ចូលទៅក្នុងវា? តើអ្នកណាចង់ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ? លើកដៃឡើង។ ឃើញទេ? អ្នកកំពុងស្ថិតក្នុងដំណើរការ អ្នកចង់បាន—អ្នកចង់ចែកចាយ។ អ្វីដែលអ្នកត្រូវការគឺការទះនៃដំណឹងល្អបន្តិច ជាអ្វីដែលជា [បងប្រុសប្រាណហាំ ទះដៃរបស់គាត់—អេដ។] ហើយអ្នកស្រែកចេញ "ថ្វាយសិរីល្អ!" ហើយនៅពេលដែលវាកើតឡើង...ខ្ញុំដឹងថាអ្នកគិតថាខ្ញុំឆ្កួត ប៉ុន្តែយើង—យើងមានគំនិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលជាមនុស្សឆ្កួតចំពោះលោកិយទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។ មានអ្វីមួយស្រែកឡើង បន្ទាប់មកព្រះវិញ្ញាណនោះបានដាស់អ្នក។ បន្ទាប់មកវានៅតែមក។

151 ដូចខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់មនុស្សម្នាក់ វាប្រៀបដូចជាបំពង់ចាស់មួយដែលមានអ្វីស្ទះ។ ហើយអ្នកយកខ្សែភ្លើងតូចមួយចាក់វា ហើយអ្នកចាប់បានខ្សែនេះ "ស៊ីក ស៊ីក ស៊ីក។" ហើយមានទឹកហូរខ្លាំងដែលព្យាយាមឆ្លងកាត់វា។ "ស៊ីក ស៊ីក" អ្នកមិនអាចទទួលបានទេ ប៉ុន្តែអ្នកដឹងថាមានអ្វីមួយនៅទីនោះ។ អ្នកអាចមានអារម្មណ៍ថាវា វាស្ថិតនៅលើចុងម្ខាងនោះ។ បន្ទាប់ពីពេលនោះឱ្យនាងទាញដ៏ខ្លាំងហើយ "វ៉ូ!" ទឹកហូរតាមបំពង់។ នោះជាវិធីដែលវាមាន។ បន្ទាប់មកទឹកនៅតែបន្តមក។ នោះជារបៀបដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមាន។ អំពើបាបបានធ្វើឱ្យបំពង់ស្ទះ។ អ្នក—អ្នកត្រលប់មកវិញហើយនិយាយថា "ខ្ញុំខ្មាស់អៀន។ អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនអាចនិយាយបាន។ ខ្ញុំខ្លាចមនុស្សគិតថាខ្ញុំជាអ្នកសម្ដែងភាពបរិសុទ្ធ។" ឃើញទេ? នោះហើយ...

152 ឥឡូវនេះ នៅពេលអ្នកមានអារម្មណ៍ថាមានការរុញច្រានតិចតួចនៃព្រះវិញ្ញាណ...អ្នកចង់បានវាច្រើនជាងជីវិត—អ្នកចង់បានច្រើនជាងជីវិតរបស់អ្នក។ វាមានន័យច្រើនសម្រាប់អ្នកៈ "ខ្ញុំត្រូវតែមានវា មិនអញ្ចឹងខ្ញុំនឹងស្លាប់។" រឿងដំបូងដែលអ្នកដឹងថាអ្នកទទួលបានអ្វីមួយ។ អ្នកនិយាយថា "នោះហើយ ជាវាព្រះអម្ចាស់។" អ្នកទាញឆ្នុកចេញ។ វេរ៉! នេះនាងមក! ទៅបាត់! អូ ខ្ញុំអើយ! មានសេរីភាព! អ៊ូ! ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថា តើប្រធានាធិបតី អ៊ីសិនហូវឺរ បានអង្គុយនៅទីនេះទេ។ ខ្ញុំចង់និយាយថា "ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះជាម្ចាស់ ព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់នឹងជួយសង្គ្រោះអ្នក។"

153 ពេត្រុស និងពួកគេបានត្រឡប់ទៅក្រោយនៅទីនោះនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ដោយនិយាយថា "មើលទៅក្រៅទ្វារចុះ មើលថាតើមានជនជាតិយូដាណាម្នាក់មកឬអត់។"

"អត់ទេ។ ខ្ញុំមិនឃើញម្នាក់ណាក្នុងចំណោមពួកគេទេ។"

"មែនហើយ នៅស្ងៀម មិត្តអើយ ខ្ញុំប្រាប់អ្នក ប្រសិនបើពួកគេធ្លាប់មកទីនេះ ពួកគេនឹងទាញយើងចេញ។ នោះគឺគ្រាន់តែជាអ្វីដែលមានចំពោះវា។ សូមនៅជិត។"

154 ពួកគេកំពុងតែអង្គុយនៅទីនោះ ហើយរំពេចនោះមានសំឡេងពីស្ថានសួគ៌ដូចជាខ្យល់បក់ខ្លាំង។ វាចាប់ផ្តើមបំពេញផ្ទះទាំងមូលពេលដែលពួកគេកំពុងអង្គុយ។ អ្វីមួយចាប់ផ្តើមកើតឡើង។ ពួកគេបានចេញទៅក្រៅអគារនោះ បើកទ្វារតាមជំហានដែលពួកគេចូលទៅក្នុងទីនោះ ញ័រដូចជាក្រុមមនុស្សស្រវឹងក្រោមឥទ្ធិពលនៃព្រះវិញ្ញាណ គ្រាន់តែជាការស្រែកនិងការបន្ត។

155 ពួកគេថា "បុរសទាំងនេះស្រវឹង។ ស្តាប់ពួកគេចុះ។ សូមក្រឡេកមើលមនុស្សកំសាកនោះ សម្លឹងមើលទៅក្រៅទ្វារ គឺជាអ្នកដែលបដិសេធព្រះយេស៊ូវកាលពីគ្រាគេឆ្កាងទ្រង់។ បាននិយាយថា 'ខ្ញុំក៏មិនស្គាល់ទ្រង់ទេ។' ស្ត្រីតូចម្នាក់និយាយថា 'មែនហើយអ្នកនិយាយក្បត់ពាក្យខ្លួនឯងហើយ។ អ្នកគឺជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ។'" បាននិយាយថា "គាត់បានទទួលបណ្តាសា ដោយពាក្យថា 'ខ្ញុំមិនស្គាល់ទ្រង់ទេ។'"

156 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលឆ្នុកនោះត្រូវបានទាញចេញ នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណចាប់ផ្ដើមហូរកាត់ គាត់បាននិយាយថា "អ្នកស្រុកយូដាអើយ អ្នកនៅក្រុងយេរូសាឡឹមអើយ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ហើយសូមស្ដាប់តាមខ្ញុំចុះ។ (អាម៉ែន!) ខ្ញុំជាចៅហ្វាយ។ សូមឲ្យការនេះដឹងដល់អ្នក មនុស្សទាំងនេះមិនស្រវឹងទេ។ (ទទួលយកក្រុមជំនុំរបស់គាត់។) អ្នកទាំងនេះមិនស្រវឹងដូចអ្នកស្មានទេ ព្រោះវាជាម៉ោងទីបីហ្នឹង ប៉ុន្តែនេះជាពាក្យដែលហោរាយ៉ូអែលបានចែងថា 'ព្រះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា វានឹងមាននៅថ្ងៃចុងក្រោយ ដ្បិតអញនឹងចាក់ព្រះវិញ្ញាណរបស់អញទៅលើគ្រប់ទាំងសាច់...'" អ៊ឺ-ម-ម មានអ្វីប្លែក! វ៉េវ! ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំដឹងថា អ្នកប្រហែលជាគិតថា នេះជារឿងដ៏អាក្រក់មួយ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រូវតែអោយអ្នកឃើញអ្វីដែលជាការពិត។ នៅជាមួយវា។

157 ឥឡូវនេះ ប្រាកដណាស់ អ្នកមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។

158 ឥឡូវនេះ ដើម្បីពន្យល់ពីរឿងនេះ។ និយាយថា..."បើយើងនិយាយថា យើងមិនបានធ្វើបាបទេ។ ('មនុស្សទាំងអស់បានប្រព្រឹត្តអំពើបាប ហើយខ្វះមិនដល់សិរីល្អនៃព្រះ") យើងធ្វើឲ្យព្រះជាអ្នកកុហក។" ទ្រង់មានបន្ទូលថាអ្នកបានធ្វើបាប។ ប្រសិនបើអ្នកនិយាយថាអ្នកមិនបានធ្វើបាបទេ...

159 "ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានកើតនៅក្នុងក្រុមជំនុំបាទីស្ទ ព្រះវិហារមេតូឌីស្ទ ព្រះវិហារ ពេនទីកុស្ដ ព្រះវិហារ ប្រេសប៊ីធើរៀន។ ខ្ញុំបានកើត..." វាមិនមានភាពខុសគ្នាបន្តិចណាទេ អ្នកត្រូវតែកើតចេញពីវាម្ដងទៀត។ ត្រូវហើយ។ បើយើងនិយាយថា យើងមិនបានប្រព្រឹត្តអំពើបាប នោះអ្នកចោទទ្រង់ជាអ្នកកុហក។ ហើយព្រះបន្ទូលដែលជាសេចក្ដីពិត...តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលស្គាល់ព្រះបន្ទូលជាសេចក្ដីពិត? "នៅដើមដំបូងគឺមានព្រះបន្ទូល...ហើយព្រះបន្ទូលត្រូវបានបង្កើតជាសាច់ឈាម..." "ញែកពួកគេជាបរិសុទ្ធ ឱព្រះវរបិតា តាមរយៈសេចក្ដីពិត។ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់គឺជាសេចក្ដីពិត។" ហើយទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។ ឃើញទេ? "ហើយព្រះបន្ទូល មិនអញ្ចឹងទេព្រះគ្រីស្ទមិននៅក្នុងអ្នកទេ។" ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹងរឿងនោះ? ឃើញទេ? ត្រឹមត្រូវ។

160 យើងនឹងអានវាដូចនេះ◌ះ "បើអ្នកថាអ្នកមិនបានប្រព្រឹត្តអំពើបាប នោះអ្នកចោទទ្រង់ជាអ្នកកុហក ហើយព្រះគ្រីស្ទមិននៅក្នុងយើងទេ។" ឃើញទេ?

ឥឡូវនេះ នោះ សូមមើល នៅពេលដែលអ្នកនិយាយថាអ្នកបានធ្វើបាប... ថាអ្នកមិនបានធ្វើបាប អ្នកខុសហើយ។ អ្នកត្រូវតែកើតជាថ្មី។

161 ឥឡូវនេះ យើងនឹងត្រឡប់មកទីនេះនៅខគម្ពីរផ្សេងទៀតនេះ។ "ទ្រង់... អស់អ្នកណាដែលកើតពីព្រះនោះមិនដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាបទេ មិនប្រព្រឹត្តអំពើបាបឡើយ ដ្បិត..."

162 តើអ្វីទៅជាអំពើបាប? អ្នកណាថា អ្នកណាខ្លះ? ការមិនជឿ។ នោះហើយជាអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបានថែង។ មានអំពើបាបតែមួយ ហើយនោះជាការមិនជឿ។ ត្រូវហើយ។ "អ្នកណាដែលមិនជឿត្រូវបានកាត់ទោសរួចហើយ។" ឃើញទេ? ដូច្នេះយើង ជាអំពើបាបពិតមួយ។

163 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកនិយាយថា "ឥឡូវនេះ សូមរង់ចាំបន្តិច។ ខ្ញុំជឿថាពួកគេប្រហែលជាបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដូចនោះក្នុងសម័យរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនជឿថាវាដូច្នោះទេ។"

164 "ប៉ុន្តែ បងប្រុស ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា 'ការសន្យាគឺសម្រាប់អ្នកនិងកូនចៅរបស់អ្នក។"

"ខ្ញុំដឹង ប៉ុន្តែ..." អ្នកកំពុងធ្វើបាប។ អ្នកកំពុងធ្វើបាបនៅទីនោះ។ អ្នកមិនជឿអ្វីដែលព្រះមានបន្ទូល។

"ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។"

165 "មែនហើយ ពួកយើងត្រូវបានបង្រៀនបែបនោះ..." ខ្ញុំមិនខ្វល់ពីអ្វីដែលអ្នកបានបង្រៀនទេ។ ព្រះគម្ពីរបានថែង—ទ្រង់មានបន្ទូលថា "សូមឲ្យពាក្យសម្ដីរបស់មនុស្សគ្រប់រូបជាពាក្យកុហក ហើយពាក្យខ្ញុំជាពាក្យពិត។" ត្រូវហើយ។

អ្នកនិយាយថា "មែនហើយ ទ្រង់—ជាចម្បង ទ្រង់គឺដូចគ្នា ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនបាន... តើអ្នកមានន័យថាទ្រង់ដូចគ្នាទេ?"

"មែនហើយ នៅក្នុងក្រុមជំនុំធ្វើដូចគ្នាដែលទ្រង់បានធ្វើនៅពេលទ្រង់នៅទីនេះ។"

166 "អូ ខ្ញុំមិនអាចជឿបានទេ។" អ្នកកំពុងធ្វើបាប។ អ្នកកំពុងធ្វើបាប។ ហើយអ្នកដែលកើតមកពីព្រះ ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មិននិយាយរឿងទាំងនោះឡើយ។ ហើយប្រសិនបើគាត់និយាយថា គាត់មានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយនិយាយ

រឿងទាំងនោះ នោះគឺជាភស្តុតាងដែលគាត់មិនមានវា។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ពីអ្វីដែលគាត់បានធ្វើនោះទេ។ ប្រសិនបើគាត់មិនជឿលើការព្យាបាលដ៏ទេវភាពទេ មិនជឿលើអំណាចនៃការរស់ឡើងវិញ មិនជឿលើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលត្រូវបានបង្ហូរមកលើយើងដូចដែលវាបានធ្វើក្នុងគ្រាដំបូងឡើយទេ គ្រាន់តែជាព្រះដដែលកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត រឿងដដែលដែលសាវ័កបានធ្វើនៅពេលនេះ និយាយភាសាដទៃ អរសប្បាយ និងអ្វីៗផ្សេងៗទៀត។ បើគេមិនជឿទេ គាត់មិនកើតមកពីព្រះទេ។ ដ្បិតអ្នកណាដែលកើតមកពីព្រះ មិនប្រព្រឹត្តបែបនេះឡើយ។ នោះជារបៀបដើម្បីប្រាប់ថាតើពួកគេកើតមកពីព្រះឬអត់។

167 បើដើរទៅរកមិត្តម្នាក់ហើយនិយាយថា "បណ្ឌិត ទស្សនវិជ្ជា(PH.D) ម្នាក់*នេះ-និង-ម្នាក់-ដូច្នេះ* លោកបណ្ឌិត រ៉េវិន *ម្នាក់នេះ-និង-ម្នាក់នេះ* (ដែលល្អសូមជូនពរឱ្យខ្ញុំមានវា សញ្ញាបត្រ) ប៉ុន្តែ តើការប្រោសឲ្យជារបស់ព្រះគួរធ្វើឡើងនៅក្នុងក្រុមជំនុំ ដូចសាវ័កបានធ្វើឬទេ?"

"អូអត់ ទេ!" គាត់កំពុងប្រព្រឹត្តបាប។ គាត់ជាអ្នកមិនជឿ។ ត្រូវហើយ។

168 អ្នកនិយាយថា "តើអ្នកជឿថា យើងទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដូចពួកគេបានធ្វើនៅទីនេះដែរឬទេ? ខ្ញុំបានអាននៅទីនេះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរនៅកិច្ចការជំពូកទី២ ដែលវាបាននិយាយថាពួកគេនៅ...ហើយបានបង្ហូរព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយពួកគេញ័រដូចជាស្រវឹង ហើយពួកគេបានចេញទៅទីនោះ ហើយនិយាយភាសារបស់មនុស្សទាំងនេះ និងរឿងដូចនោះ ធ្វើដូចជាមនុស្សស្រវឹង ហើយក្រុមជំនុំបានគិតថាពួកគេស្រវឹង។ នៅពេលយើងទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅថ្ងៃនេះនៅក្នុងក្រុមជំនុំបាទីស្ទ បាទីស្ទរបស់យើង មេតូឌីស្ទរបស់យើង ព្រីសប៊ីធីរៀនរបស់យើង អ្វីក៏ដោយដែលវាអាចជា កុំ—ខ្ញុំមិនឃើញយើងធ្វើអ៊ីចឹងទេ។"

"មែនហើយ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា កូនៗ នោះគ្រាន់តែសម្រាប់ពួកគេដប់ពីរនាក់ប៉ុណ្ណោះ។" គាត់កំពុងធ្វើបាប។ គាត់មិនបានកើតមកពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះទេ ព្រោះព្រះគម្ពីរបានចែងថា "អ្នកណាដែលកើតមកពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ មិនមែនមិនជឿឡើយ។ គាត់ជាអ្នកជឿ ហើយគាត់មិនអាច..." ហេតុអ្វី? ហេតុអ្វី? អូ នៅទីនេះ។ សត្វព្រាបគឺនៅក្នុងគាត់ ដឹកនាំគាត់។ ដ្បិតព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់គង់នៅក្នុងគាត់ ហើយគាត់មិនអាចបដិសេធបានទេ។ គាត់មិនអាច។ ប្រសិនបើវាជាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ នោះព្រះនឹងមិនបដិសេធព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ទេ។ បើខ្ញុំ

បដិសេធពាក្យរបស់ខ្លួនឯង នោះខ្ញុំក្លាយជាអ្នកកុហក។ ហើយប្រសិនបើ—ហើយប្រសិនបើអ្នកនិយាយថា អ្នកបានទទួលព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ហើយបដិសេធព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ វាជាព្រះជាអ្នកកុហក ឬអ្នកជាអ្នកកុហក មួយឬផ្សេងទៀត។ ហើយព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "សូមឲ្យពាក្យសម្ដីរបស់មនុស្សគ្រប់រូបកុហក ហើយពាក្យខ្ញុំជាការពិត។" ហើយបុរសម្នាក់ដែលកើតមកពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះមិនអាចមិនយល់ស្របនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះឡើយ គាត់ត្រូវតែនិយាយថាត្រូវ។ គាត់មិនអាចធ្វើអ្វីផ្សេងទៀតបានទេ។ វ៉េវ! នេះគឺជា—នេះគឺជាការពិត។

169 ស្ដាប់ ខ្ញុំសូមអានម្ដងទៀត។

> *អស់អ្នកណាដែលកើតពីព្រះ នោះមិនដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាបទេ ពីព្រោះពូជព្រះ...*

170 តើអ្វីទៅជាពូជរបស់ព្រះ? ការសន្យាដែលលោកអ័ប្រាហាំមាន គ្រាប់ពូជ ជាពូជ។ តើគ្រាប់ពូជអ្វីឥឡូវនេះ? ព្រះគ្រីស្ទ។ តើព្រះគ្រីស្ទជាពូជរបស់ព្រះឬ? តើទ្រង់ជាពូជនរណា បើទ្រង់មិនមែន? មិនអីទេ! ទ្រង់ជាពូជនៃព្រះ។

171 ពូជនៃព្រះស្ថិតនៅក្នុងទ្រង់។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកគង់នៅ មិនមែនមកពីការប្រជុំមួយទៅដល់ការប្រជុំមួយនោះទេ ប៉ុន្តែសម្រាប់អស់កល្បជានិច្ច។ ឥឡូវនេះ បើអ្នកចង់កត់បទគម្ពីររបស់អ្នកចុះ សម្រាប់ការនេះ អេភេសូរ ៤:៣០: "កុំធ្វើឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៃព្រះបានព្រួយព្រះហឫទ័យ ដែលទ្រង់ដៅចំណាំអ្នករាល់គ្នា ទុកសំរាប់ដល់ថ្ងៃប្រោសលោះនោះឡើយ។" ពូជនៃព្រះស្ថិតនៅក្នុងគាត់ ហើយគាត់មិនអាចធ្វើបាបបានទេ ព្រោះគាត់បានកើតមកពីព្រះ។ គាត់មិនអាចមិនជឿព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានទេ។

172 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលអ្នកឃើញបុរសម្នាក់មិនយល់ស្របនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយនិយាយថា "អូ នោះគឺសម្រាប់សម័យមួយទៀត" ពេលដែលការសន្យាគឺចំពោះអស់អ្នកណាដែលអនុញ្ញាតឱ្យគាត់មក សូមចាំថាគាត់ជាអ្នកមិនជឿ ហើយគាត់មិនមែនមកពីព្រះទេ។

ពួកយើងឈប់នៅទីនេះប្រសើរជាង មែនទេ? តើម៉ោងប៉ុន្មាន? អូ ខ្ញុំអើយ! ខ្ញុំបាន—ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែ—ខ្ញុំមិនចង់ត្រឡប់មកទីនេះវិញនៅថ្ងៃអាទិត្យ។ អនុញ្ញាតឱ្យ

ខ្ញុំចូលក្នុងរឿងទាំងនេះពិតប្រាកដ លឿន លឿនពិតប្រាកដ។ តើខ្ញុំអាចទេ? វាល្អណាស់។ តើអ្នកគិតថាវាល្អទេ? អូ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ មិនអីទេ។

បងប្រុស ប្រាណហាំ តើមនុស្សម្នាក់ត្រូវធ្វើដូចម្តេច...ខ្ញុំទុកវាជាលើកចុងក្រោយ យកវាមកទីនេះ។

105. តើយើងនឹងមានលក្ខណៈដូចអ្វីនៅក្នុងការប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញ?

[173] ដូចយើងនៅពេលយើងចុះទៅ។ ពិតប្រាកដណាស់ ការរស់ឡើងវិញ... គ្រាន់តែ—គ្រាន់តែគិតពីរឿងនេះ។ *សៀវភៅនេះ*ធ្លាក់ដល់ឥដ្ឋ ហើយខ្ញុំរើសយកសៀវភៅ*នេះ* សៀវភៅផ្សេង មកជំនួសវិញ។ នោះមិនមែនជាការរស់ឡើងវិញទេ។ *ការរស់ឡើងវិញ*គឺ "យកមួយដូចគ្នាដែលបានធ្លាក់ចុះ។" តើព្រះយេស៊ូវបានរស់ឡើងវិញឬអត់? តើពួកគេបានស្គាល់ទ្រង់ទេ? តើទ្រង់ឈរជាមួយនឹងពួកគេជាព្រះយេស៊ូដែរឬទេ? "ហើយព្រះយេស៊ូវដដែលនេះដែលត្រូវបានលើកឡើងនឹងយាងមកម្តងទៀតក្នុងលក្ខណៈដូចដែលអ្នកបានឃើញទ្រង់យាងទៅ។" ការរស់ឡើងវិញគឺដូចជាពេលដែលអ្នកស្លាប់។ នោះហើយជារបៀបដែលអ្នកក្រោកឡើង។ អ្នកស្លាប់ក្នុងសាច់ឈាម។ អ្នកក្រោកឡើងជាមនុស្សសាច់ឈាម។ នោះជាការពិតប្រាកដ។ ដូច្នេះ ការរស់ឡើងវិញគឺដូចគ្នា។ យើងអាចចំណាយពេលពីរម៉ោងទៀតលើវា ប៉ុន្តែយើងមិនគួរចាប់ផ្តើមទេ។

106. ពន្យល់ ហេព្រើរ៤និង៦ (ឥឡូវនេះ យើងចូលក្នុងវាយ៉ាងរហ័ស។) **ហើយប្រៀបធៀបវាទៅនឹងហេព្រើរ១០:២៦—ហេព្រើរ ៦ និង ៤។** (ខ្ញុំសូមអភ័យទោស៦:៤ និង ១០:២៦។ តោះមើល ១០:២៦ មិនអីទេ ខ្ញុំបានឃើញវានៅទីនេះ។ ឃើញទេ?)

ដ្បិតឯពួកអ្នកដែលបានភ្លឺម្តង ទាំងភ្លក់... អំណោយទាននៃស្ថានសួគ៌ ក៏បានចំណែកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

ហើយភ្លក់ព្រះបន្ទូលដ៏ល្អនៃព្រះ និងការឫទ្ធិបារមីរបស់បរលោកនាយ

រួចធ្លាក់ទៅវិញ...នោះគ្មានផ្លូវណានឹងនាំឲ្យគេប្រែចិត្តម្តងទៀតទេ ដោយព្រោះគេបានឆ្កាងព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ខាងឯខ្លួនគេរួចទៅហើយ ព្រមទាំងធ្វើឲ្យទ្រង់ហាលមុខនៅកណ្តាលជំនុំផង។

174 វាទៅមុខហើយប្រាប់ពីអ្វីដែលជាវា...ឥឡូវនេះមើល។ ខ្ញុំមានរឿងនោះនៅយប់ផ្សេងទៀត។ តើមានប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះពេលខ្ញុំពន្យល់? មិនអីទេ អ្នកដឹងថាវាជាអ្វីនៅពេលនោះ។ ឃើញទេ វាជាពួកអ្នកជឿតាមព្រំដែន។

175 តើមានប៉ុន្មានអានឡើងវិញនៅក្នុងចោទិយកថាជំពូក១ នៅទីនោះ ដែលជាកន្លែងដែលអ្នកស៊ើបការណ៍បានចូលទៅទីនោះ ហើយបានភ្លក់នូវរបស់ដែលមកពីកាណាន ដែលកាណានមិនមែនសំដៅទៅគ្រាមួយសហស្សវត្សរ៍។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹង? មានន័យថា ដៃម្ខាង? ជូនី។ ត្រូវហើយ។ កាណានមិនមែនសំដៅទៅគ្រាសហស្សវត្សរ៍ទេ ព្រោះពួកគេមានសង្គ្រាម ការប្រយុទ្ធគ្នា ការសម្លាប់ និងអ្វីៗផ្សេងទៀតនៅកាណាន។ បានសំដៅទៅភាពបរិសុទ្ធ—កាណានគឺសំដៅទៅព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ អេហ្ស៊ីបគឺជាពិភពលោកដែលពួកគេចេញមក។ ទីរហោស្ថានជាកន្លែងដែលពួកគេបានញែកជាបរិសុទ្ធ ដែលហៅថាក្រុមជំនុំ។ កាណានជាកន្លែងដែលពួកគេតាំងលំនៅជាមួយនឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (មើលឃើញទេ?) ពីព្រោះពួកគេនៅតែមានសង្គ្រាម។ ហើយប្រសិនបើអ្នកមិនជឿថាអ្នកមានសង្គ្រាមទេ សូមទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធម្តង។

176 តើអ្នកកំពុងធ្វើអ្វី? តើអ្នកធ្វើអ្វីនៅកាណាន? ពួកគេបានកាន់កាប់សិទ្ធិរបស់ពួកគេ។ ថ្វាយសិរីល្អ! ពួកគេបានកាន់កាប់សិទ្ធិរបស់ពួកគេ។ ហើយពួកគេមិនអាចមានសិទ្ធិរបស់ខ្លួនបានទេរហូតដល់ពួកគេចូលទៅក្នុងស្រុកកាណាន។ ពួកគេមិនបានកាន់កាប់អ្វីនៅក្នុងទីរហោស្ថាន។ ពេលដែលគេចូលមកស្រុកកាណាន នោះគេមានសិទ្ធិ។ ហើយយើងមានសិទ្ធិ។ ពេលអ្នកទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ អ្នកនៅស្រុកកាណាន។ អ្នកត្រូវតែតស៊ូដើម្បីវា គ្រប់អ៊ីញនៃដីអ្នកត្រូវតែតស៊ូដើម្បីវា។ បាទមែនហើយ! នោះហើយជាមូលហេតុដែលមនុស្សនិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ អ្នកអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំនៅថ្ងៃនេះ។"

"មិនអីទេ យើងនឹងឃើញ..."

មកដល់ស្រុកកាណានម្តង ហើយបងប្អូនដឹងថាខ្លួនជាម្ចាស់នៅទីណា។ មើលការអធិស្ឋានចាប់ផ្តើមត្រូវបានបង្វែរជុំវិញ។ បាទ មែនហើយ! អ្នកនិយាយថា "សូមមើលនៅទីនេះ សាតាំង។ នេះជារបស់ខ្ញុំ! ខ្ញុំជាម្ចាស់របស់នេះ! ព្រះមានបន្ទូលដូច្នេះ! ចេញភ្លាម! (ត្រូវហើយ ត្រូវហើយ!) ចេញពីទឹកដីរបស់អញ!" ឃើញទេ?

"ទឹកដីរបស់អ្នក?" សាតាំងនិយាយត។

"ខ្ញុំមានកិច្ចការធំចំពោះវា។ ចូរចេញទៅ! ឯងមិន ខ្ញុំដេញឯងដោយការនាំពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។" វារើចេញភ្លាម។ ប្រាកដណាស់ វាត្រូវតែទៅ។

177 ឥឡូវនេះ ឥឡូវនេះ ពួកគេដែលបានភ្លក់នូវអំណោយពីស្ថានសួគ៌...ឥឡូវនេះ មើលនៅទីនេះ។

...ដ្បិតក្រោយដែលយើងបានទទួលស្គាល់សេចក្ដីពិតហើយ...(ទី១០ នេះជាខទី២៦ នៃជំពូកទី១០។)*...បើយើងធ្វើបាបស្ម័គ្រពីចិត្តទៀត... ដ្បិតក្រោយដែលយើងបានទទួលស្គាល់សេចក្ដីពិតហើយ នោះគ្មានយញ្ញបូជាណា សំរាប់នឹងលោះ*បាបទៀតទេ

178 ឥឡូវនេះ មួយក្នុងចំណោមពួកគេគឺជាកន្លែងដែលអ្នកទើបតែបានភ្លក់វា ហើយបន្ទាប់គឺជាកន្លែងដែលអ្នកបានទទួលវា ហើយទទួលបានចំណេះដឹងពីវា។ បើអ្នកធ្វើបាប (អ្វី?) មិនជឿ។ ឥឡូវនេះមើលពីរបៀបដែលពួកគេទាំងពីរអាន។ ឃើញទេ? "ដ្បិតក្រោយដែលយើងបានទទួលស្គាល់សេចក្ដីពិតហើយ បើយើងធ្វើបាប ស្ម័គ្រពីចិត្តទៀត..." ឥឡូវនេះអនុញ្ញាតឱ្យ... បន្តិចទៀត សូមអោយខ្ញុំមកទីនេះ។

*រួចធ្លាក់ទៅវិញ នោះគ្មានផ្លូវណានឹងនាំឲ្យគេប្រែចិត្តម្ដងទៀត*ទេ...

*...ដ្បិតឯពួកអ្នកដែលបានភ្លឺម្ដង ទាំងភ្លក់អំណោយ*ទាននៃ*ស្ថានសួគ៌...* (ភ្លក់មើលវា។ ឃើញទេ?)*...ក៏បានចំណែកនៃ...*(ឃើញទេ?)*...នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ*

ហើយភ្លក់ព្រះបន្ទូលដ៏ល្អនៃព្រះ និង...ការឫទ្ធិបារមីរបស់បរលោកនាយ

179 ហើយគាត់ចុះមកទីនេះ ហើយនិយាយថា សុទ្ធតែបន្លា និងអញ្ចាញវិញ ដូចភ្លៀងធ្លាក់មកលើផែនដី ប្រសិនបើអ្នកដាំសុទ្ធតែបន្លា និងអញ្ចាញវិញ នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានធ្លាក់ចុះ ហើយអូខ្ញុំអើយ អ្នករីករាយនឹងវាច្រើនដូចពួកគេផ្សេងដែរ ប៉ុន្តែដូចជាដាក់ដៃទៅកាន់វា ឬចេញទៅធ្វើការថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ហើយធ្វើអ្វីមួយអំពីវា អត់ទេ អត់ទេ អ្នកមិនអាចធ្វើវាបានទេ។ ឃើញទេ? នោះបង្ហាញថា

ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះមិននៅក្នុងអ្នកទេ។ ឃើញទេ? បន្ទាប់មកអ្នកគ្រាន់តែដកខ្លួនចេញ។ "ចុងបញ្ចប់របស់អ្នកនឹងត្រូវដុតចោល។"

180 ប៉ុន្តែនៅទីនេះ ប្រសិនបើយើងមិនជឿ...ឥឡូវនេះ តើអំពើបាបជាអ្វី? ការមិនជឿ។ ប្រសិនបើរឿងនោះបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាហើយ អ្នកបែរចេញពីរឿងនោះដោយចេតនា ហើយនិយាយថា "អូហ្វ ខ្ញុំមិនចង់ធ្វើអ្វីទេ" បន្ទាប់ពីអ្នកបានឃើញវាហើយ វានឹងមិនហៅមកក្នុងចិត្តអ្នកទៀតទេ។ អ្នកបានចប់ហើយ នោះជាការពិត។ អ្នក—អ្នកបានធ្វើបាបថ្ងៃនៃព្រះគុណរបស់អ្នក។ ឃើញទេ?

> *បើយើងធ្វើបាបស្ម័គ្រពីចិត្តទៀត*...(ឥឡូវនេះ ក្នុងព្រះគម្ពីររបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានសម្គាល់វានៅកន្លែងណា គឺនៅទីនេះ—នេះ "ម" នេះ—រឹមអាននៅទីនេះនិយាយថាៈ អំពើបាប—ការមិនជឿដោយចេតនា។ ឃើញទេ?) ...*ដ្បិតក្រោយដែល*...*យើងបានទទួលស្គាល់សេចក្តីពិតហើយ បើយើងធ្វើបាប ស្ម័គ្រពីចិត្តទៀត នោះគ្មានយញ្ញបូជាណា សំរាប់នឹងលោះបាបទៀតទេ* (ប្រសិនបើអ្នកដើរចេញហើយឈប់ជឿព្រះដោយចេតនា បន្ទាប់ពីអ្វីៗទាំងអស់ត្រូវបានធ្វើល្អចំពោះអ្នក ហើយព្រះបានប្រទានវាមកអ្នក...ឃើញទេ?)
>
> *មានតែរង់ចាំដោយស្ញែងខ្លាចចំពោះសេចក្តីជំនុំជំរះ និងសេចក្តីសហ័សនៃភ្លើង ដែលរៀបនឹងឆេះដល់អស់ទាំងពួកទាស់ទទឹងផងប៉ុណ្ណោះ។*
>
> *ឯអ្នកណាដែលក្បត់ក្រឹត្យវិន័យលោកម៉ូសេ នោះបានត្រូវស្លាប់ឥតប្រណី ដោយសេចក្តីបន្ទាល់របស់មនុស្ស២ឬ៣នាក់ៈ*
>
> ...*ចុះតើអ្នករាល់គ្នាស្មានថា គេគួរមានទោស ជាធ្ងន់ជាង យ៉ាងណាទៅ*...*ដែលគេជាន់ឈ្លីព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ទាំងរាប់ព្រះលោហិត*...*នៃសេចក្តីសញ្ញា ដែលបានញែកគេចេញជាបរិសុទ្ធ ទុកដូចជារបស់ប្រើធម្មតា ហើយ*...*ត្មះតិះដៀលដល់ព្រះវិញ្ញាណដ៏មានព្រះគុណផងនោះ?* (អូ ខ្ញុំអើយ!)

181 តើវានឹងទៅជាយ៉ាងណា? គ្រូអធិប្បាយ អ្នកបម្រើព្រះ ចូរយើងទទួលយក...ដោយសារខ្ញុំជាអ្នកអធិប្បាយ ចូរនិយាយថា វាជាគ្រូអធិប្បាយ។ គាត់ដើរនៅ

ទីនេះ គាត់ឡើងមក ហើយសារភាពពីព្រះគ្រីស្ទ ធ្វើឱ្យជីវិតរបស់គាត់ស្អាតឡើង កន្លែងដែលគាត់មិនរស់នៅជាមួយអំពើផិតក្បត់ និងរឿងទាំងនោះទៀតទេ រស់នៅក្នុងជីវិតស្អាតស្អំ ដើរឡើងនៅទីនេះ ព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ល្អចំពោះគាត់ បន្ទាប់មកគាត់ដើរចូលទៅក្នុងចំណេះដឹងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (ឃើញទេ?) ដើរឡើង ព្រះដឹកនាំគាត់ឡើងទៅដល់ការស្គាល់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយគាត់ឃើញវានៅទីនោះ ប៉ុន្តែគាត់និយាយថា "ឥឡូវនេះ សូមរង់ចាំបន្តិច។ ក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំនឹងមិនឈរសម្រាប់រឿងនោះទេ។ អូហូ។ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើវាបានទេ។ ពួកគេនឹងទម្លាក់ខ្ញុំចេញ។ នេះ—ក្រុមប្រឹក្សានឹង—នឹងប្រែទម្លាក់ខ្ញុំចេញ។ កិច្ចប្រជុំថ្នាក់រដ្ឋមន្ត្រីលើកក្រោយ ខ្ញុំនឹងត្រូវដកខ្លួនចេញ។" លែងមានយញ្ញបូជាសម្រាប់អំពើបាបទៀតហើយ ពីព្រោះគាត់បានយកឈាមដែលញែកគាត់ជាបរិសុទ្ធ ហើយនាំគាត់មកឆ្ងាយ ដល់ការដឹងពីសេចក្តីពិត ហើយរាប់ថាវាជារបស់មិនសក្តិសម ហើយបានជាន់ឈ្លីវា បន្ទាប់ពីព្រះបានដឹកនាំគាត់មួយជំហានឡើងមកទីនេះទៅកាន់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

182 អ្នកនិយាយថា "អូ ឥឡូវនេះ រង់ចាំបន្តិច បងប្រុស ប្រាណហាំ។" ចាំមួយភ្លែត! វិញ្ញាណនៃមេប្រឆាំងព្រះគ្រីស្ទនឹងធ្វើដូច្នេះ។ តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ក្បាលទាំងពីររបស់ពួកគេទេ? តើយូដាសអ៊ីស្ការីយ៉ុតជានរណា? ជាអារក្ស! ព្រះគម្ពីរបានចែងថា គាត់ជាកូននៃការវិនាស។ តើការវិនាសគឺជាអ្វី? នរក។ គាត់ជាកូននរក មកពីនរក ហើយធ្លាក់នរក។ ហើយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ទ្រង់បានយាងមកពីស្ថានសួគ៌ ទ្រង់យាងទៅស្ថានសួគ៌វិញ។ នៅពេលដែលពួកគេទាំងពីរបានស្លាប់នៅ—នៅលើឈើឆ្កាង...តើ-...តើអ្នកដឹងទេថាយូដាសបានស្លាប់នៅលើឈើឆ្កាង? តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹង? គាត់បានស្លាប់នៅលើដើមឈើ។ ព្រះយេស៊ូវបានសុគតលើដើមឈើដែរ។ វាត្រូវបានកាត់ នោះហើយជាអ្វីទាំងអស់។ "អ្នកណាស្លាប់នៅលើដើមឈើគឺត្រូវបណ្តាសា។" ហើយគាត់មកពីឋាននរក។ ហើយមើលអ្វី...តាមដែលគាត់អាចលួចចូលក្រុមជំនុំ... វាគឺខ្ពស់តាមដែលគាត់អាចមកឥឡូវនេះ។ មើលថាតើគាត់អាចបោកបញ្ឆោតយ៉ាងដូចម្តេច? ឥឡូវនេះ យូដាសមក។ តើគាត់ជាអ្វី? ហិរញ្ញិក បងប្រុសម្នាក់ ធ្វើការក្នុងក្រុមជំនុំ ជាហេរញ្ញិកក្នុងក្រុមជំនុំ បានដើរឡើង ជឿលើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយបានសុចរិត...

សំណួរ និង ចម្លើយ KHM59-1223

(Questions and Answers)

លំនាំ សណ្តាប់ធ្នាប់និងគោលិទ្ធិនៃផ្នែកក្រុមជំនុំ

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅល្ងាចថ្ងៃពុធទី 23 ខែធ្នូ ឆ្នាំ 1959 នៅ រោងឧបោសថ ប្រាណហាំក្នុង ជេហ្វឺសាន់វិល ឥណ្ឌាអាណា សហរដ្ឋអាមេរិក។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែរអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធពីភាសារអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសារខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជាទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេលេចត្រូនិក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉យ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉យស៍ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG